

ÚZEMNÍ PLÁN OBCE MALÁ ÚPA

Pořizovatel:
Obec Malá Úpa, 542 27 Malá Úpa č.p. 116
starosta obce: Lubomír Mocl
tel. 499 891 177

Projektant:
kolektiv autorů zastoupený Doc. Ing. arch. Karlem Fořtlem, CSc.
Nad Šárkou 15, Praha 6
tel. 224 310 612, 224 319 208

Ing. arch. Iva Fořtlová
Ing. arch. Milan Salaba
Ing. Jan Helbich

Termín zpracování výsledného návrhu (tzv. čistopisu): září 2006

Schvalovací doložka:

Schváleno Zastupitelstvem obce Malá Úpa, dne 8. 8. 2006, usnesení 33. řádného ZO, bod č. 13			Razítko
Oprávněná osoba			
Jméno a příjmení Lubomír Mocl	Funkce starosta	Podpis	

**Stanovisko nadřízeného orgánu územního plánování k návrhu územního plánu obce
(Kraj. úřad Královéhradeckého kraje, odb. reg. rozvoje, úz. plánování a staveb. řádu):
ze dne 24.7.2006, č.j. 15211/ÚP/2006/Hof.**

GRAFICKÁ ČÁST - OBSAH:

1. Funkční využití území (v rozsahu celého admin. území obce) (volně vloženo)	1 : 10 000
1a. Výkres funkčního využití území (volně vloženo – zahrnuta jen východní urbanizovaná část území)	1 : 5 000
2. Technická infrastruktura (7 listů A3 v textu + legenda, zahrnuta jen východní urbanizovaná část území)	1 : 5 000
3. Vyhodnocení záborů ZPF a PUPFL (6 listů A3 v textu – pouze výřezy částí území s navrženými zábory)	1 : 5 000
4. Veřejně prospěšné stavby (2 listy A3 v textu + legenda, jen výřezy částí území obsahující veř. prosp. stavby)	1 : 5 000
5. Výkres civilní ochrany (2 listy A3 v textu – pouze výřezy obsahující urbanizované území)	1 : 10 000
6. Kulturní památky – schéma (1 list A3 v textu)	1 : 15 000

TEXTOVÁ ČÁST - OBSAH:

A. ZÁKLADNÍ ÚDAJE.....	2
A.a) Hlavní cíle řešení.....	2
A.b) Zhodnocení dříve zpracované a schválené územně plánovací dokumentace	2
A.c) Vyhodnocení splnění souborného stanoviska ke konceptu územního plánu obce.....	2
A.d) Vyhodnocení souladu s cíli územního plánování (§1, odst. 2 staveb. zákona)	3
B. ŘEŠENÍ ÚZEMNÍHO PLÁNU	3
B.a) Vymezení řešeného území podle katastrálních území obce.....	3
B.b) Základní předpoklady a podmínky vývoje obce a ochrany hodnot území.....	3
B.b.1) Základní charakteristiky území	3
B.b.2) Přírodní podmínky	4
B.b.2.1) Geomorfologie řešeného území	4
B.b.2.2.) Fytogeografie řešeného území	4
B.b.2.3) Klimatické poměry	5
B.b.2.4) Krajinný ráz jako základní fenomén řešeného území	5
B.b.3) Charakter stávající urbanizace území a regionální architektura stávající zástavby	5
B.b.3.1) Charakter stávající urbanizace území.....	5
B.b.3.2) Regionální architektura stávající zástavby.....	5
B.b.4) Demografický rámec vývoje obce Malá Úpa a předpoklady rozvoje osídlení	6
B.b.5) Ochrana přírodních hodnot území	7
B.b.6) Kulturně historický potenciál území a jeho ochrana.....	8
B.b.7) Omezující skutečnosti	9
B.b.8) Možnosti rozvoje území	9
B.c) Návrh urbanistické koncepce	9
B.c.1) Hlavní zásady řešení funkčního využití území	9
B.c.1.a) Pomezí Boudy – Černá voda – Nové Domky.....	10
B.c.1.b) Eliščíno údolí.....	12
B.c.1.c) Rottrovy boudy	12
B.c.1.d) Rennerovy boudy (louky)	12
B.c.1.e) Lokalita „U kostela“	12
B.c.1.f) Území od kostela ke Spálenému Mlýnu	12
B.c.1.g) Spálený Mlýn	13
B.c.1.h) Latovo údolí	13
B.c.1.ch) Území od Pomezí Bud po Mokré jámy	13
B.c.1.i) Smrčí.....	13
B.c.1.j) Oddělené menší luční enklávy v obou katastrech Malé Úpy.....	13
B.c.2) Návrh prostorového a hmotového uspořádání.....	14
B.c.3) Veřejné vybavení a služby	14
B.c.4) Bydlení.....	14
B.c.5) Sport a rekreace	15
B.c.6) Zemědělství	15
B.c.7) Lesní hospodářství	15
B.c.8) Zeleň mimo les	15
B.c.9) Prameny, vodní toky a plochy.....	15
B.d) Návrh členění obce na funkční plochy a podmínky jejich využití.....	16
B.e) Limity využití území včetně stanovených zátopových území	16
B.f) Přehled a charakteristika vybraných ploch zastavitelného území	16
B.g) Návrh koncepce dopravy, občanského a technického vybavení, nakládání s odpady	17
B.g.1) Návrh koncepce dopravy	17
B.g.2) Návrh občanské vybavenosti.....	17
B.g.3) Návrh technické infrastruktury	18
B.g.3.1) Vodní hospodářství – zásobování vodou	18
B.g.3.2) Vodní hospodářství - odvádění a likvidace odpadních vod.....	19
B.g.3.3) Energetika.....	20
B.g.3.4.) Spoje	20
B.g.4) Nakládání s odpady.....	21
B.h) Vymezení ploch přípustných pro dobývání ložisek nerostů a ploch pro jeho technické zajištění.....	21
B.i) Návrh místního územního systému ekologické stability.....	21
B.j) Vymezení ploch veřejně prospěšných staveb, asanačních a asanačních úprav.....	21
B.k) Návrh řešení požadavků civilní ochrany.....	22
B.l) Vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného řešení na životní prostředí, na zemědělský půdní fond a na pozemky určené k plnění funkce lesa podle zvláštních předpisů	23
B.m) Návrh lhůt aktualizace	24
C) ČÍSELNÉ ÚDAJE DOPLŇUJÍCÍ A CHARAKTERIZUJÍCÍ NAVRŽENÉ ŘEŠENÍ	24
D) NÁVRH ZÁVAZNÉ ČÁSTI ÚP VE FORMĚ REGULATIVŮ.....	25

1. TEXTOVÁ ČÁST

A. ZÁKLADNÍ ÚDAJE

A.a) Hlavní cíle řešení

Hlavním důvodem pro pořízení územní dokumentace krajinného celku Malá Úpa je zásadní změna existenčních podmínek obce, daná změnou společenského systému v ČR. Proto nelze použít SÚP krajinného celku zpracovaný Terplánem k datu 1990, i když tento materiál obsahuje reakci na „Hodnocení účinnosti územního plánu oblasti Krkonoš ve vztahu ke změnám životního prostředí a vyplývající závěry k centrům oblasti do r.1990“, které provedl odbor výstavby a územního plánování Východočeského KNV.

V průběhu roku 1993 byl připomínkován a v roce 1994 schválen „Územní plán velkého územního celku Krkonoše“, jehož závaznou část je třeba respektovat.

Cílem územního plánu Malé Úpy je dosáhnout souladu při řešení rozvoje obce Malá Úpa se zájmy KRMAP.

„Územní plán velkého územního celku Krkonoše“ sice počítá s rozvojem Malé Úpy a se vzrůstem počtu trvale žijících obyvatel, ale nespécifikuje nutné předpoklady tohoto rozvoje.

Pro zajištění rozvoje obce se jedná především o rozšíření plochy soustředěné zástavby v rámci katastrů Malé Úpy prakticky na celou část propojených lučních enkláv, přiléhající ke komunikacím Spálený Mlýn – Jana bouda, Spálený Mlýn – lokalita U kostela – Pomezí Boudy.

Katastry Horní i Dolní Malé Úpy leží v I., II. a III. zóně KRMAP. Nové členění bude provedeno až při zpracování návrhu zákona o zřízení KRMAP.

Schválení tohoto zákona je zatím odloženo.

Výsledná územně plánovací dokumentace by měla být předpokladem pro rozvoj obce v nových ekonomických podmínkách a pro stabilizaci obyvatel.

Hlavním cílem rozvoje území obce je vytvoření podmínek pro udržení a rozvoj osídlení v obci.

S ohledem na to, že obě katastrální území Malé Úpy leží v Krkonošském národním parku, jedná se samozřejmě o sladění zájmů ochrany přírody a rozvojových aktivit. Z prosperity obce bude vyplývat i možnost lépe udržovat krajinu v obou katastrálních území Malé Úpy.

Je nutno především zajistit možnosti zaměstnání obyvatel. Nabídka nových pracovních příležitostí může být v podstatě pouze v oblasti rozvoje služeb pro cestovní ruch. Možnosti zaměstnání v lesním hospodářství při KRMAP jsou malé, v oblasti zemědělství není mnoho možností a hlavně není velký zájem o podnikání v zemědělství v extrémních podmínkách, kde stát nedokáže dostatečně tuto činnost podporovat.

Především otázka udržení květnatých horských luk se stává bez zemědělské činnosti velkým problémem, což platí i pro celé území KRMAP. Bylo by samozřejmě žádoucí obnovit úpskou zemědělskou činnost, která byla prvotním důvodem vzniku lučních enkláv, na kterých se Malá Úpa rozkládá. Chov skotu, koz a ovcí bohužel prakticky vymizel.

To, že v současné době není prakticky možné zemědělství obnovit, neznamená, že v delším časovém horizontu se tato možnost neobjeví. Proto ÚPD počítá s určitými lokalitami, které jsou rezervou pro případné vybudování rodinných farem.

Zahraniční zkušenosti ukazují, že s podporou státu lze horské zemědělství ve spojení s agroturistikou udržet a dokonce i obnovit. Francouzský plán na zastavení „exodu rural“ (vylidnění zemědělského venkova) je toho příkladem. Vícezdvojové možnosti obživy obyvatel jsou ostatně pro horské oblasti typické.

Při řešení problematiky spojené s rozvojem cestovního ruchu v zimním i letním období bude třeba dořešit se správou KRMAP podmínky dalšího rozvoje obce, především s ohledem na ochranu přírody. Prioritně požadovaná funkce ochrany přírody v rámci KRMAP bude vyžadovat v rámci všech dalších stupňů projektové dokumentace upřesnění lokalizace nových objektů v lučních enklávách. Součástí územních a stavebních řízení bude projednání podmínek ochrany přírody. Budou zohledněny veškerá biologicky cenná území, která jsou známa z průzkumů a rozborů provedených k ÚPD a aktuálních průzkumů KRMAP v dané lokalitě.

Trend ke stabilizaci a rozvoji trvalého bydlení v obci je v souladu s programem rozvoje pohraničí, který je definován v „Programu hospodářského a sociálního rozvoje vybrané oblasti pohraničí okresu Trutnov“. (Dokument ze dne 1.9.1992 býv. referátu regionálního rozvoje Okresního úřadu Trutnov).

Také územní plán VÚC Krkonoš počítá s rozvojem trvalého bydlení na území Malé Úpy.

ÚP VÚC Krkonoš uvažuje s nárůstem obyvatel Malé Úpy v rozsahu 350-400 trvale bydlících obyvatel. Podmínky pro tento rozvoj ale neřeší.

Vytvoření podmínek pro nárůst počtu a stabilizaci obyvatel je tedy jedním z prvořadých cílů územního plánu obce.

A.b) Zhodnocení dříve zpracované a schválené územně plánovací dokumentace

Horní Malá Úpa - Urbanistická studie obytné zóny 1:1000
Stavoprojekt Hradec Králové, ing. arch. A. Vymetálek, 10/1977

Urbanistická studie Smrčí – Horní Malá Úpa
Stavoprojekt Trutnov, ing. V. Vokatý, ing. arch. Tomek 12/1979

Jako podklad pro zpracování ÚPD slouží „Směrný územní plán obce Malá Úpa“ zpracovaný Terplánem, který byl schválen radou ONV dne 16.12.1976.

K tomuto SÚP krajinného celku Malá Úpa byl zpracován v dubnu 1986 doplněk „Zemědělský půdní fond“ ve Stavoprojektu Hradec Králové.

Tato příloha je jediným podkladem, který definuje intravilán obce Malá Úpa k datu 1.9.1966 v návaznosti na SÚP z roku 1976.

Ze záměrů SÚP z r.1976 nebylo prakticky nic realizováno. Snad pouze odlesnění pro sjezdovku Svorová Hora – Smrčí.

Dalším podkladem je Koncept územního plánu sídelního útvaru a krajinného celku Malá Úpa, který byl zpracován rovněž Terplánem v roce 1989. Tento Koncept nebyl dále dopracován k Návrhu ÚP s ohledem na změnu společensko-politické situace.

V nových společenských podmínkách byl již zpracován koncept urbanistické studie obce Malá Úpa v r.1996. tato studie byla zpracována atelierem F+F.

Veškerá ÚPD zatím počítala s plánem výstavby vodní nádrže „Lata“ pro zásobování pitnou vodou Trutnovska. V mapě limitů pro tento ÚP se již zátopová čára nádrže neobjevuje. Návrh ÚP však stejně v tomto území nepočítá s žádnou výstavbou.

Proti urbanistické studii obce Malá Úpa je výrazně omezen rozvoj sjezdového lyžování, byla zcela vypuštěna lokalita Kraví hora.

V zadání pro tento ÚP je již pouze jediná rozvojová lokalita pro sjezdové lyžování a to lyžařský areál „Lesní hřeben – Pomezí Boudy“.

Průzkumy a rozborů zpracované v roce 1994 pro potřeby této studie jsou aktualizovány do výkresu limitů využití území. Zpracovateli aktualizace jsou autoři, kteří již spolupracovali se zpracovateli urbanistické studie v roce 1994: RNDr. Pavel Klimeš, ing. Lenka Klimešová a ing. Miroslav Klimeš. O spolupráci byli požádáni především proto, že jsou významnými znalci místního prostředí.

Zhotovitelem ÚPD je kolektiv autorů zastoupený doc. ing. arch. Karlem Fořtlem, CSc.

Autoři tedy zůstávají stejní jako u urbanistické studie z r. 1996, což umožňuje využití všech poznatků ze zpracování a projednávání této předchozí fáze podkladů pro ÚPD Malé Úpy.

A.c) Vyhodnocení splnění souborného stanoviska ke konceptu územního plánu obce

Koncept územního plánu byl zpracován podle požadavků zadání a prakticky ve všech bodech ho splňoval.

Návrh ÚP zohledňuje veškeré relevantní požadavky shrnuté v požadavku ke konceptu. Viz dokladová část – tabulky „Výsledky dohodnutí konceptu ÚPO Malá Úpa s dotčenými orgány státní správy“. (V souladu s odstavcem 3b Vyhlášky č.135/2001 Sb.)

A.d) Vyhodnocení souladu s cíli územního plánování (§1, odst. 2 staveb. zákona)

Tento paragraf a jeho odst.2 vymezuje cíle územního plánování ve vztahu k vytváření předpokladu trvalého souladu všech přírodních, civilizačních a kulturních hodnot území, zejména se zřetelem na péči o životní prostředí a ochranu jeho hlavních složek – půdy, vody a ovzduší.

Pro území Malé Úpy jsou tyto požadavky ještě umocněny tím, že obě katastrální území obce leží v zónách KRNP.

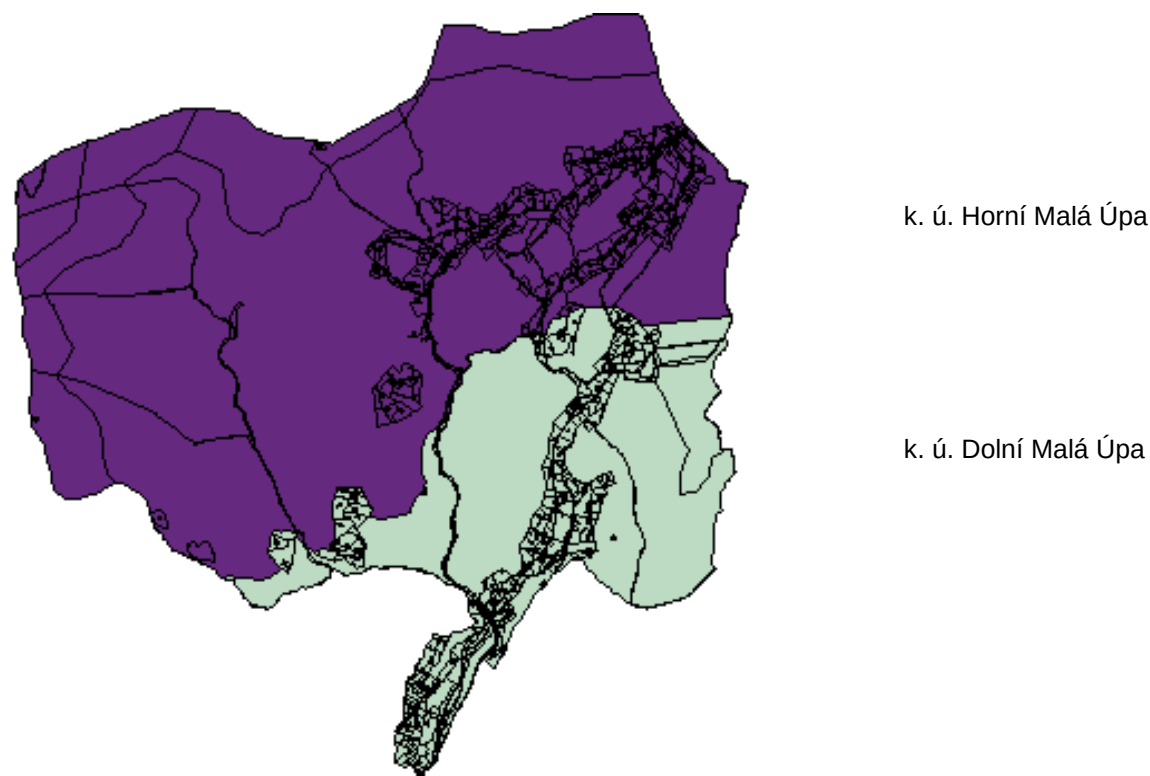
Tento požadavek byl již sledován při sestavování zadání pro ÚPO, které bylo konzultováno s KRNP.

Závazná část ÚPN VÚC Krkonoš uvádí: „Na území KRNP mají prioritu funkce ekologická (ochrany přírody a krajiny) a vodohospodářská. Ostatní funkce mohou být v tomto území umísťovány jen do té míry, v jaké nenarušují tyto hlavní funkce.“

Návrh ÚPO tento požadavek plně respektuje.

B. ŘEŠENÍ ÚZEMNÍHO PLÁNU**B.a) Vymezení řešeného území podle katastrálních území obce**

Území obce tvoří dvě katastrální území – Dolní Malá Úpa a Horní Malá Úpa.

Jak je patrné z mapy limitů, celé území Malé Úpy leží v I., II. a III. zóně KRNP.

Toto území je samozřejmě významnou limitou rozvoje obce, ale je zároveň i jednou ze složek atraktivity území.

Pokud bude provedeno nové členění zonace, bude součástí zákona o zřízení KRNP. Tento zákon je zatím v návrhu a jeho schválení neproběhlo.

Zdroj: www.krnapp.cz

B.b) Základní předpoklady a podmínky vývoje obce a ochrany hodnot území**B.b.1) Základní charakteristiky území**

Jedná se o dvě katastrální území a to: Dolní Malá Úpa a Horní Malá Úpa. Hranice je dána státní hranicí s Polskou republikou, na Sněžce obchází Českou boudu a jde vlevo od lanové dráhy Růžová hora – Sněžka, která v této části včetně stanic spadá do katastru Malé Úpy. Hranice s katastrem Pece pod Sněžkou sleduje trasu cesty Růžohorky – Sněžka. Před Růžohorkami se odklání vpravo a posléze navazuje na směr vodoteče Mesnerovy strouhy. Zhruba na úrovni Portášových Bud klesá do Jeleního dolu a sleduje trasu Jeleního potoka a dále po vodoteči Úpy ke Spálenému Mlýnu. Odtud lemuje luční enklávu až na Jana boudu. Potom opět klesá do údolí Úpy a vrací se po silnici II. tř. č. 252, obchází hájovnu a stoupá po pravé straně údolí směrem ke kostelu. Pod chatou Karkulka se odklání vpravo od luční enklávy a stoupá po místní vodoteči až na cestník, odtud v trase cesty na Lysečinské Boudy a nahoru ke státní hranici. Nejjižnější hranice je s katastrem Velká Úpa – Pec pod Sněžkou a hranice vpravo od vodoteče Malé Úpy v katastru Lysečiny – Albeřice.

Prakticky celá trasa hranic katastru Malá Úpa prochází lesy nebo tanguje (v malé míře) luční enklávy.

Obě katastrální území Malé Úpy jsou součástí Krkonošského národního parku. Obec má jedinečné přírodní prostředí s výjimečnou rekreační aktivitou.

Celková rozloha území:	2.665 ha
Z toho pozemky určené k plnění funkcí lesa	85,5 %
Zemědělský půdní fond (louky, pastviny)	11,0 %
Zbytek ploch jsou ostatní a zastavěné plochy a komunikace.	

Charakteristické je rozptýlené zastavění horského typu, přičemž zastavění je nižší než 1% ploch.

Nejvyšší bod katastru	Sněžka – 1602 m n.m.
Nejnižší bod v lokalitě	Spálený Mlýn – 702 m n.m.
Administrativní centrum obce s nejhustším zastavěním jsou Pomezí Boudy – 1060 m n.m.	

Na území převládá rekreační funkce. Z 220 objektů 132 poskytuje ubytování a v různém rozsahu ostatní služby s tím související. Současná celková kapacita k 13. 6. 2001 je 2.285 lůžek.

Lesy a lesní půdní fond tvoří podstatnou část celkové plochy řešeného území. Z organizačně správního hlediska patří lesy na celém katastrálním území Malé Úpy pod správu Krkonošského národního parku. Hospodářská funkce lesa není proto na tomto území prioritní, ale převládají jeho ostatní funkce, především vodohospodářská, přírodovědná, ochranná, ekologická a rekreační.

Hledisko zemědělské výroby je v případě Malé Úpy opět vázáno spíše na funkci rekreační, přírodovědné a kulturní než ryze produkční. Význam zemědělského obhospodařování lučních enkláv je především daný potřebou zachovat přirozený a velmi cenný charakter krkonošských květných horských luk (viz dále).

B.b.2) Přírodní podmínky

Řešené území lze rozdělit v podstatě na dvě části: část západní a východní.

Dělicí hranicí je zhruba osa daná spojnicemi Svorová hora – jižní cíp luční enklávy Smrčí a dále silnicí II. tř. č. 252 do Pece pod Sněžkou do Maršova.

Toto rozdělení je predestinováno především geomorfologickým utvářením terénu. Západní polovina území je tvořena terénem s velkými výškovými rozdíly a prudkými spády. Jedná se o hřebeny severojižního směru: Sněžka – Lesní hřeben – Svorová hora – prostřední hora – Koule a na jižní hranici katastru úbočí Růžové hory. Mezi těmito hřebeny leží hluboká údolí stejného směru. Bezejmenné údolí mezi Lesním hřebenem a Prostřední horou, dále důl pod Koulemi a Studený důl. tyto ústí do údolí Jeleního potoka, která je na ně v této části prakticky kolmá a jde ve směru východ - západ. V témže směru je tato část katastru uzavřena Jelení horou.

Toto terénní uspořádání historicky vylučovalo jakékoliv osídlení. Pouze v jižním cípu je luční enkláva Šímových chalup a malé enklávy Dolských bud. Tato část je téměř stoprocentně pokryta lesem.

V této západní části bude prioritní funkce ekologická, přírodovědná a vodohospodářská. Sem spadá chráněná oblast přirozené akumulace vod, vymezená zhruba severním úbočím Studeného dolu a Jeleního dolu a spojnici Svorová hora – Sněžka.

Jediným zájmem obce v této oblasti je mimo horní části lanové dráhy Růžová hora – Sněžka, zachování a úprava turistické cesty po úbočí Obřího hřebene od boudy Jelenka na kótu 1390, kde se tato cesta napojuje na cestu Růžová hora – Sněžka. Tato cesta bude turisticky využívána především v letních měsících. Její trasa umožňuje krásné pohledy do výše popsané západní části katastru Malé Úpy. V zimě bude užívána jako cesta úniková při nepříznivých změnách počasí na hřebenové trase a jako lyžařská cesta na Růžohorky, Portášky a na Janu.

Luční enkláva Šímovy chalupy, která je v této zóně, je navržena k památkové ochraně jako celek a měla by se stát zónou chráněné lidové architektury (usnesení O.Z. z 1.3.1995). Pouze rozptýlená zeleň v této enklávě bude požadovat úpravy. Živé ploty ze smrku, které byly vysazeny v době, kdy v této oblasti probíhala pastva skotu (st. statek Trutnov), bude třeba zrušit nebo výrazně zkrátit – viz průzkumy a rozborů – inventarizace rozptýlené zeleně a komentář k ZPF.

Dělení území podle této severojižní osy na západní část klidovou a východní část osídlenou neznamena, že osídlená část je turisticky podnikatelská a druhá chráněná. Samozřejmě celé správní území Malé Úpy je součástí jedinečného útvaru Krkonoš a tím i předmětem ochrany přírody.

Toto přirozené rozdělení je patrné i z dělení mapového podkladu 1 : 5000, použitého při návrhu územního plánu.

Východní část správního území Malé Úpy má podstatně příznivější geomorfologické podmínky z hlediska obytnosti krajiny. Údolí Malé Úpy a jejích pravostranných přítoků má zhruba severojižní směr. Východní a západní svahy této soustavy údolí jsou svahově podstatně méně strmé než v západní polovině území. V případě Smrčí se nabízí dokonce poměrně rozsáhlá jižní expozice mírného svahu pod Smrčinnou strání.

B.b 2.1) Geomorfologie řešeného území

Značný vliv na konečné utváření povrchu Krkonoš měl nástup ledových dob v průběhu čtvrtohor. Krkonoše byly na jižním okraji kontinentálního ledovce, měly zalednění alpského typu. Ledovce přeměnily erozní úzká horská údolí na širší ledovcové trogy, ukončené amfiteátrovými kary.

Plošně významnou část řešeného území zaujímá Jelení (Lví) důl, který vznikl činností ledovce. Jedná se o geomorfologicky velmi hodnotné území. Vyskytují se zde tektonicky podmíněné drobné vodopády, svahová periglaciální suťoviska a mury, které jsou rovněž na východním svahu Koule, západním svahu Jelení hory a v údolí Křížového a Messnerova potoka. Geomorfologicky významná je zejména lokalita Vasovy louky v Jelením (Lvím) dole.

Severní vysokohorská část je charakteristická příkrými svahy se suťovými poli, dominantou je nejvyšší hora Krkonoš Sněžka.

Pozoruhodný je samotný tvar Sněžky, špičatý trojboký jehlan zvaný karling, který je jediný v ČR. Vznikl ledovcovou erozí působící ze tří stran. Z období zlednění zůstal na Sněžce dobře vyvinut několikastupňový systém výrazných kamenných kryoplanečních teras. S výjimkou Skandinávie a Uralu jsou tyto krkonošské terasy nejdokonalejší v celé Evropě.

Ve středu řešeného území vystupují mohutné hřbety Kraví hory (1071 m) a o 100 m vyšší Jelení hory (1172 m). Mezi hřbety je vklíněna tabule Haidy ve výšce 990-1000 m n.m. Na východě ohraničuje území ve směru severojižním Pomezní hřeben (1188 m).

Po odeznění ledových dob nastoupilo mírné klima, kdy dochází k modelaci pohoří vodní erozí.

Geomorfologicky podmíněný je i vznik rašelinišť, nejčastěji na plochých rovinných partiích, špatně odvodňovaných, kde vlivem dostatku vody vznikají značné porosty rašeliníků. příkladem jsou drobná lesní rašeliniště v okolí Smrčí.

K výrazným změnám v modelaci terénu dochází při povodňových katastrofách na konci 19.stol. Z nejvyšších vrcholů Krkonoš sjely mohutné zemní laviny. Opakující se povodně byly impulsem pro zahájení technických úprav na vodních tocích a pro zalesňování ploch nad horní hranicí lesa.

Přesto se i v posledních deseti letech ukazuje při opakovaných povodních erozní síla řeky Malá Úpa a jejích přítoků. Problém půdního sesuvu zůstává ne zcela vyřešen na východním úbočí Kraví hory. Část svahu nad penzionem Pod kostelem (místní název Gynschleky) byla v minulých letech velkým nákladem zajištěna a přesto jsou části stráně nadále v pohybu. Toto území je regulováno stavební uzávěrou.

B.b.2.2.) Fytogeografie řešeného území

Z fytogeografického hlediska se na správním území Malé Úpy vyskytují čtyři výškové vegetační stupně:

Stupeň submontánní	mezi 400 – 800 m n.m.
“ montánní	“ 800 – 1200 m n.m.
“ subalpínské	“ 1200 – 1450 m n.m.
“ alpínské	“ 1450 – 1602 m n.m.

V rámci řešeného území jsou zastoupena všechny vegetační stupně.

Stupeň submontánní. Je charakteristický smíšenými, převážně listnatými lesy s pestrým bylinným patrem. Biota tohoto vegetačního pásma byla postupně člověkem výrazně ovlivněna. Zbytky přirozených lesních porostů (např. květnaté bučiny) se zachovaly ve fragmentech v údolních polohách podél toku Úpy a jejích přítoků.

Stupeň montánní. Přirozené lesní porosty tvoří smrk s příměsí jeřábu ptačího. Horní hranice výskytu tohoto společenstva je současně hranicí zapojených lesních porostů (alpínská hranice lesa), probíhá ve výšce 1200 – 1300 m n.m. Nepříznivé klimatické podmínky v rámci tohoto vegetačního stupně neumožňují rozvoj zemědělství, které zde představují pouze louky a pastviny. ubytovaných osob

V současnosti převládají smrkové porosty, mající především půdoochranný a vodohospodářský význam. Existence přirozených smrkových porostů byla značně poškozena působením imisí.

Montánní stupeň zahrnuje většinu řešeného území.

Stupeň subalpínský. Je tvořen rozsáhlými klečovými porosty nad alpínskou hranicí lesa. Tyto původní porosty dosahují stáří 100–150 let. Na náhorních planinách se často vyskytují rašeliniště. Přírodní podmínky jsou blízké severské tundře. Celá řada glaciálních reliktních, vyskytujících se v tomto stupni, pochází z dob zalednění Krkonoš.

Subalpínský stupeň zahrnuje severní a severovýchodní části řešeného území až k prostoru Pomezních Bud.

Stupeň alpínský. Je charakteristický na území Malé Úpy pro vrcholové polohy Sněžky, Obřího hřebene a Svorové hory. Je představován holými kamenitými sutěmi se sporou bylinnou vegetací, zejména nenáročnými druhy trav.

Pro správní území Malé Úpy je významná i skutečnost, že v rámci lučních enkláv v celém výškovém intervalu se nacházejí lokality, na kterých se vyskytují přírodovědecky velice cenné druhy rostlin a živočichů.

B.b.2.3) Klimatické poměry

Klimatické poměry jsou ve svém úhrnu jedním z určujících faktorů funkční využitelnosti území.

Vzhledem k relativní blízkosti Atlantického oceánu a k převládajícímu západnímu větrnému proudění tvoří hřebeny Krkonoš nejvyšší překážku proudům vlhkého, chladného vzduchu od oceánu, což se projevuje množstvím srážek s nízkými teplotami. Ve srovnání s ostatními horskými pásmy českých zemí mají Krkonoše v celoročním průměru podnebí nejdrsnější.

Nejteplejšími měsíci jsou červenec a srpen. Právě letní dny (20° a více) jsou spíše výjimkou a nemívají delší průběh než týden. Výjimkou byl právě rok 2002.

Zimní měsíce jsou stabilnější, takže prosincové a lednové teploty jsou téměř v průběhu celého měsíce pod bodem mrazu.

Poloha Malé Úpy, především jejího centra, je vystavena účinkům větrů, které se střídají ve směru severojižním a jihoseverním, což je dáno místními orografickými poměry.

Podélná osa hlavní osídlené části katastru je severojižní vede Latovým údolím přes Spálený Mlýn a dále mezi Pomezním hřebenem a Kraví horou do sedla na Pomezních Boudách. Také směr údolí Malé Úpy je severojižní.

Odlesněné území větry z Latova údolí i od polských hranic nezadržuje, takže právě v centru rekreační oblasti je téměř neustálé proudění vzduchu.

Právě s ohledem na vzdušné proudění ovlivněné morfologií terénu má zvláštní klima území Smrčí, které se místně nazývá „Za větrem“ – stála zde vyhořelá a zaniklá hospoda téhož jména. Údolí Smrčího potoka se totiž odklání k západu a je chráněno výběžkem Jelení hory nad Seidlovým dolem a jižním svahem Haidy. Tato klimatická výjimečnost v rámci celého území a poměrně rozlehlá luční enkláva obrácená k jihu, předurčují toto území jako rezervu pro rozvoj obce.

Vzhledem ke značné morfologické členitosti terénu a specifickým mikroklimatickým podmínkám jednotlivých lokalit je pro území Malé Úpy typické časté střídání charakteru počasí během dne. V jednotlivých lokalitách tak mohou nastat současně různé meteorologické situace.

B.b.2.4) Krajinový ráz jako základní fenomén řešeného území

Přestože obě katastrální území obce leží v národním parku Krkonoše, jedná se o kulturní krajinu, jejíž současný výraz v daném morfologickém rámci byl po staletí formován lidskou činností.

Terénní konfigurace a tím i expozice ve smyslu oslunění umožnila v této části Krkonoš osídlování již od 16.stol. Z této doby se datuje těžba dřeva v této oblasti a po jejím ukončení přeměna mýtin v luční enklávy a postupná kolonizace. Obchodní stezka přes Pomezní sedlo má datování podstatně starší. Historický přehled vývoje obce Malá Úpa je zevrubně shrnut v Průzkumech a rozborech – Stavebně historický vývoj obce.

Ve východní polovině obou katastrů Malé Úpy se v rámci lučních enkláv a cesty na Pomezní sedlo historicky rozvinula prakticky celá osídlená část nynějšího správního území Malé Úpy.

Plynulý historický vývoj osídlení v prostoru Malé Úpy postupně formoval výraz krajiny a vytvářel její určující fenomény.

Výraz kulturní krajiny se měnil současně se změnami zdrojů obživy obyvatel. Od dřevorubectví, pálení dřevěného uhlí, přes pasekářství k zemědělství, vázanému především na pastvu a chov hovězího dobytka. V 19.stol. začíná postupně nabývat na významu další zdroj obživy, a to služby, vázané na postupně se rozvíjející turistiku a cestovní ruch.

Krajina:

Jsou zde jednak oblasti plně pokryté lesem, který byl v pásmu nad 1000 m značně poškozen imisemi a následnými kalamitami škůdců. V těchto výškách byla většina poškozených porostů obnovena za pomoci nadace FACE. Polom, způsobený větrnou smrští v létě 1996 zasáhl rozsáhlé plochy kvalitních porostů v nižších polohách, především v Latově údolí.

Péče o les a jeho využívání je řízena centrálně v rámci KRNP.

Dalším krajinovým fenoménem jsou luční enklávy s květnými krkonošskými loukami. V případě údržby lučních enkláv je situace ze správního hlediska složitější, protože se jedná o větší počet vlastníků. Současná téměř absolutní absence agrární funkce má za následek zanedbávání luk v posledních letech. Zde je potřeba hledat a využívat veškeré možnosti pro nový rozvoj péče o luční enklávy.

Za tímto účelem by měl být sledován a podporován rozvoj agroturistiky, který předpokládá zřízení několika rodinných farem v rámci správního území. Nutným předpokladem pro obnovu agrární funkce krajiny je i účinná daňová a dotační politika, která musí teprve vzniknout.

Posledním z krajinových fenoménů je rozptýlená zeleň, relativně chudší v katastru Horní Malé Úpy než v Dolní Malé Úpě, což je dáno především rozdílnými klimatickými poměry. Doplnění a údržba rozptýlené zeleně bude předmětem samostatného návrhu.

B.b.3) Charakter stávající urbanizace území a regionální architektura stávající zástavby**B.b.3.1) Charakter stávající urbanizace území**

Typickým fenoménem urbanistického výrazu Malé Úpy je poměrně řídká rozptýlená zástavba v rámci lučních enkláv.

Jsou tu i místa hustší zástavby, která vznikala historicky především v závislosti na vývoji dopravního systému komunikací a morfologických podmínek v rámci obce.

Jedná se o tři lokality:

- Spálený Mlýn,
- původní centrum v okolí kostela sv.Petra a Pavla,
- správní a hotelové centrum na Pomezních Boudách.

Význam lokality Pomezních Bud stoupá s otevřením hraničního přechodu do Polska.

Z hlediska klimatických a morfologických předpokladů a s ohledem na vazbu na hlavní komunikaci má pro vznik dalšího přirozeného zahuštění předpoklady pouze lokalita Smrčí.

B.b.3.2. Regionální architektura stávající zástavby

Pro celkový výraz urbanizovaného prostředí Malé Úpy má místní charakter architektury zásadní význam.

Pro Malou Úpu je typická rozptýlená horská zástavba v rámci lučních enkláv s přirozeně vznikajícími centry, jak již bylo výše zmíněno, ve Spáleném Mlýně, u kostela, v lokalitě Smrčí a na Pomezních Boudách. Tato rozptýlená zástavba je jedním ze základních fenoménů genia loci Malé Úpy. Pouze ve výše jmenovaných přirozeně vzniknuvších centrech došlo k větší hustotě osídlení s objekty mírně většího měřítka.

Stejně jako tvář krajiny se se změnami zdrojů příjmů pro obyvatele vyvíjela i forma tradičního lidového domu. Lidový dům východokrkonoského typu by si zasloužil samostatnou teoretickou studii.

Použijeme-li fenomenologickou teorii, která je v současnosti jednou z nejkompaktnějších teorií architektury a urbanismu, můžeme poměrně dobře popsat určitou výjimečnost maloúpského architektonizovaného prostředí.

Základními fenomény jsou zde samozřejmě geomorfologické a obecně přírodní podmínky. Je to krajinový ráz východních Krkonoš a klimatické podmínky. Tyto předurčující fenomény ovlivnily další formování krajiny, spojené s postupným osídlováním území. Tento způsob posuzování můžeme použít i na formu lidového domu.

Pro samostatně stojící typ agrárního lidového domu je typická vazba dům + strom. Tento vztah je typický i pro podhorské typy. V rámci horského prostředí byla možnost druhového výběru pro solitérní stromy značně zúžená. Zde se tato vazba začíná výrazně uplatňovat až v 19.stol., kdy se cíleně vysazuje rozptýlená zeleň v rámci lučních enkláv a zakládají se aleje. Tyto principy přicházejí s vyšším nárokem na estetické působení krajiny, vyvolaným rozvojem turistiky. Příkladem byla níže položená území v podhůří, kde jsou tyto principy užívané už od baroka,

Strom má v této symbióze hned několik funkcí: ochrannou (proti hluku a blesku), klimatickou (ovlivnění mikroklimatu), stínění a samozřejmě funkci estetickou a orientační.

Forma a materiálová skladba zdejšího krkonošského typu lidového domu je dána morfologickým, klimatickým a materiálovým prostředím.

V případě maloúpského typu se jedná o celoroubený dům včetně chléva, kde zděná část je pouze kolem topeniště a komína. Hřeben sedlové střechy je rovnoběžný s vrstevnicemi.

Dispozice je založena na centrální chodbové síni, z níž na jednu stranu je přístupná obytná část a na druhou komora a chlév. V pokračování síně je do svahu zapuštěný sklípek a „Wasserhaus“, kterým protékala z povrchového dřevěného žlabového vodovodu voda na chlazení mléka a pro domácí a hospodářskou potřebu.

Tato ustálená dispoziční skladba lidového domu dává podle současné terminologie vlastně vzniknout typologické formě nízkoenergetického, ekologického domu.

V letním období stíní listnatý strom, půda je prázdná a stavení volně dýchá. V zimě se topí výhradně dřevem, půda plná sena je vynikající izolací, návětrná strana fasády bývá obložena polínky palivového dřeva krytého chvojím. Chlév je v rámci hlavního objektu s využitím ztrátového tepla a tepelným příkonem hospodářských zvířat.

Vzadu do stráně nad sklípkem byl vstup na půdu pro ukládání sena. V obou katastroch Malé Úpy se setkáváme se specifickou formou tohoto vstupu, řešeného jako „maloúpský vikýř“. Forma maloúpského vikýře je zcela ojedinělá a vyskytuje se ve větší míře právě v Malé Úpě. Konstrukce vikýře je v zásadě pultová a boky jsou vzhledem k historicky jediné formě krytiny – štípaný šindel – řešeny ve formě přímkové plochy s vodorovným laťováním (hyperbolický paraboloid). Takto řešený vikýř umožňoval umístění dvoukřídlových dveří na půdu. Vikýř zabíral zhruba třetinu plochy střechy ke stráni. převážná část louky, patřící ke stavení, byla nad objektem, což umožňovalo stahování suchého sena na plachtách. Domy tohoto staršího typu neměly další vikýře. Půda byla prosvětlena přes štíty objektu. Později býval tento typ vikýře současně se změnou krytiny nahrazován vikýřem sedlovým. Případně při změně na rekreační účel byl zcela odstraněn, což je samozřejmě z hlediska výtvarného a historického významu tohoto architektonického prvku škoda. Viz Průzkumy a rozborů část „Kopie historických fotografií“.

I u větších staveb tradičního typu, se kterými se setkáváme v lokalitě Smrčí a U kostela jde pouze o rozvedení dané dispozičně typologického principu.

Řada těchto domů se na Malé Úpě v poměrně zachovalém stavu udržela. Některé z nich jsou navrženy k památkové ochraně, viz Průzkumy a rozborů.

19.stol. s rozvojem turistiky s sebou přináší i další zdroj obživy pro místní obyvatele a přichází s ním i podnikání ve sféře cestovního ruchu. Ubytování hostů vyvolává potřebu zobytnění půdních prostor, většinou pouze na léto.

Na nově vznikajícím typu domu se to projevuje tzv.půlpátem – vlastně nadstavbou, umožňující lépe využít podkroví. Začíná se využívat sedlový vikýř i na vstupní fasádě, což umožní nad tradičním půdorysem přízemí získat nad síní podkrovní pokoj. Ostatní pokoje pro hosty – většinou dva a dva nebo po jednom u každého štítu, záleží na velikosti půdorysu, jsou prosvětleny okny ve štítě. Dalším novým prvkem je polygonální nebo obdélníkový arkýř se stanovou střechou, přistavěný ke štítu. Vznikl tím další prostor v podkroví před pokoji, který měl v zimě význam ochrany před větrem a v létě poskytoval rozšíření plochy pokojů. V přízemí byl rozšířením většinou u hlavního společenského prostoru - jídelny. Polygonální arkýř byl v řadě případů použit i na vstupní fasádě.

U těchto domů se v širší míře začíná objevovat polovalba a zdobenější řešení lomenice ve štítech. Domy tohoto typu byly stavěny již spíše jako rodinné penziony či soukromé rekreační objekty. Stavěly se až do druhé světové války.

Řada těchto domů se na Malé Úpě zachovala v poměrně dobrém stavebním stavu bez architektonického poškození pozdějšími přístavbami. Viz Průzkumy a rozborů.

Z hlediska architektonického výrazu má nemalý význam i zpracování detailů a profilace prvků ostění a pobíjení. K této tradiční architektuře patří i zdobné prvky štítů, profilace říms a tesařské zdobení zhlaví stropních trámů a krokví.

Základním stavebním – konstrukčním i finalizačním materiálem bylo u těchto objektů opět dřevo. Jako střešní krytina se začíná objevovat náhradou za šindel nebo jako jeho překrytí asfaltovaná lepenka, u novějších meziválečných staveb eternit a plech, v posledních desetiletích i tzv.bonský šindel. Domů tohoto typu se opět zachovala řada v poměrně dobrém stavebním i architektonickém stavu. Bohužel, při pozdějších stavebních úpravách byl často odstraněn polygonální arkýř. Viz Průzkumy a rozborů „Kopie historických fotografií a inventář objektů“.

Poslední kategorie objektů jsou stavby, které byly stavěny již jako zařízení cestovního ruchu nebo byly přestavěny z větších, původně zemědělských stavení, např. Pomezní bouda. Jedná se o ubytovací hostince nebo přímo hotely.

Stavby tohoto typu, většinou po přestavbě mezi dvěma válkami, případně upravované v 60 – 80tých letech, jsou především ve dvou přirozených centrech, to je „U kostela“ a na Pomezních Boudách. Objekty jsou většinou patrové s podkrovím, které je i několikapodlažní. V jejich tvarosloví se objevuje polovalba, sedlové vikýře, polygonální vikýř a v souboru Pomezních Bud u několikapodlažních podkroví pultové vikýře s bočními náběhy (dnešní penzion Družba).

Fasády těchto zděných objektů jsou obloženy dřevem, které při průběžné údržbě je v daných klimatických podmínkách nejtrvanlivějším materiálem. Přiznané hrázdné konstrukce, jejichž jediným představitelem byl vyhořelý „Mohornův mlýn“ se již na Malé Úpě nevyskytují.

Změny, které se po druhé světové válce po odsunu německého obyvatelstva objevily, jsou především ve využívání objektů a produkčních ploch lučních enkláv Malé Úpy.

Nástup budování socialismu, kolektivizace a heslo „Hory patří pracujícím“, neznamenaly naštěstí na území Malé Úpy takovou devastaci jako v ostatních „atraktivnějších“ částech Krkonoš.

Také působení trutnovského PÚ a architektonické tvorby 60 - 80tých let obecně, zde nepoškodilo architektonický ráz, jako např. v Pecí pod Sněžkou, Harrachově, Špindlerově Mlýně apod.

Změna funkce objektů na převážně pouze vázanou rekreaci přinesla s sebou obestavování původních objektů, které však nezničilo měřítkové vztahy. Pečeť této doby nese pouze samoobsluha na Pomezních Boudách, hotel Javor ve Spáleném Mlýně a Vila Alena na Pomezních Boudách. Nedošlo však k nevratné devastaci architektonického prostředí.

Podstatným rysem architektury staveb na území Malé Úpy je jejich ovlivnění přírodními fenomény, jako je terén a klima. Osazení objektů ve vztahu k terénu již bylo zmíněno.

Klimatické vlivy působily na velikost otvorů a přinesly s sebou i užití štítového polygonálního arkýře.

Směr převládajících větrů, který má rozhodující vliv při tvorbě závějí u překážek – v tomto případě objektů, ovlivnil i orientaci vnitřní dispozice a vstupů. V případě hlavních severojižních údolí Malé Úpy je to převaha jižních větrů, která ovlivňuje uléhání sněhu. Vítr severního směru je daleko méně častý, ale zato výrazně silnější a je příčinou řady kalamit.

Na návětrné straně se před štítem objektu vytváří tlaková zóna, ve které nemohou sněhové vločky spadnout a po přeletu překážky se ukládají za ní. Tak vzniká typická srpovitá závěj, kdy návětrná strana je v blízkosti štítu prakticky zcela bez sněhové pokrývky a vlastní závěj začíná až zhruba ve vzdálenosti sklopené výšky. Naopak závětrná strana je zasněžená většinou až do výšky přízemí. Nejlépe je tento aerodynamický důsledek patrný v řadě Nových domků, kde je každou zimu rytmus těchto závějí, vytvořených řadou objektů, výrazně patrný.

U některých novostaveb je toto tradiční poznání opomenuto a důsledkem toho jsou zimní provozní potíže.

Regionální architektura je jedním ze základních fenoménů Malé Úpy.

Jak již bylo řečeno úvodem, pro zachování hodnot lidové architektury na Malé Úpě bylo rozhodnuto usnesením zastupitelstva z 1.3.1995, že lokalitu Šimovy chalupy je třeba chránit, aby se zachovala skupina tradičních roubených domů. Toto území se tak stane zónou chráněné lidové architektury.

Výsledkem analýzy regionálních znaků jsou i doporučení této ÚPD pro rekonstrukci původních a výstavbu nových objektů v katastroch Malé Úpy, které jsou součástí regulativů.

B.b.4) Demografický rámec vývoje obce Malá Úpa a předpoklady rozvoje osídlení

Vývoj stabilizace obyvatelstva se jeví jako nepříznivý, neodpovídá předpokladům dřívějších SÚP (1976 a 1990).

Předpokládaný rozvoj, uvažovaný ve VÚC Krkonoše z r.1994 uvažuje s rozpětím 350-400 obyvatel. Pro tento optimální nárůst je potřeba vytvořit podmínky (ÚP VÚC Krkonoš tento nárůst neřeší).

Poslední dostupné údaje jsou následující: Počet obyvatel k 1. 1. 2004: 125 trvale bydlících celkem,
z toho: muži 66 v produktivním věku 44
ženy 59 v produktivním věku 36

Přechodně ubytovaných, kteří mají trvale hlášený pobyt mimo Malou Úpu a pracují zde a provozují rekreační zařízení je asi 140 v zimě, 100 v létě.

Lůžková kapacita:		Celkem objektů:	
Dolní Malá Úpa	1005 lůžek k rekreaci	Č.p. Horní Malá Úpa	126 objektů
Horní Malá Úpa	1280 lůžek k rekreaci	Č.p. Dolní Malá Úpa	128 objektů
celkem	2285 lůžek k rekreaci	Celkem 254 objektů	

Denní průměr ubytovaných osob za účelem rekreace:

a) v zimních měsících:

Prosinec	800 ubytovaných osob
Leden	1000 ubytovaných osob
Únor	1500 ubytovaných osob
Březen	1000 ubytovaných osob
Na jeden den za účelem turistiky	100 - 160 návštěvníků.

b) v letních měsících:

Červen	200 ubytovaných osob
Červenec	300 ubytovaných osob
Srpen	300 ubytovaných osob
Ostatní měsíce mimo sezónu	50 - 150 návštěvníků.
Na jeden den za účelem turistiky	100 - 200 návštěvníků.

Vyšší počet přechodně ubytovaných osob v zimě ukazuje na výrazně větší ekonomický význam zimní sezóny.

Kolísání počtu trvale bydlících osob se od začátku 90tých let minulého století pohybuje stále v rozmezí 120-127 osob. Samozřejmě je současný stav stále ještě důsledkem vysídlení německého obyvatelstva po druhé světové válce.

Současný počet stálých obyvatel obce je pod 13% obyvatel z roku 1930. Sčítání z tohoto roku uvádí na Malé Úpě 976 obyvatel (a téměř 600 kusů hovězího dobytka). Jednalo se tehdy o jiný ekonomický rámec, ale vícezdrojový způsob obživy, o kterém již bylo zmíněno, dokázal tento počet obyvatel v obci na tehdejší poměry celkem dobře zajistit.

Poměrně intenzivní zemědělská činnost v rámci lučních enkláv s dvojí senosečí v roce, dala vzniknout krásným květným horským loukám. Poslední ukázkou tohoto hospodaření byla louka pana Sagassera téměř do konce devadesátých let v Dolní Malé Úpě.

Z původních 600 krav jsou v současnosti max. 3 kusy (pokud ještě jsou). Zbývá pouze několik koní pro práci v lese.

Vymizení zemědělské činnosti má velice neblahý vliv na stav lučních porostů.

Rozvoj vícezdrojového systému obživy obyvatelstva je současně i prioritou cílů územního plánu.

ÚP musí preferovat stabilizaci trvale bydlících obyvatel, aby se předešlo rizikům nárůstu sociálně patologických jevů, souvisejících s narušením přirozeného demografického zastoupení jednotlivých sociálních skupin.

Hlavním cílem ÚPD je vytvoření podmínek pro další rozvoj osídlení v obci. Z toho přirozeně budou vyplývat i možnosti pro údržbu kulturní krajiny.

Pokud se podaří splnit cíle územního plánu ve zvýšení atraktivity pro volný cestovní ruch, můžeme předpokládat, že na rezervních rozvojových plochách se objeví cca 10 nových rodinných domů s cca 40 lůžky pro volný cestovní ruch. Pokud dojde k výstavbě v místě stávající samoobsluhy, mohl by zde vzniknout hotel o kapacitě zhruba 50 lůžek. Na plochách po zaniklých chalupách je dále kapacita do 10 rodinných domů.

Nadále je sledován záměr alespoň částečně obnovit zemědělství v rámci farem zaměřených na agroturistiku. Další možnosti zaměstnání jsou hlavně ve službách pro cestovní ruch. Zaměstnání v lese a v rámci KRMAP nemá pro stabilizaci obyvatel s ohledem na malou četnost zásadní význam. Dále je třeba podpořit možnost zaměstnání v rámci místních komunálních služeb.

Model – v zimě práce ve službách cestovního ruchu a v létě v rámci komunálních služeb se začíná rozvíjet.

B.b.5) Ochrana přírodních hodnot území

Základním rámcem pro řešení ÚP obce Malá Úpa je skutečnost, že obě katastrální území obce leží na území KRMAP.

Podle současného legislativního podkladu (zákon není zatím schválen) jsou území katastrů Malé Úpy všechny tři ochranné zóny parku I., II. a III. Ochranný režim v těchto zónách je definován a ÚPD ho samozřejmě respektuje.

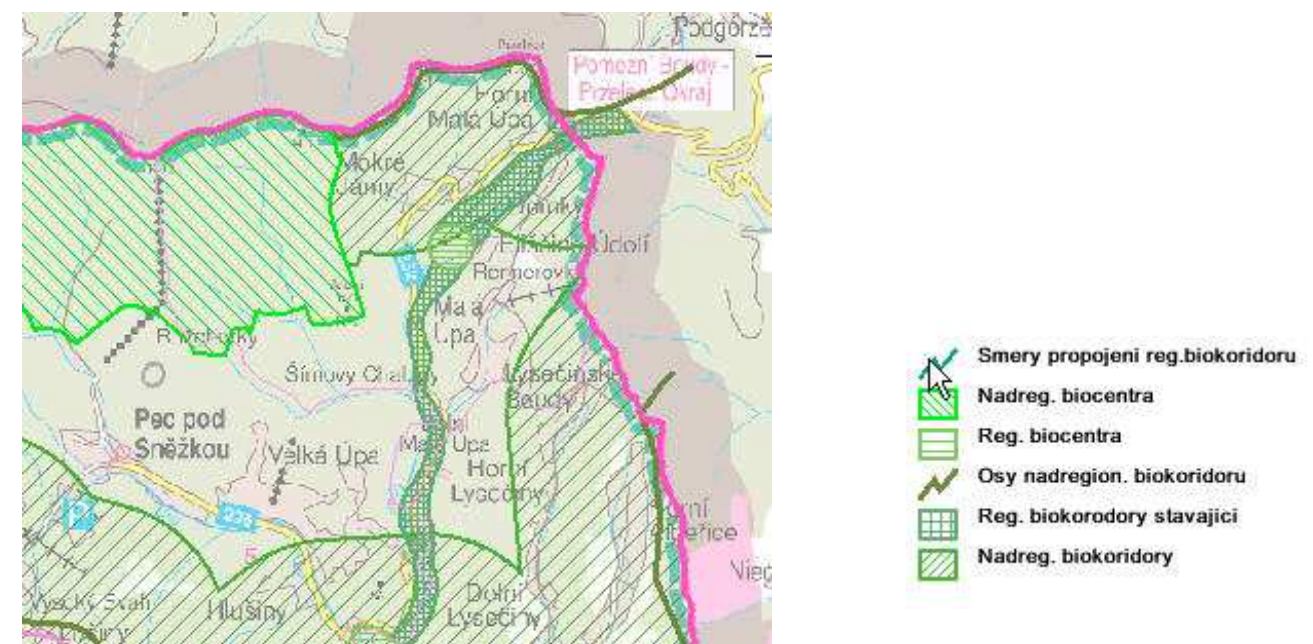
Luční enklávy tvoří 11% území Malé Úpy, ostatních cca 85,5% tvoří lesy a zbytek jsou ostatní a zastavěné plochy a komunikace.

Luční enklávy, kde se předpokládá rozvojová část, leží prakticky všechny ve III. ochranné zóně KRMAP

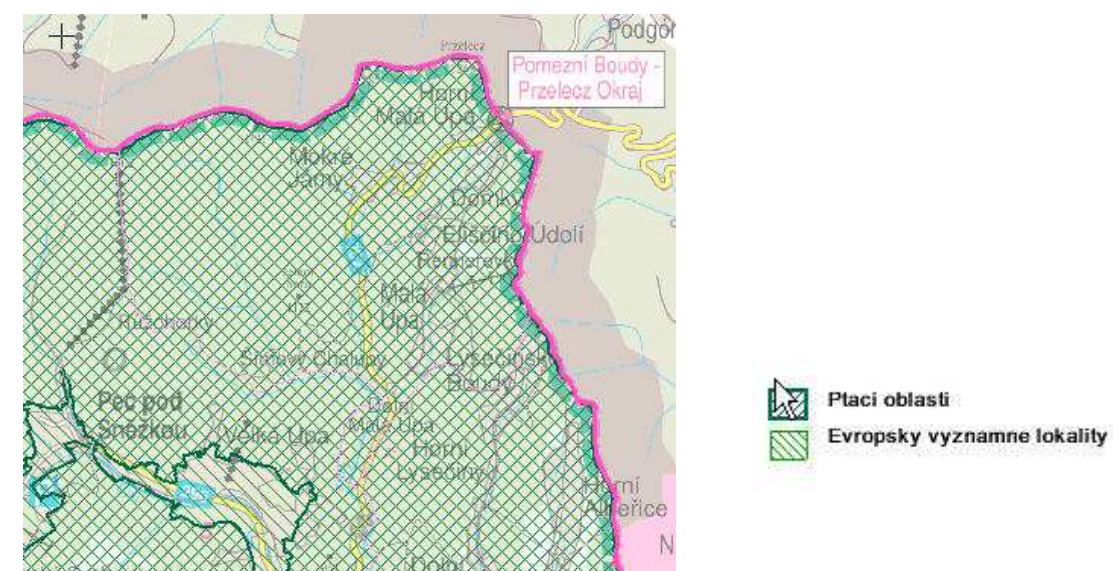
Průzkumy a rozborů zachytily veškeré lokality výskytu chráněných rostlin a soustředěný výskyt významných botanických druhů. Tyto plochy byly zahrnuty do mapy limitů a koordinovány s databází KRMAP.

Dalším podkladem pro územní plán je z hlediska ochrany přírody územní systém ekologické stability, zpracovaný pro okres Trutnov. Pro území Malé Úpy je v tomto systému navržen k vymezení regionální biokoridor vedený údolím Malé Úpy (RK-714) a Černé a Červené vody až do sedla na Pomezích Boudách (RK-656). Dále biocentrem k doplnění v oblasti Černé vody a enklávy Rotterových bud (č.1654). Tyto plochy jsou v návrhu ÚPD respektovány, případně pokud budou součástí ploch, kde se předpokládá zimní lyžařská aktivita, bude pro ně dohodnut s KRMAP zvláštní režim.

Lokální systém ekologické stability je plně v kompetenci KRMAP. Dle dohody mezi MŽP a Správou KRMAP (ve smyslu metodického pokynu, kterým je dopis ze dne 9. 6. 2004, podepsaný RNDr. A. Vopálkovou, ředitelkou odboru zvláště chráněných částí přírody MŽP) zajistí Správa KRMAP dle možností zpracování plánu ÚSES pro celé území KRMAP. Do doby zpracování tohoto materiálu bude Správa KRMAP postupovat při zpracování ÚPD obcí tak, že si u autorizované osoby objedná vypracování příslušného plánu ÚSES a náklady na jeho pořízení uhradí z vlastních finančních zdrojů. V případě ÚPD Malá Úpa tomu tak nebylo a lokální ÚSES nebyl požadován ani v zadání, ani při projednání konceptu ÚPD se Správou KRMAP. Dle sdělení Správy KRMAP se v současné době nepovažuje za důležité pořízení generelu místního ÚSES na území KRMAP v obci Malá Úpa s ohledem na dobrý dochovaný stav přírodního prostředí a ochranné podmínky nár. parku a s přihlédnutím na obdobné řešení problematiky místních ÚSES v platném plánu péče o KRMAP.

Na rozvojových plochách ÚPD nebo na jejich částech se vyskytují předměty ochrany soustavy NATURA 2000 (Evropsky významné lokality Krkonoše a Ptačí oblasti Krkonoše), což při projednávání návrhu zadání ÚPD nebylo možné zohlednit, protože soustava NATURA 2000 ještě nebyla součástí našeho právního řádu. Znamená to, že při projednávání ÚPD se postupuje podle v té době platné právní úpravy.

Obec zajistí pro navržené rozvojové plochy pořízení zastavovací studie nebo regulační plán.

Přírodní prostředí a jeho výjimečná kvalita je jedním z nejvýznamnějších fenoménů Malé Úpy. Jeho ochrana v rámci ÚPD je tedy samozřejmě prioritou. Toto prostředí je současně největší atraktivitou území i z hlediska cestovního ruchu.

B.b.6) Kulturně historický potenciál území a jeho ochrana

Malá Úpa má vzhledem ke svému historickému vývoji významný a svébytný kulturně historický potenciál.

Pro jeho pochopení v souvislostech je potřeba provést malou exkurzi do této kapitoly průzkumů a rozborů.

Oblast dnešní Malé Úpy byla dlouho bez osídlení. Bránil mu pohraniční hvozď, který pokrýval celé území, jeho těžká prostupnost a výškové rozdíly terénu. Obchodní cesty přes Krkonoše se tomuto území vyhýbaly. Vedly buď směrem západním nebo využívaly nižších a schůdnějších cest směrem východním. Teprve kolonizační tendence posledních Přemyslovců se dotkly širšího okolí. Znatelnější příliv obyvatelstva nastal až vlivem dvou významných faktorů zdejší krajiny.

Jedním faktorem, který oživil tuto oblast, byly nálezy kovů a rud a také drahých kamenů. Mnozí z prospektorů byli cizího, především vlášského původu.

Druhým faktorem bylo obrovské lesní bohatství Krkonoš. Dřevo bylo nejen běžným stavebním materiálem, ale užívalo se hlavně v hornictví, a to jak při těžbě rud, tak i při jejich zpracování.

Oba faktory měly významný podíl také při osídlení Malé Úpy. Pro první faktor mluví výskyty arzenopyritu, z něhož se získávaly pravděpodobně hned na místě arzenové sloučeniny, žádané benátskými skláři.

Druhý faktor byl příčinou intenzivní kolonizace a počátku osídlení území Malé Úpy v druhé polovině 16. stol., kdy zde byla zahájena těžba dřeva pro kutnohorské doly a oblast byla rozsáhle osídlována kolonisty z alpských zemí. Kritická situace v zásobování Kutné Hory dřevem v pol.16. stol. vedla na základě doporučení majitele vrchlabského panství Kryštofa Gendorfa k zahájení těžby v královských trutnovských lesích v povodí Velké a Malé Úpy, odkud bylo po úpravě řečiště plaveno do blízkosti Kutné Hory – Starého Kolína. Technické, organizační a odborné potíže vedly k rozhodnutí povolat r.1566 tyrolské odborníky (Hans Gender a Paul Lakner), jejichž úkolem bylo organizovat těžbu a najímat v Korutanech, Štýrsku a Tyrolích dělníky, kteří se pak přistěhovali v letech 1567 až 1591 a vytvořili tak kolonizační základ Malé Úpy.

Obydlí přistěhovalců byla stavěna v blízkosti míst těžby a s jejich postupem se dostávala do vyšších poloh a blíž k vrcholům Krkonoš.

Kolonisté měli po vyčerpání místních lesů přejít do Orlických hor, kam bylo plánováno převedení těžby dřeva. Díky rozhodnutí královské komise r. 1609 zůstává část osadníků v horách, kde vystavěli svá chudá obydlí a během úpadku v průběhu třicetileté války se hlavním zdrojem jejich obživy stává pastevectví a travení. Vzniká tak osobitá, svérázná forma hospodaření, označovaná jako „budní hospodářství“.

Specifická forma budního hospodářství, těžba dřeva, rudy a pastevectví ovlivnily horskou přírodu. Většina bud byla postavena pod horní hranicí lesa, v oblasti smrčín, kde byly nejvhodnější klimatické, fyziologické a hospodářské podmínky. Budní hospodářství, jehož vznik byl předurčen osobitými půdními a klimatickými podmínkami Krkonoš ve spojení s tradicí přinesenou sem alpskými osadníky, doznalo největšího rozmachu v 18.století. Zrušení roboty a hospodářský pokrok období průmyslové revoluce přináší postupnou změnu i do života horské oblasti. V letech 1840–70 se v oblasti Horní a Dolní Malé Úpy těžily a drtily železné a arzenové rudy, které byly k dalšímu zpracování odváženy do Pece pod Sněžkou.

Od počátku 20. stol. hospodářský vývoj pokračoval pod vlivem cestovního ruchu, avšak obec, zejména Dolní Malá Úpa si zachovává chovatelský ráz až do poloviny 20. stol.

Rozvoje turistické návštěvnosti hor, způsobeného ekonomickým a politickým rozmachem v 19. stol., využívají boudaři k poskytování nejrůznějších služeb turistům. Impulsem k rozšíření zpočátku značně omezené zimní turistiky byl rozvoj jízdy na saních a především rozšíření lyží koncem 19. stol. Turistické využívání hor v zimním období znamená změnu v životě místních obyvatel, pro něž překonání zimy bývalo nesnadné.

Nejvýznamnější změnu ve vývoji osídlení představuje odsun německého obyvatelstva po r.1945, který narušuje historickou kontinuitu vývoje oblasti.

Rekreační funkce pak dostává dominantní charakter.

Expanze návštěvnosti, na níž nebyla obslužná a technická infrastruktura připravena, se negativně projevila ve všech funkčních složkách území.

(Prameny: L. Joura: Hospodářsko - geografický nástin obce, T. Lokvenc: Toulky Krkonošskou minulostí.)

Celý tento historický vývoj osídlení dal vzniknout výše popsané urbanistické struktuře i regionálnímu typu architektury.

Za cenný historický soubor je třeba považovat původní centrum Malé Úpy s dominantou kostela sv.Petra a Pavla s nedalekým hřbitovem.

Tato lokalita bude mít v rámci ÚPD individuální režim ve smyslu stavební regulace. Podle našeho názoru musí podléhat určité památkové ochraně.

Pro potřeby rekonstrukce původních objektů a pro hmotové a měřítkové vztahy případné nové výstavby je možno shrnout některé typické znaky regionální architektury na území Malé Úpy.

- Jsou to:
- postavení hlavní hmoty objektu rovnoběžně s vrstevnicemi,
 - sedlová nebo polovalbová střecha (u větších objektů) s hřebenem rovnoběžně s vrstevnicemi,
 - sedlové vikýře u menších objektů, pokud jsou akcentovány jako vstupní rizalit, jsou umístěny osově. Při propojení na vikýř na straně ke svahu vzniká křížová kompozice hmot.
 - obnova štítového arkýře. Tento prvek, který vznikl jako architektonicko-technická odpověď na místní klima, je významným fenoménem.
 - použití principu „polopatra“ u objektů, využívajících podkroví pro umístění pokojů.
 - zachování maloupského seníkového vikýře u chráněných objektů, případně jeho použití u novostaveb rodinných domů, pokud se pro jejich užití najde logické opodstatnění.
 - u větších objektů by měly být uplatněny sedlové, případně polovalbové střechy. U střešních podlaží průběžné pultové vikýře s náběhy na hlavní plochu střechy, případně jednotlivé sedlové vikýře.
 - materiál fasád bývá s převahou dřevo. Barevné řešení fasády by mělo být součástí návrhu.

U rekonstrukcí by se mělo využívat tradiční tvarosloví původních zachovaných fasád včetně zdobných prvků.

Základním znakem, který je typický z urbanistického hlediska pro území Malé Úpy, je rozptýlená zástavba v lučních enklávách, která má pouze dílčí zahuštění v dvou tradičních centrech a to „U kostela“ a na Pomezních Boudách Tento urbanistický fenomén musí být při rozvojové zástavbě zachován.

Určité zahuštění by bylo v budoucnu možné pouze v lokalitě „Smrčí“, která má z hlediska přírodních i technických, především dopravních podmínek nejlepší rozvojové předpoklady.

Stejně jako u přírodních hodnot území bude ochrana kulturně-historického rázu jedním z hlavních cílů ÚPD. Přírodní i kulturně historické fenomény Malé Úpy jsou jednou z nejceněnějších hodnot řešeného území a tím i nejceněnější složkou přirozené atraktivity území, a to především s ohledem na rozvoj cestovního ruchu, který je v současnosti a bude zřejmě i do budoucna hlavním zdrojem pro rozvoj trvalého osídlení.

Na území obce Malá Úpa se nacházejí následující kulturní památky:

č.p.	část obce:	památko:	památkou od:	čís. rejstříku:
	Dol. Malá Úpa	kostel sv. Petra a Pavla	27.4.1982	24610/6-4581
27	Dol. Malá Úpa	venkovská usedlost	navrženo	
30	Dol. Malá Úpa	venkovský dům – Šímovy chalupy	23.7.2003	100385
31	Dol. Malá Úpa	venkovský dům – Šímovy chalupy	23.7.2003	100390
33	Dol. Malá Úpa	venkovský dům – Šímovy chalupy	23.7.2003	100387
34	Dol. Malá Úpa	venkovský dům – Šímovy chalupy	21.5.2003	100274
35	Dol. Malá Úpa	venkovský dům – Šímovy chalupy	10.7.2003	100386
36	Dol. Malá Úpa	venkovský dům – Šímovy chalupy	18.8.2003	100463
37	Dol. Malá Úpa	venkovský dům – Šímovy chalupy	10.7.2003	100384
38	Dol. Malá Úpa	venkovský dům – Šímovy chalupy	11.7.2003	100389
48	Dol. Malá Úpa	venkovský dům	20.4.2004	101001
66	Dol. Malá Úpa	venkovský dům	31.10.2003	100631
69	Dol. Malá Úpa	fara	18.11.2003	100660
71	Dol. Malá Úpa	venkovský dům	18.11.2003	100658
84	Dol. Malá Úpa	venkovský dům	3.12.2003	100692
109	Dol. Malá Úpa	venkovská usedlost	30.12.1987	26861/6-5037
112	Dol. Malá Úpa	penzion horský, tzv. Modrý pavilon	21.6.2004	101074
124	Dol. Malá Úpa	venkovský dům – Šímovy chalupy	15.8.2003	100388
	Dol. Malá Úpa	pomník dělnických srazů v Krkonoších (zrušeno!)	1982 – 1991	53115/6-4582
27	Hor.Malá Úpa	venkovský dům	1.12.2003	100677
95	Hor.Malá Úpa	venkovská usedlost	30.12.1987	36461/6-5038

Dále byla zahájena řízení pro chalupy č.p. 56 v D. M. Úpě a č.p. 46 v H. M. Úpě.

Dle vyhlášky č. 413 ze dne 24. 6. 2004 byla s účinností od 1. 1. 2005 vyhlášena památková zóna Šímovy chalupy v k. ú. Dolní Malá Úpa – „Území s historickým prostředím obsahující soubory lidové architektury v částech obce“.

K ochraně je navrženo území u kostela, jako ochranná zóna kulturní památky – farního kostela sv. Petra a Pavla se hřbitovem i s ohledem na ochranu panoramatu a objekt na Dolských boudách č.p.28d, jako památka lidové architektury.

Pozn.: Ochrana některých těchto území a objektů již platí v současné době. Tam, kde zatím není legislativně zajištěna, je potřeba urychleně projednat zákonnou ochranu.

Navrhuje se následující regulace:

- 1) Základní regulace vyplývá ze skutečnosti, že obě katastrální území Malé Úpy leží v Krkonošském národním parku. Z toho budou vyplývat nutné konzultace při regulačních plánech, územním a stavebním řízení.
- 2) Historické jádro obce s dominantou kostela sv. Petra a Pavla. V této lokalitě ÚP nepředpokládá žádnou novou výstavbu a veškeré větší rekonstrukční zásahy na přilehlých objektech k tomuto centru bude nutno konzultovat s orgány památkové péče. Zásadní podmínkou je zachování měřítkových vztahů tohoto místa s dominantou kostela.
- 3) Šímovy chalupy – lokalita již byla prohlášena za památkovou zónu lidové architektury. Veškeré rekonstrukční zásahy je třeba konzultovat s orgány ochrany památkové péče, aby byl zachován výjimečný ráz tohoto území s ojediněle zachovanou lidovou architekturou východních Krkonoš.
- 4) Regulace vztahující se na objekty lidové architektury východokrkonošského typu se seníkovým vikýřem do svahu. jedná se o tzv. maloupský vikýř, který je typický svou přímkovou zborcenou plochou, která byla dána technologií krytiny šindel na vodorovné laťování. Zde bohužel došlo v téměř absolutní většině při změně krytiny i ke změně geometrie vikýřů na vikýře sedlové. Těch několik, které se zachovaly, je třeba chránit.
- 5) Objekty postavené v období cca od r. 1910 do druhé světové války, měly již mimo stálého bydlení a zemědělství i funkci ubytování hostů. U těchto objektů se setkáváme se štítovým polygonálním arkýřem, který je většinou řešen jako trámová tesařská konstrukce. Tento arkýř chránil návětrnou stranu domu a zároveň rozšiřoval v letní sezóně užitnou plochu podlaží. Bohužel v mnoha případech byl již z důvodu porušení konstrukce stržen (za ním zůstávala normální fasáda objektu). Tento prvek by se měl rovněž – tam, kde je zachován – chránit a případně v původní podobě rekonstruovat. Zde bychom doporučovali rovněž konzultaci s orgánem památkové péče.

B.b.7) Omezující skutečnosti

Omezující skutečnosti jsou dány především předchozími podmínkami a skutečností, že obě katastrální území Malé Úpy leží v Krkonošském národním parku. Přestože se jedná v určitém slova smyslu o omezení, současně lze říci, že tyto skutečnosti tvoří i základní atraktivitu řešeného území.

Z těchto skutečností vyplývá lokalizace možných rozvojových území obce, která jsou dále limitována již pouze limity technického rázu.

B.b.8) Možnosti rozvoje území

Rozvojová území obce jsou do jisté míry limitována pouze na luční enklávy v údolích severojižního směru a dále ještě na snadnou možnost zimní dopravní obsluhy.

Takto limitovaná území ÚPD specifikuje již v zadání a je třeba je pro rozvoj obce zachovat i jako rezervu za hranice působnosti této ÚPD.

Možná rozvojová území jsou s ohledem na specifiku Malé Úpy relativně dostatečně kapacitní.

Možnost rozvoje je ovšem limitován především ekonomicky a vyplývá z možností rozvoje pracovních příležitostí pro udržení a zvýšení počtu trvale žijících obyvatel v řešeném území.

Územní plán proto sleduje oblast rozvoje pracovních příležitostí jako jeden z hlavních rozvojových cílů.

B.c) Návrh urbanistické koncepce

Urbanistická koncepce je s ohledem na specifiku horské obce Malá Úpa založena na přirozených fenoménech řešeného území.

V tomto případě se jedná především o zachování rozptýlené zástavby na lučních enklávách a dodržení měřítkových vztahů staveb a prostředí, které se podařilo zachovat ve vzácně vyvážené míře. Za to vděčíme zřejmě tomu, že do Malé Úpy neplynulo příliš investičních prostředků ani za období socialismu. Proto nedošlo k poškození prostředí nevhodnou a necitlivou zástavbou, jako se stalo třeba v Peci pod Sněžkou, Špindlerově Mlýně nebo v Harrachově.

Z tohoto hlediska se jedná v obou katastrech Malé Úpy prakticky pouze o několik objektů, které nemohly celkový charakter urbanizace ovlivnit.

V místech přirozeného zahuštění bude nová výstavba regulována s ohledem na doplnění kompozice prostorů. Především ovšem tak, aby nedošlo k měřítkové a formové disharmonii s daným prostředím.

Významnou roli v urbanistické koncepci ÚPD hraje samozřejmě ohled na krajinný ráz a ochranu přírody. Pro obec, jejíž obě katastrální území leží celá v KRNP, je to samozřejmý a logický imperativ.

Urbanistická koncepce ÚPD směřuje ke zvýraznění a dalšímu zkvalitnění jak krajinných a obecně přírodních hodnot, tak hodnot daných historickým vývojem urbanizace této části východních Krkonoš.

Urbanistická koncepce v sobě zahrnuje i doplnění a rozšíření funkcí, které ztrátní Malou Úpu s ohledem na nabídku služeb cestovnímu ruchu.

Jak ukazuje analýza průzkumů a rozborů, hlavním zdrojem zaměstnání pro obyvatelstvo se stal právě cestovní ruch.

A právě na základě jeho rozvoje vzniká možnost další krystalizace aktivit. S růstem počtu trvale žijících obyvatel se rozšíří i možnosti obce, která získá prostředky pro údržbu krajiny a případně i podporu žádoucích aktivit, např. agroturistiku.

Územní plán lokalizuje nové atraktivity jak pro zimní, tak pro letní turistickou sezónu.

Dále sleduje cíl prodloužení hlavních sezón, případně až eliminaci mezisezónního období umístěním takových funkcí v rámci řešeného území, které nabídnou atraktivní možnosti pro využití volného času celoročně.

Pro zimní sezónu je to rozšíření možností sjezdového lyžování a rozvoj upravovaných běžeckých a turistických lyžařských stop.

Pro letní sezónu rozšíření nabídky sportovních aktivit. Velký význam pro letní sezónu bude mít i údržba krajiny, především horských luk a vodotečí. Zároveň s tím i cílená péče o zeleň mimo les – stromové skupiny vázané na agrární valy a aleje. S ohledem na dlouhou a zajímavou historii osídlení v řešeném území a přírodovědnou zajímavost, se počítá se založením naučných stezek. Zároveň při údržbě krajiny budou vybavena cílová a odpočívá místa exteriérovým vybavením.

Pro mezisezónní atraktivitu a sezónní doplnění budou sloužit především kryté a otevřené sportovní plochy.

B.c.1) Hlavní zásady řešení funkčního využití území

Hlavní zásady funkčního využití území vycházejí z přírodních, především geomorfologických a klimatických podmínek, které byly popsány dříve. Tyto podmínky samozřejmě určovaly i historický vývoj urbanizace tohoto horského území.

V severojižním směru vytvářejí luční enklávy téměř souvislé celky ve třech údolích, tvořených Malou Úpou a jejími přítoky. Všechny tři se potom slévají na Pomezním sedle. U všech enkláv vede prakticky osou komunikace.

Nejdelší odlesněná část prochází Latovým údolím přes Spálený Mlýn k historickému centru u Kostela a dále na Rennerovy boudy. Cesta potom pokračuje lesem a napojuje se na luční enklávu Černé vody a přes Nové Domky na Pomezní Boudy.

Prostřední začíná na Rottrových boudách a přes Eliščino údolí pokračuje po Černé vodě na Pomezní Boudy.

Nejzápadnější souvislá enkláva vychází od Seidlova Dolu a přes Smrčí, Mokré jámy a Hybnerku vede na Pomezní Boudy.

Mimo těchto tří hlavních ploch jsou v západní části ještě dílčí odlesněné plochy s rozptýlenou zástavbou a to „Žacléřské Boudy“, Niklův vrch, Šímovy chalupy a Dolské boudy.

Veškeré využitelné rozvojové plochy obce jsou tedy na historicky daných a stabilizovaných lučních enklávách.

V předchozích kapitolách jsou tyto rozvojové plochy popsány.

Pouze lyžařský areál v lokalitě Lesní hřeben – Pomezní Boudy je mimo tyto stávající enklávy.

Největší význam jako rezerva pro rozvoj obce má ze tří hlavních lučních enkláv, které se slévají na Pomezních Boudách, ta nejzápadnější z nich. Touto poslední luční enklávou, která vychází ze Seidlova dolu a prochází lokalitou Smrčí a Mokré jámy na Pomezní sedlo vede hlavní komunikační tepna Malé Úpy – silnice II. třídy č. 252 z Trutnova na hraniční přechod Pomezní Boudy.

Plochy, přilehlé k této komunikaci mají z rozvojového hlediska největší význam, protože jsou celoročně přístupné a nevyžadují obsluhu sněžnými vozidly. Z hlediska funkčního využití jsou tyto plochy jak z hlediska dopravní obslužnosti, tak z hlediska klimatu pro rozvoj obce perspektivně nejvýhodnější. To platí současně i s ohledem na technickou infrastrukturu.

Rozvojový potenciál tohoto území je i důvodem, že ÚP zde uvažuje s rezervními plochami pro rozvoj obce i za časovou hranici své působnosti. Při budoucím využití těchto ploch pro rozvoj (vždy formou rozptýlené zástavby) musí být vždy brán ohled především na prioritní funkci KRNP, t.j. na ochranu přírody.

Návrh ÚP odpovídá na požadavky souborného stanoviska.

Pokud se bude jednat o výstavbu objektů, budou v rámci rozptýlené zástavby využívány parcely po zaniklých domech, kde často ještě existují základy původních objektů a především vzrostlé stromy, které byly tradičním prvkem, který výstavbu doplňoval. V těchto případech bude samozřejmě zohledněno původní měřítko.

S ohledem na to, že území je součástí kulturní krajiny, kde by mohlo provádění zemních prací narušit archeologické situace, je třeba postupovat podle zákona č.20/1987 Sb. o Státní památkové péči ve znění pozdějších předpisů.

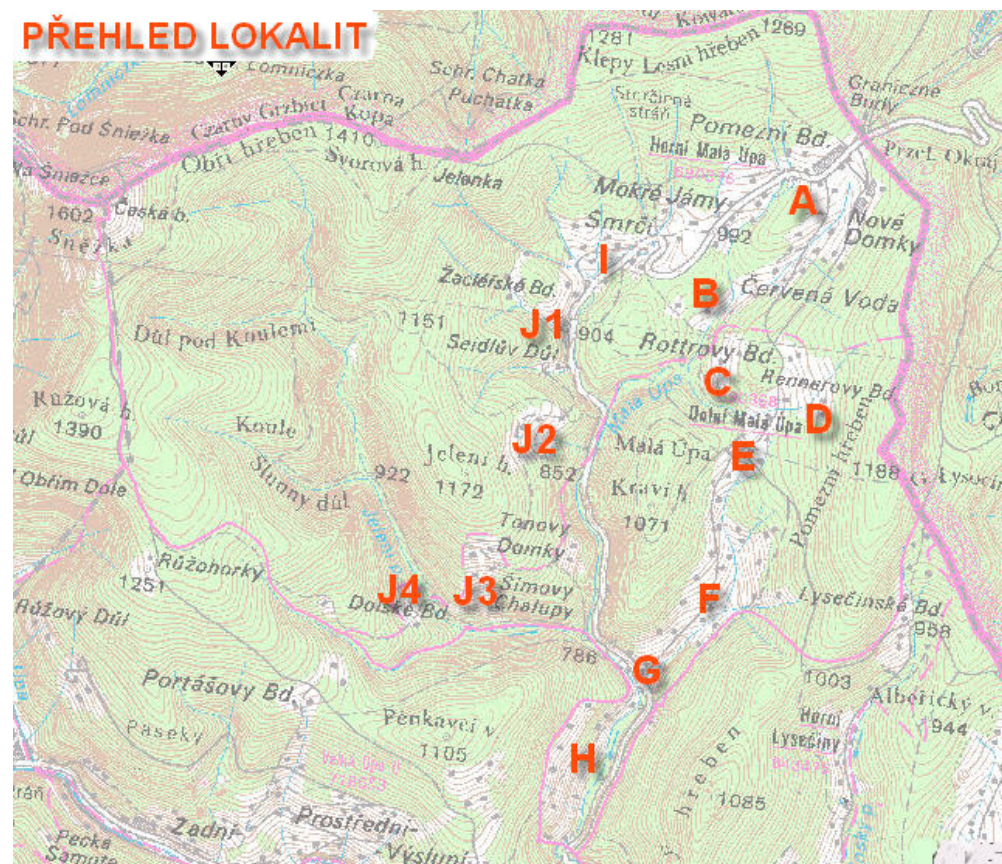
Z toho vyplývá povinnost oznámit záměr stavebních a zemních prací a umožnit případný záchranný archeologický průzkum.

Ve všech lokalitách Malé Úpy bude při dalších stupních územně plánovací a projektové dokumentace (především u regulačních plánů, územních a stavebních řízení) postupováno individuálně s ohledem na roztroušený výskyt cenných rostlin. Lokality tohoto výskytu jsou zachyceny v průzkumech a rozbořech. V těchto případech bude postupováno po dohodě s orgánem ochrany přírody.

Rozložení plánovaných rozvojových záměrů tak, jak je určuje zadání, je popsáno s ohledem na rozptýlenou urbanizovanou strukturu území v podstatě topograficky.

Postup popisu je od severu k jihu a současně z hlediska nadmořské výšky od nejvyšší urbanizované části obce k nejnižší.

Funkční náplň podle jednotlivých lokalit je tedy následující:

B.c.1.a) Pomezní Boudy – Černá voda – Nové Domky (A)

Lokalita zahrnuje současné administrativní a obchodní centrum obce. Na Pomezních Boudách je největší hustota zastavění a objekty hotelů a penzionů s nejvyšší podlažností, jaká se na řešeném území vyskytuje. Zde se předpokládá v rámci účinnosti tohoto územního plánu největší rozvoj.

Území je dobře komunikačně přístupné silnicí II. tř. č. 252, která spojuje dvě regionální centra Trutnov a Jelení Góru s hraničním přechodem právě na Pomezních Boudách.

Význam tohoto přeshraničního spojení postupně narůstá vlivem členství ČR a Polska v Evropské unii a zejména pak budoucím přistoupením obou zemí k tzv. Schengenské dohodě, znamenající faktické zrušení hraničních kontrol. Potom samozřejmě význam Malé Úpy v rámci regionu výrazně stoupne.

Rozvojový potenciál tohoto území byl zachycen již ve dříve zpracovaných územně plánovacích podkladech a dokumentacích.

Lokalita Pomezní Boudy vzhledem k relativní hustotě zastavění má také definováno zastavěné území (příloha „Zemědělský půdní fond“ k ÚPD z r.1976, jako doplněk z roku 1986)

Takto vyznačený intravilán je dále již pouze pro lokalitu „U kostela“. Proto prakticky pouze v této zóně lze definovat členění na funkční plochy standardním způsobem, i když se bude jednat o plochy smíšených funkcí.

Přestože práce na ÚPD po architektonické studii z r.1997 byla přerušena, došlo v této lokalitě na podkladě studie již k dílčímu regulovanému rozvoji. Některé záměry jsou před kolaudací, některé ve stavbě a část ve studiích. Jedná se především o objekty občanské vybavenosti, sportovní vybavení a rodinné bydlení. Zároveň dochází k úpravám tzv.horního parkoviště.

Vzhledem k tradiční polyfunkčnosti objektů a vícedrožovému systému zaměstnanosti, se ve všech případech jedná o kombinaci funkcí: rodinný dům + penzion se službami pro cestovní ruch, tenisová hala + ubytování, informační středisko + obecní byty.

Tato zástavba je již koordinována tak, aby nebránila dalším rozvojovým záměrům v dané lokalitě.

Při umístění sportovního centra s tenisovou halou, squashovými kurty a ubytováním, zůstává zachována plošná rezerva pro kryté parkoviště, které by mohlo využít terénní rozdíl mezi otočkou autobusu a niveletou haly.

Také umístění informačního střediska umožňuje nástup k budoucímu lyžařskému areálu „Lesní hřeben – Pomezní Boudy“.

Realizace nového lyžařského areálu právě s dojezdem na Pomezních Boudách má pro zimní sezónu na Malé Úpě rozhodující význam.

Pomezní Boudy mají vybudovanou základní technickou infrastrukturu a mohou poskytnout zimním návštěvníkům již nyní rozsáhlou paletu služeb.

Zároveň je možné pro zimní špičku návštěvnosti zřídit sezónní parkovací plochy s dostatečnou kapacitou.

Dříve uvažovaný lyžařský areál Svorová hora – Smrčí, pro který byly již připraveny podmínky vykáčením a úpravou terénu po polomech, nebyl nakonec realizován. Poslední ÚPD, která počítala s tímto lyžařským areálem, je SÚP krajinného celku Malá Úpa (autor ing. arch. Cingroš, Terplan), který byl schválen radou býv. ONV 16.12.1976.

Ve všech dalších územně plánovacích dokumentacích, které se dotýkají řešeného území, včetně konceptu ÚP sídelního útvaru Malá Úpa (ing. arch. F. Pospíšil, Terplan) je již celá zalesněná partie Svorové hory zónou klidu KRNP.

Proto se od devadesátých let minulého století hledá náhrada této ztracené rozvojové možnosti.

Objevily se i varianty uvažující s lyžováním na Kraví hoře, ty se však ukázaly, především s ohledem na mladé lesní kultury, vysazené po kalamitě z osmdesátých let jako nereálné.

Po částečném projednání architektonické studie územního plánu Malé Úpy (ing. arch. K. Fořt a kolektiv autorů – 1997) se ustálila územní lokalizace tohoto záměru na lokalitu „Lesní hřeben – Pomezní Boudy“. Areál byl od té doby navržen v několika variantách s lyžařským výtahem i se sedačkovou lanovkou.

Varianta zapracovaná do územního plánu je výsledkem postupného upřesňování záměru výstavby tohoto sjezdového areálu, především s ohledem na ochranu přírody. Možnost realizace stále narážela na absenci územně plánovací dokumentace, aby byl areál zařazen do celkového územního kontextu Malé Úpy včetně všech urbanistických souvislostí.

Poslední varianta řešení areálu je výsledkem zatím všeobecného konsensu.

Vlastní sjezdová trať bude v šířce max. 60 m. Bude vybavena lyžařským vlekem s horní stanicí na úrovni hraničního kamene 21/11.

Plocha sjezdové trati na lesních pozemcích ve vztahu k lesnímu půdnímu fondu bude řešena formou trvalého omezení plnění funkcí lesa. Povrch sjezdové trati bude po odlesnění zatravněn autochtonním společenstvem místních travin a bude odvodněn příčnými stružkami, aby se zabránilo půdní erozi.

Režim lyžování bude vázán s ohledem na výskyt cenných botanických druhů na dojezdové části na určenou minimální sněhovou pokrývku.

Tento režim bude stanoven ve spolupráci s ochranou přírody KRNP.

Lyžařský vlek bude veden na západní straně průseku a paralelně s ním bude veden kabelový rozvod elektro pro umělé zasněžování.

Také rozvod technické vody z retenční nádrže bude veden v této trase.

Horní stanice bude vybavena pouze kontrolním stanovištěm obsluhy.

U dolní stanice bude vybudován servisní objekt, který bude poskytovat služby lyžařům (občerstvení, WC, servis atd). Zároveň zde bude garáž pro sněžná vozidla a dílna pro údržbu těchto vozidel a zasněžovacích zařízení. Mimo prodeje lístků a stanoviště obsluhy bude v podkroví možnost pro ubytování sezónních zaměstnanců, případně posléze byt.

Systém dvousezónního zaměstnání se začíná již nyní v obci uplatňovat. Zaměstnanci obce, kteří jsou v období bez sněhu zaměstnáni v údržbě komunikací a krajiny, v zimě mají možnost pracovat ve vazbě na lyžařské areály a na zimní parkoviště. Část těchto trvale žijících obyvatel je mimo zimní sezónu zaměstnána v lese u KRNP. To samozřejmě odpovídá již výše zmíněnému tradičnímu vícezdrojovému systému obživy na Malé Úpě. Ve vazbě na služby v zimní sezóně je i další možnost výdělku pro případné provozovatele agroturistických farem.

Prakticky pouze v této lokalitě Pomezních Bud je možné v časovém horizontu této ÚPD lokalizovat plochu s převážně obytnou funkcí. Ale i zde se předpokládá funkce služeb cestovnímu ruchu formou pronajimatelných pokojů v jednotlivých rodinných domech.

Tato zóna je situována nad objektem současného polesí směrem jižním od dojezdu nově navrhovaného lyžařského areálu „Lesní hřeben – Pomezní Boudy“. Jedná se o terén s jihovýchodní orientací, který má relativně mírnou svažitosť a zároveň má možnost připojení na veškeré stávající inženýrské sítě. V ploše, která leží pod silnicí II/252 se uvažuje i s umístěním retenční nádrže pro umělé zasněžování označené v grafické části jako LV_N.

Projekt nádrže včetně okolí bude zahrnovat i krajinářskou úpravu s ohledem na exkluzivitu umístění. Mimo funkce zásoby vody pro zasněžování a hasební vody bude mít nádrž i funkci krajinotvornou a rekreační.

Toto území bude následně upřesněno formou regulačního plánu (RP), příp. urbanistické studie (US). Z hlediska hustoty musí odpovídat rozptýlenému charakteru bez ohrazení pozemků.

Vzhledem k tomu, že žádoucí podrobnější regulace jde nad rámec příslušející územnímu plánu obce, bude upřesnění regulace pro velikost a architektonický charakter objektů předmětem až následného RP nebo US. Součástí by mělo být i barevné řešení jako návrhový vzorník barev a jejich harmonických kombinací.

Podrobnější limity prostorového uspořádání, uvedené v kapitole B.c.2) „Návrh prostorového a hmotového uspořádání“, je proto nutné chápat jako směrné – jako určitý podklad pro budoucí podrobnější regulaci významných rozvojových území.

Druhá rozvojová zóna s převážně obytnou funkcí je umístěna pod lesem nad „starým“ polesím. Zde bude blokována rezerva pro případnou agroturistickou farmu.

Další funkční plochou s převážně sportovní funkcí – první taková plocha je v této lokalitě navázána na již rozestavěné sportovní centrum ve vazbě na „horní parkoviště“ – je plocha v okolí „zámečku“, kde jsou již tradičně tenisové kurty. Obec uvažuje o koupi této nemovitosti a úpravě stávajících sportovních ploch.

„Zámeček“ se svými pozemky navazuje na severní straně na dojezd navrhované sjezdovky „Lesní hřeben – Pomezní Boudy“.

Centrální část lokality Pomezní Boudy je polyfunkční plochou, která má charakter smíšeného centrálního území s převahou občanské a komerční vybavenosti a služeb cestovnímu ruchu.

Již ve studii z r.1997 bylo v problémové mapě zachyceno toto území s ohledem na potřebu kompozičního dořešení.

V tomto případě se bude jednat případně i v delším časovém horizontu o přestavbu samoobsluhy a přilehlého skladu s byty zaměstnanců. Samoobsluha je typickým příkladem výstavby konce 60tých let minulého století a přilehlý objekt je mnohokrát upravovaná starší stavba menšího měřítka.

Spíše demolicí a novou výstavbou je zde třeba uzavřít centrální prostor obce. Nový objekt by měl měřítkově navazovat na větší hmotové řešení stávajících objektů (hotel Hořec, hotel Družba).

V návaznosti na plochu stávající samoobsluhy a centra, na pravé straně od místní komunikace Černá Voda – Pomezní Boudy je jedna z mála relativně rovinných ploch malého spádu.

Zde navrhujeme rozšíření zastavěného území (stávajícího intravilánu). O plochu smíšeného území s převahou funkce občanské vybavenosti, která je vlastně rezervou především pro výstavbu školy.

Stávající škola je v rekonstruovaném objektu ve značně zastíněné poloze.

Tato rezervní plocha má výrazně delší oslunění a také možnost pro výstavbu školního hřiště a další vybavenosti.

Architektonicky problematickým místem je i nejbližší část centrálního území u hraničního přechodu. Vjezd do republiky je čelně proti řadě řadových garáží, kde je v současnosti prodej nápojů ve vazbě na hraniční přechod s Polskem.

Na úrovni studie bylo toto území částečně řešeno s tím, že mezi řadové garáže a celnici byl umístěn objekt hasičské zbrojnice v kombinaci s informačními tabulemi, souvisejícími s vjezdem do republiky.

Sestava velkoprostorových garáží pro autobusy a nakladač (zimní údržba parkoviště) s přístavkem řadových garáží by po vyřešení majetkoprávních vztahů mohla být hmotově architektonicky sjednocena.

Poslední definovanou funkční plochou jsou v rámci této lokality plochy určené pro dopravu v klidu.

Do těchto ploch je zahrnuto tzv. „dolní parkoviště“, které je z hlediska architektonického výrazu také velmi problémovým územím.

Především z vyšších poloh vynikne nesourodá sestava řadových garáží, které jsou smutným reliktem minulého režimu. Tyto řadové garáže jsou rovněž překladištěm pro zásobování penzionů v oblasti, která není v zimě dostupná bez sněžných vozidel, především pro lokalitu Rennerových bud a „U kostela“.

Provoz sněžných vozidel a osobních vozů návštěvníků je v zimě trvalým zdrojem problémů.

Proto navrhujeme možnost rozdělení provozu s tím, že pásová vozidla měla možnost příjezdu ze zadní strany ke garážím, což by usnadnilo překládání. Vnitřní prostor parkoviště by potom sloužil pouze automobilům.

Přímá překládka z automobilu do sněžného vozidla by probíhala na hranici parkoviště.

Toto řešení bude třeba následně projednat s uživateli.

Pro architektonické sjednocení této části se uvažuje jednotné zastřešení a výstavba polyfunkčního objektu na jižní straně parkoviště. Směrem k hlavní silnici by bylo třeba plochu pohledově uzavřít buď stavebně, nebo clonou zeleně.

Tuto plochu bude třeba řešit v podrobnější dokumentaci.

Rezervou pro výstavbu dvoupodlažního krytého parkoviště je plocha mezi otočkou autobusu a sportovní halou. Zde bude možno využít výškového terénního rozdílu.

Ve smyslu dalšího rozšíření ploch pro dopravu v klidu se jedná prakticky pouze o rozšíření kapacity parkování ve špičce zimní sezóny. Stávající plochy nejsou v létě zdaleka obsazeny, což je dáno tím, že v létě auta parkují přímo u ubytovacích objektů v rámci celého řešeného území.

V zimě tato možnost vzhledem k vysoké sněhové pokrývce není možná a odpovídající kapacitu musí zachytit parkoviště ve vazbě na v zimě sjízdnou komunikaci, což je pouze silnice II. třídy č. 252.

Proto návrh územního plánu uvažuje s rozšířením těchto sezónních parkovacích ploch jednak na vlastních Pomezních Boudách a dále v možných lokalitách – pod současnou školou nad silnicí nebo níže v lokalitě „Hybnerka“, kde je rovněž nad silnicí vhodná plocha.

Tyto odstavné plochy budou využívány maximálně tři měsíce v roce (prosinec, leden, únor), sezónní využívání je podmíněno absencí stavebních zásahů a úprav povrchu. Terénní úpravy přicházejí v úvahu pouze

pro úpravu nájezdů z veřejných komunikací. Plochy budou využívány pro parkování pouze na sněhu. Zůstanou zatravněny a v době bez sněhové pokrývky budou udržovány jako louky.

Další asfaltované nebo zadlážděné plochy jsou z krajinářského hlediska pro dané území nepřijatelné.

V zimní sezóně je v této lokalitě udržovaná lyžařská stopa po svážnici nad Novými Domky, která pokračuje k Cestníku a dále na Albeřice a Horní Maršov.

Z lokality Pomezni Boudy je rovněž napojení na běžeckou stopu na „Haidě“, která je díky svému průběhu po loukách a lesem i svému mírně členitému profilu tradičně využívána i pro běžecké závody.

Pokud se jedná o sjezdové lyžování, existuje stávající propojení skibusem z Pomezni Bud na areál Mega na Rennerových boudách.

Pro atraktivnější letní sezóny nabídkou trasy pro kolečkové běžky, se uvažuje s možností vytvořit zpevněnou stopu na svážnici nad Novými Domky, což by umožnilo jezdit na kolečkových běžkách okruh od horního parkoviště po místní komunikaci podél Nových Domků až do horního cípu Rennerovek a odtud zpět po svážnici nad Novými Domky na Horní parkoviště.

Penzion „U Šimrů“, který je umístěn u vyústění svážnice na silnici u Nových Domků by mohl pro tuto aktivitu poskytovat služby půjčovny a zázemí.

Lokalita Pomezni Boudy má obecní kanalizaci svedenou do čistírny pod „Mokré jámy“.

Samostatnou čistírnu odpadních vod má Unie odborových svazů, která vlastní hotely Družba a Hořec.

V projektu je kanalizační řad pro Nové Domky s napojením na rekonstruovanou ČOV v Černé Vodě.

Pro Pomezni Boudy je již připraven rovněž projekt obecního vodovodu. Tento nový vodovod bude vybaven požárními hydranty a bude tak sloužit jako zdroj požární vody. Jako požární nádrže budou sloužit již zmíněná retenční nádrž a nádrž pod čistírnou Unie odborových svazů. Podrobněji v části věnované infrastruktuře.

B.c.1.b) Eliščino údolí (B)

Eliščino údolí navazuje na údolí Černé Vody po soutoku s Malou Úpou.

S ohledem na obtížnou dostupnost v zimním období se v této lokalitě nepředpokládá rozvoj. V případě potenciálního zájmu o výstavbu rodinného nebo rekreačního bydlení by konkrétní záměr musel být uveden do souladu s ÚPO, tzn. pořízením změny ÚPO.

B.c.1.c) Rottrovy boudy (C)

Jsou částečně oddělenou luční enklávou od Eliščina údolí směrem po toku Malé Úpy.

Tato lokalita je ze stavebního hlediska již v podstatě uzavřená. Bude se jednat spíše o zkvalitnění standardu penzionů a o údržbu rekreačních objektů.

V enklávě jsou dva stávající lyžařské vleky, pokud by se jeden z nich prodloužil až k horní cestě, bylo by možné po vrstevnici dojet opět až k areálu Mega na Rennerovkách.

B.c.1.d) Rennerovy boudy (louky) (D)

Rennerovy boudy jsou lokalitou, která má v současnosti největší potenciál z hlediska sjezdového lyžování v rámci Malé Úpy.

To je dáno existencí a současným rozvojem lyžařského areálu MEGA.

Při projednávání urbanistické studie z r.1997 byla předjednána s polskou stranou možnost návratu na sjezdovkách z horní stanice kotvového výtahu ski areálu MEGA po hraniční cestě po Pomezni hřebeni na Pomezni Boudy.

Tím by se uzavřel okruh na sjezdových lyžích Pomezni Boudy – Černá Voda – svážnice – Rennerovky – Pomezni hřeben – Pomezni Boudy.

Význam této cesty je oslaben pohodlnějším stávajícím systémem kyvadlové dopravy skibusy Spálený Mlýn – Pomezni Boudy – Rennerovy boudy. Jednalo by se v tomto případě spíše o určité atraktivnější nabídky.

Z hlediska funkčních ploch je prakticky celé území jako smíšené území sportovní a rekreační s ubytovacími zařízeními.

Mimo penzionů jsou na této luční enklávě prakticky pouze podnikové rekreační objekty a tradiční horské chalupy, využívané k individuální rekreaci.

Severní cíp tohoto území nad komunikací k penzionu Moravanka byl ve všech předchozích ÚPD uvažován k rozvoji rekreace (byla zde navrhována dětská ozdravovna). Tato plocha má mírnou svažitost k jihu a je chráněna ze tří stran lesem. Z hlediska rozvoje ji zařazujeme do zájmového území.

Rozvoj v této lokalitě je předpokládán především ve zkvalitnění služeb cestovnímu ruchu.

Je znám investiční záměr výstavby občerstvení pro ski areál MEGA. Vzhledem k významu a kapacitě areálu bude třeba hmotově a architektonicky upravit soubor drobných objektů při dolní stanici lyžařských výtahů. Současná skladba je z architektonického hlediska neúnosná.

V záměru je i rozvojová výstavba penzionů Rennerovka v místě jeho současné ČOV.

Nevylučuje se možnost výstavby objektů bydlení nebo individuální rekreace v místě zaniklých objektů. Samozřejmě s respektováním navržené regulace v rámci ÚPD. V tom případě by konkrétní záměr musel být uveden do souladu s ÚPO, tzn. pořízením změny ÚPO.

Zimní dostupnost se výrazně zlepšila protahováním cesty z Nových Domků do severního cípu enklávy, což umožňuje provoz skibusů.

Delší zimní údržba komunikace na úroveň u kostela je výrazně obtížná s ohledem na prudký spád silnice k penzionu Rennerovka.

Možnost zimního zpřístupnění až ke kostelu by si pravděpodobně vyžádalo přetrasování silnice v prudkém svahu. To s ohledem na náklady a ochranu přírody není v horizontu působnosti této ÚPD.

B.c.1.e) Lokalita „U kostela“ (E)

Z hlediska spádovosti této části Malé Úpy je tato lokalita přiřazena k ostatním výše položeným územím, která jsou s ohledem především na zimní provoz a zásobování napojena na Pomezni Boudy.

Spodní část této nejdelší luční enklávy, v jejímž středu původní historické centrum leží, se z dopravního hlediska váže na lokalitu Spálený Mlýn.

Farní kostel sv.Petra a Pavla společně se hřbitovem je historickou architektonickou památkou a celá lokalita je navržena na „území podléhající památkové ochraně“.

Funkční zařazení je stejné jako u lokality Rennerovy boudy, ale spíše s důrazem na ubytování a služby.

Pro posílení sportovně rekreační funkce se uvažuje vybudování tenisového kurtu pod rekonstruovaným penzionem Rennerovka 93 a výstavba lyžařského vleku na louce od hřbitova k Rennerovu potoku.

B.c.1.f) Území od kostela ke Spálenému Mlýnu (F)

Jedná se o území se stabilizovanou funkcí rekreační a ubytovací, pouze s malým procentem trvalého bydlení.

V charakteru rozptýlené zástavby jsou zde prakticky pouze penziony, objekty podnikové rekreace a tradiční horské chalupy, které slouží k individuální rekreaci.

V horní části na západním svahu Kraví hory je sesuvná oblast, kde realizovala obec s velkým nákladem koncem 90tých let minulého století stavební zajištění sesuvu a místní komunikace.

V této části je trvalá stavební uzávěra. Toto území sesuvů na jižním okraji Kraví hory v Dolní Malé Úpě je v rozsahu od č.p. 43 až č.p. 63 dle Zprávy geologického průzkumu v okrese Trutnov z 10/1997, které vypracovala Geomedia s. r. o. (zakresleno ve výkresové části úz. plánu).

K sesuvům došlo zřejmě po zanesení původního odvodnění svahu, které bylo úzkostlivě udržováno do odsunu německého obyvatelstva. Odstranění důsledků nevyřešilo zcela situaci. Původní melioraci svahu by bylo třeba kvalifikovaně obnovit.

Jistá rezerva pro výstavbu bytových a rekreačních objektů je uvažována pouze na místech zaniklých objektů, pokud neleží ve výše popsané oblasti sesuvů. Také v tomto případě by konkrétní záměr musel být uveden do souladu s ÚPO, tzn. s nutností pořídit změnu ÚPO.

B.c.1.g) Spálený Mlýn (G)

Toto území je třetím stávajícím místem přirozené kumulace především výstavby pro rekreační ubytování.

To je dáno tím, že lokalita leží na celoročně udržované silnici II. třídy č. 252, která je hlavní komunikační tepnou celého řešeného území.

Z hlediska funkčního začlenění se jedná o plochy se smíšenou funkcí rekreačního ubytování a bydlení.

Penzion Spálený Mlýn má v sezónách i částečně funkci komerční (kiosky se smíšeným zbožím).

V cípu mezi silnicí a řekou je stávající parkoviště s asfaltovým povrchem.

Aktuální i rozvojový požadavek v tomto území je na vybudování garážových stání a překladiště pro výše položené části obce, které nemají v zimě udržované komunikace.

S ohledem na prostorovou stísněnost je tato možnost pouze na ploše bývalého manipulačního dvora Lesní správy. Tato plocha přiléhá ze severní strany k silnici mezi Spáleným Mlýnem a vyústěním Lvího potoka, na poz. p. č. 265/5 – zde bude nutno skloubit požadavky a potřeby Lesní správy KRNP a obce.

Jednalo by se o výstavbu polyfunkčního technického objektu pro garážování a komunální služby obce.

Tento záměr bude předmětem jednání mezi obcí a Lesní správou KRNP.

Dílčí rezervní plochu by bylo možno definovat těsně nad soutokem Malé Úpy a Lvího potoka směrem do stejnojmenného údolí (p.p.č. 265/1). Zde se uvažuje pouze o rezervní možnosti zimního parkování.. Tento záměr bude rovněž předmětem dalších jednání.

B.c.1.h) Latovo údolí (H)

Luční enkláva leží na východním svahu Pěnkavčího vrchu. Malá Úpa protéká v této části území zalesněnou oblastí na dně údolí.

Při posledních dvou povodních řeka značně narušila erozí okolní prudké svahy a došlo k rozsáhlým sesuvům půdy.

Povodeň v roce 2002 narušila sesuvem i statiku silnice II. tř. č. 252 v místě nad mostem. Koryto Malé Úpy v těchto místech vyžaduje sofistikovanou regulaci, aby se zabránilo opakování změn řečiště.

Do této části katastru již zasahuje zátopová oblast nádrže Lata, která je výhledově plánována pro zásobování pitnou vodou trutnovska. Tento vodohospodářský záměr nadále zůstává v nadřazené ÚPD – VÚC Krkonoše, a proto je zohledněn i v tomto návrhu ÚP.

Vlastní luční enkláva má stabilizovanou rozptýlenou zástavbu s převahou funkce rekreačního ubytování.

V horizontu zpracovávané ÚPD se v této lokalitě nepředpokládá žádná významná rozvojová výstavba. Za potenciální rezervu je opět možno považovat místa zaniklých objektů. I zde platí, že případný konkrétní záměr by musel být uveden do souladu s ÚPO, tzn. pořízením změny ÚPO.

B.c.1.ch) Území od Pomezních Bud po Mokré jámy

O tomto území byla již zmínka v předchozích textech. Je možné je zařadit do ploch budoucího rozvoje obce hned z několika důvodů.

Především je toto území celoročně dostupné po státní silnici II. tř. č. 252, která prochází prakticky osou enklávy, u Mokřých jam odbočuje do lesa a zatáčí do Smrčí.

Území má kanalizační řad z Pomezních Bud do obecní ČOV pod objektem č.p. 55 a je tedy prakticky celé odkanalizovatelné do stávající sítě.

Obecní vodovod, který je projektově zajištěn a bude se budovat na Pomezních Boudách, bude snadné do tohoto území v budoucnu prodloužit. Veškeré stávající objekty mají v současnosti vlastní zdroje pitné vody (některé skupinové).

Vybudování trafostanice v Mokřých jámách umožnilo rozsáhlejší využití elektrické energie i pro vytápění.

V území je proto vyznačeno zájmové rozvojové území obce, přestože se zatím předpokládá pouze výstavba rodinného domu na základech zaniklé stavby v jižním cípu lesa u Mokřých jam.

V tomto území je roztroušený výskyt cenných druhů rostlin. Proto je třeba jednotlivé záměry posuzovat individuálně na místě po dohodě s orgánem ochrany přírody, jak je pro botanické lokality (mají větší rozsah výskytu) uvedeno v kap. B.e) Limity ...

Určitou i historickou rezervou je plocha po vyhořelém hotelu Hybnerka. V této lokalitě je i lyžařský vleč. Zde je možné předpokládat dovybavení službami u spodní stanice vleku.

Jako u většiny lučních enkláv Malé Úpy i zde existuje rozptýlená zástavba s převahou funkce rekreačně-ubytovací.

Rezervy pro rozvoj obce jsou zde definovány proto, aby je bylo možno převést do majetku obce a předešlo se již začínajícím spekulativním výkupům pozemků. Děje se tak i formou náhradních restitucí, které jsou vydávány Pozemkovým fondem.

B.c.1.i) Smrčí (I)

Toto území má v katastrech Malé Úpy největší rozvojový potenciál, který zaznamenaly všechny předchozí ÚPD.

Není zde sice vybudována žádná rozsáhlejší inženýrská infrastruktura, kromě dopravní, ale prostorově a klimaticky se jedná o území vysokých kvalit. Jako jediná lokalita má předpoklad budoucího zahuštění zástavby, jako je tomu u tří stávajících přirozených center.

Klimatická výjimečnost této terénní pánve je daná morfologickou konfigurací, která dala tomuto území i vyhořelé hospodě u silnice místní název „Za větrem“. Proti téměř trvalému větru od jihu, který je pro celé v převaze severojižní údolí, typický, je chráněno hřebenem Haidy, která zachycuje i výjimečné východní proudění. Od severu je území chráněno masivem Lesního hřebene a od západu Svorovou horou. Přestože pro sjezdové lyžování, které zde bylo dříve uvažováno na Svorové hoře je dnes s ohledem na ochranu přírody možné využívat pouze plochu luční enklávy, v budoucnu (za hranic působnosti tohoto ÚP) je zde nejvýznamnější rezerva pro rozvoj bydlení a rekreačního ubytování se službami pro cestovní ruch.

V současném návrhu se zatím počítá pouze s možností výstavby na parcelách zaniklých objektů, ovšem za stejných podmínek jako u předchozích lokalit - případný konkrétní záměr by musel být uveden do souladu s ÚPO, tzn. pořízením změny ÚPO.

Také v tomto území je roztroušený výskyt cenných druhů rostlin. Proto je třeba jednotlivé záměry posuzovat individuálně na místě po dohodě s orgánem ochrany přírody, jak je pro botanické lokality (mají větší rozsah výskytu) uvedeno v kap. B.e) Limity ...

Pokud bude třeba intenzivněji využít toto území, bude nutno zpracovat podrobnější stupeň dokumentace - regulační plán, který určí kapacitní možnosti této lokality.

B.c.1.j) Oddělené menší luční enklávy v obou katastrech Malé Úpy (J)

Od severu k jihu to jsou:

Žacléřské boudy, Niklův Vrch, Šimovy chalupy a Dolské boudy. Všechny tyto lokality mají co do prostorové kapacity stabilizovanou rozptýlenou zástavbu.

Žacléřské boudy, Niklův Vrch a Šimovy chalupy jsou propojeny svážnicí s asfaltovým povrchem a profilem, odpovídajícím provozu „oplenů“, které odvážely vytěžené kalamitní dřevo. Tím se výrazně zlepšila jejich dostupnost pro regulovanou automobilovou obsluhu. Tato svážnice, značená žlutou značkou, je velmi výhodnou turistickou a cyklistickou stezkou, která dále pokračuje Jelením dolem na Spálený Mlýn a po žluté nebo po modré značce ke kostelu a přes Rennerovv boudy buď kolem Nových Domků nebo po svážnici nad Novými Domky, případně přes Černou Vodu na Pomezní Boudy. Tato trasa vzhledem k šířce profilu a povrchu je výhodná právě pro cykloturistiku, která zde prakticky nepříjde do kolize s ochranou přírody, jak tomu bývá na ostatních horských turistických cestách.

Žacléřské boudy (J1)

Žacléřské boudy lze považovat za připojenou část ke Smrčí. Z hlediska funkčního zařazení se jedná o plochu s převážnou funkcí rekreačního ubytování a služeb cestovnímu ruchu. Komunikační napojení enklávy se výrazně zlepšilo s výstavbou svážnice v osmdesátých letech.

Zde se předpokládá prakticky pouze zkvalitnění služeb, nikoli větší zvyšování kapacit.

Niklův Vrch (J2)

Je zcela uzavřená enkláva na východním svahu Jelení hory. Je přístupný silničkou s velkým stoupáním z ústí Seidlova dolu.

Z hlediska funkčního začlenění se jedná rovněž o smíšenou funkci s výraznou převahou rekreačního ubytování a služeb cestovnímu ruchu.

Z hlediska výstavby ubytovacích zařízení nebo bydlení je tato enkláva prakticky již uzavřená.

Objekt č. 95 na této enklávě je rovněž navržen jako kulturní památka lidové architektury.

Šimovy chalupy (J3)

Do vybudování svážnice byly přístupné pouze údolím Lvího potoka, což zřejmě způsobilo, že se zde zachovaly původní stavby místní lidové architektury, které našly nové vlastníky po r.1945 a jsou využívána pro individuální rekreaci.

Celá tato enkláva je nově prohlášena „územím s historickým prostředím obsahujícím soubory lidové architektury v částech obce (památková zóna) – s účinností od 1. 1. 2005.

Dolské boudy (J4)

Dolské boudy jsou nejmenší oddělenou enklávou a jejich přístupnost zůstává pouze původní cestou z údolí Lvího potoka. Jsou zde pouze dva objekty sloužící individuální rekreaci. Č.p.28d (Dolní Malá Úpa) je navržen k památkové ochraně.

B.c.2) Návrh prostorového a hmotového uspořádání

Otázky architektonicko urbanistických úprav v tomto smyslu jsou v rámci této ÚPD především v oblasti úpravy dosud neuspořádaných prostor nebo nevhodně „rostlých“ útvarů, tvořených především řadovými individuálními garážemi.

Kolizní místa s těmito problémy jsou prakticky pouze na Pomezních Boudách, jak již bylo výše zmíněno. Jedná se především o prostorově kompoziční úpravu centrálního prostoru obce, který čeká na své dokončení až s případnou výstavbou na ploše dnešní samoobsluhy a skladu, který k ní přiléhá. Sklad je výsledkem mnohonásobných úprav původního objektu v průběhu posledních padesáti let. Součástí tohoto objektu je i bydlení zaměstnanců.

Na této ploše může vzniknout v této lokalitě zřejmě poslední vícepodlažní polyfunkční objekt jako prostorový partner hotelových objektů Hořec a Družba.

Další dvě výrazně poškozená místa nevhodnou formou výstavby jsou:

Dolní parkoviště s řadovými garážemi a prostor mezi celnicí a hotelem Pomezní Bouda, který je rovněž zastavěn architektonicky nesourodou sestavou řadových garáží, z nichž část slouží v současnosti stánkovému prodeji nápojů.

Obě tato místa bude třeba podrobněji řešit. Na část, přiléhající ke hranici, byly již některé studie zpracovány (viz oddíl „Pomezní Boudy“).

Prostorová a architektonická úprava těchto dvou míst výrazně zlepší celkový obraz obce.

S ohledem na převahu služeb cestovnímu ruchu, ze kterých Malá Úpa žije, by měl být tento prostorově architektonický problém vyřešen v co nejkratší době.

Podrobnější regulace jednotlivých funkčních ploch dle výkladu stavebního zákona nepřísluší stupni „územní plán obce“, jak již bylo uvedeno v předchozí kapitole B.c.1.a). Přesto zpracovatel považoval za účelné některé z takových regulativů stanovit nyní, i když jen jako směrné (sloužící např. i jako podklad pro budoucí podrobnější regulaci významných rozvojových území formou RP nebo US).

Některé **hlavní směrné regulativy** pro jednotlivé funkční plochy:

- 1 - BO – zástavba s převažujícími objekty bydlení, příp. služeb cestovního ruchu - Přízemní stavby s využitím podkroví, případně přízemí + polopatro. Orientační půdorysná velikost max. cca 15x10 m, sedlové zastřešení, hřeben po vrstevnici.

- 2 - OS – zástavba s převažujícími objekty občanské vybavenosti a služeb cestovního ruchu - Velikost a výška objektu bude určena při územním a stavebním řízení s ohledem na urbanistickou kompozici a měřítkové vztahy místa.
- 3 - RU – zástavba s převažujícími rekreačními ubytovacími objekty - Přízemní objekty s využitím podkroví nebo polopatra, orientační půdorysný rozměr max. cca 10x15 m, sedlové zastřešení, hřeben rovnoběžný s vrstevnicemi.
- 4 - TV – objekty a plochy technické vybavenosti – Regulační prvky budou určeny při územním a stavebním řízení a s ohledem na individuální určení objektů.
- 5 - SR – plochy zařízení pro sport a volný čas – Podrobnější regulační prvky budou určeny při územním a stavebním řízení a s ohledem na měřítkové vztahy místa a urbanistickou kompozici.
- 6 - LA – plochy pro zařízení lyžařského areálu (retenční nádrž, tech. a obslužné zařízení a stavby, příp. rekreační ubytování a služby cest. ruchu) – Podrobnější regulační prvky budou určeny při územním a stavebním řízení a s ohledem na měřítkové vztahy místa a urbanistickou kompozici.
- 7 - DP – dopravní plochy – Podrobnější regulační prvky budou určeny v rámci územního řízení.
- 8 – PD – polyfunkční plochy - louky využitelné v zimním období jako příležitostné dopravní plochy – Podrobnější regulační prvky budou určeny v rámci územního řízení.
- 9 - PL – polyfunkční plochy přírodního charakteru využívané pro sjezdové lyžování – Podrobnější regulační prvky budou určeny v rámci územního řízení.
- 10 - ZF – plochy pro víceúčelové zemědělské farmy (ekologická funkce, agroturistika) – Podrobnější regulační prvky budou určeny v rámci územního řízení.
- 11 – OV – plochy pro rozvojové záměry obce (rozptýlená zástavba vybavenosti, služeb cestovního ruchu), vymezené pouze orientačně – jako územní rezerva (za návrhovým horizontem ÚPO) – Pro případné dřívější využití těchto ploch by bylo nutné pořídit změnu ÚPO
- 12 - VZ – intenzivněji udržovaná veřejná zeleň
- 13 - LO – louky a pastviny
- 14 - LE – lesní pozemky
- 15 – VO – vodní plochy a toky

Pro další podrobnější regulaci navržené zástavby si stavební úřad může k územnímu řízení vyžádat další potřebné podklady, v tomto případě např. jednoduchou zastavovací studii se stanovením přibližného umístění nových objektů včetně jejich plošného rozsahu, výšky a dalších regulačních prvků odpovídajících spíše podrobnějšímu stupni ÚPD – regulačnímu plánu. Doporučuje se v těchto případech postupovat koordinovaně s obcí.

B.c.3) Veřejné vybavení a služby

V této kategorii funkcí se předpokládá zatím rozvoj pouze v lokalitě Pomezní Boudy, kde se uvažuje s výstavbou nové školy na ploše přiléhající k silnici do Černé Vody, za samoobsluhou.

Součástí této investice budou i polyfunkční sportovní plochy – tělocvična a hřiště, které v době mimoškolní budou s určitou regulací přístupné i pro veřejnost.

B.c.4) Bydlení

Určitý rozvoj bydlení je možný v řadě lokalit obce, jak bylo zmíněno v předchozím textu, který tyto lokality popisoval.

V případě řešeného území se bude prakticky vždy jednat o rozptýlenou zástavbu, aby zůstal zachován původní ráz horské obce.

Pouze v lokalitě Pomezí Boudy je možnost určitého zahuštění, které bude odpovídat místním měřítkovým vztahům. Stále se však bude jednat o individuální rodinné domy s částí pronajímatelných pokojů pro turistiku v tomto jediném případě je podle našeho názoru možné připustit i formu dvojdomku.

B.c.5) Sport a rekreace

Pro toto území jsou sport a rekreace dvě základní navzájem propojené funkce. Rekreční charakter řešeného území je pro tuto horskou obec z hlediska finančních zdrojů pro zaměstnanost a tím i stabilizaci obyvatel nejvýznamnější funkcí.

Budoucí rozvoj v oblasti nabídky možností i služeb pro rekreaci byly zmíněny při popisu řešení u jednotlivých lokalit.

Nabídka sportovních možností se pro celoroční využití významně zvýší po dokončení výstavby sportovního centra na Pomezích Boudách.

Mimo zimních nabídek pro sjezdové a klasické lyžování je kladen důraz především na aktivity, které atraktivní letní sezónu, případně překryv do mezisezónního období. Do této oblasti spadá i údržba krajiny a úprava vodních toků, společně s péčí o vysokou zeleň mimo les.

B.c.6) Zemědělství

Praktický zánik zemědělské výroby v této horské krajině nastal poměrně záhy po odsunu německého obyvatelstva.

Úzký vztah mezi původním horským chovem skotu a údržbou kulturní krajiny se okamžitě projevila. Direktivní hospodářství z období do r. 1989 řešilo tento problém příkazem majitelům ke každoročnímu sečení luk. Samozřejmě byl trvalý problém s odbytem sena, které se pravidelně pálilo nebo kompostovalo.

Liberalizace ekonomického systému již nechala údržbu krajiny na bedrech osvícených majitelů a obcí.

Maximum, kterého se v současnosti na území lučních enkláv dosahuje, je mulčování, které si mohou majitelé luk objednat za úplatu buď u obce nebo u jiných subjektů.

Kyselá dešť, které ničí nejen lesní, ale i luční porosty, jsou již patrně minulostí, ale opakované mulčování dále přispívá k překyselení půdy a tím i k zániku jednoho z nejvýznamnějších jevů tohoto horského prostředí, a to květnatých horských luk.

Proto se v rámci návrhu ÚP Malé Úpy počítá s prostorovou rezervou na výstavbu rodinných farem, které by současně sloužily agroturistice.

Určitou pomocí krajině by byla i možnost vyvolané podnikatelské aktivity, která by zajistila senoseč a následný zimní prodej píce pro chovy v nížině, případně pro ZOO ve Dvoře Králové. To by předpokládalo výstavbu seníků v místech při silnici II. tř. č. 252. Ovšem ani to by se neobešlo bez státní nebo regionální dotace.

B.c.7) Lesní hospodářství

Hospodaření v lese není v rámci řešeného území v gesci obce. Veškerá činnost v lese podléhá správě KRMAP. Les na obou katastrech obce spravuje převážně Lesní správa Pec pod Sněžkou se sídlem v Peci pod Sněžkou a dále na části území Lesní správa Horní Maršov se sídlem v Horním Maršově

S lesní správou KRMAP budou projednány veškeré styčné body zájmů obce a KRMAP, které se týkají lesa, především režim sjezdového areálu Lesní hřeben – Pomezí Boudy a prodloužení lyžařského výtahu na svážnici na jižním okraji enklávy u Nových Domků a některé další úpravy především u běžeckých a cykloturistických tratí, které vedou lesem nebo po svážnicích.

Převážná část cestní síť na lesních pozemcích není evidována v katastru nemovitostí a není vyjmuta z PUPFL. Jedná se o lesní dopravní síť ve znění ČSN 73 61 08/únor 1996, která je součástí lesních pozemků a požívá ochrany podle zák. č. 289/1995 Sb., o lesích. Územní plán neodlišuje tuto cestní síť, ale v reálném terénu je jasně označena a doprava na ní je regulována.

Z hlediska krajinářského je kladným jevem, že v lesích, zničených řadou kalamit v dobách imisního poškození, se provádí nová výsadba, která již není pouze monokulturní, ale druhová skladba se vrací k přirozeným krkonošským lesním společenstvím podle výškových pásem. To přinese v budoucích letech nejen zdravější porosty, ale také významnou změnu v barevnosti a prostorovém ovlivnění během jednotlivých ročních období.

B.c.8) Zeleň mimo les

Skupinová a liniová zeleň v rámci lučních enkláv je významným krajinářským fenoménem Malé Úpy. Samozřejmě se nejedná pouze o specifikum řešeného území, ale o celou kulturní krajinu Krkonoš.

O tomto fenoménu bylo již částečně hovořeno v kapitole B.b. V rámci průzkumů a rozborů je tato mimolesní zeleň podrobně rekognoskována a určena podrobně co do kvality, stáří a druhového zařazení.

Návrh ÚP uvažuje s ochranou nejvýznamnějších jedinců v rámci skupin i jako soliterů. Zároveň předpokládá kompoziční doplnění skupin autochtonními druhy vysoké i střední zeleně.

Aleje byly v řešeném území většinou jednostranné s výjimkou oboustranné aleje tvořené jeřábem ptačím k bývalé Hybnerce.

Řada alejí zanikla s ohledem na stáří stromů a trvale zanedbávanou péčí. Většinou se na obou katastrálních územích z hlediska druhů jednalo o aleje tvořené jeřábem ptačím, ve vyšších polohách je to jedna z mála dřevin, která snáší extrémní klimatické podmínky mimo les. Ve výškách nad tisíc metrů jsou to již mrazové formy jeřábu, deformované poškozením námrazou a větrem.

Byl to podle našeho názoru právě jeřáb ptačí, který po plošném odlesnění pomohl udržet půdní pokryv, protože jako jediná pionýrská dřevina se náletem zachytil na těchto plochách.

Jednostranné aleje měly v extrémních polohách území funkci tyčového značení – tradiční výsadba po čtrnácti krocích zajišťovala možnost orientace i ve vánici.

Na základě architektonické studie ÚP z roku 1997 začaly být tyto aleje znovu vysazovány s různým pěstitelským úspěchem. V této činnosti by se mělo pokračovat, neboť klima na Malé Úpě tuto zimní orientaci, která je v měsících bez sněhové pokrývky výrazným krajinotvorným fenoménem území, potřebuje.

Po sněhových vánicích, které dokáží z povrchu lučních enkláv stopy místních komunikací zcela smazat, má tato forma orientace v krajině nezastupitelný význam.

Bylo by žádoucí, aby se obci podařilo získat finanční zdroje na obnovu a údržbu zeleně mimo lesní plochy.

B.c.9) Prameny, vodní toky a plochy

Stavební zákon v platném znění ukládá územnímu plánu systematickou péči o civilizační a kulturní hodnoty území zejména se zřetelem na péči o životní prostředí (§1 odstavec 2).

Voda je jednou z taxativně vyjmenovaných složek.

Je to logický požadavek. V kontextu řešeného území, které v sobě obsahuje rozsáhlé plochy chráněné jako oblast přirozené akumulace vod je ochrana vodních zdrojů a horních toků naprosto prioritní.

Až do současnosti existují průtoční vodovody ve většině původních chalup, které měly zemědělskou funkci.

Voda rozváděná z horních toků pod prameny byla vedena dřevěnými koryty do chalup, kde protékala tzv. „wasserhauser“, který byl vedle sklípku na straně do svahu. Protékající voda kromě zásobování pitnou vodou obyvatel – lidí i zvířat, měla funkci chlazení pro krátkodobé uložení mléka a potravin. V průtočných vanách „wasserhausu“ se chladilo mléko a v prostoru udržovala protékající voda teplotu do max. 12° C po celý rok.

Jeden z nejrozvětvenějších skupinových vodovodů tohoto typu (i když větve vodovodu jsou v loukách už zatrubněny) je v lokalitě Nové Domky. Zde je voda jímána z otevřené vodoteče, která vyvěrá ze dvou pramenů pod svážnicí.

Lokalita Mokré jámy je napojena povrchovými dlážděnými stružkami a dřevěnými koryty na horní tok Malé Úpy několik desítek metrů pod pramenem

Tyto zdroje dosud nezávadné pitné vody bude třeba cílevědomě chránit. Jejich podrobná rekognoskace stále probíhá, bude třeba určit jejich ochranná pásma.

Obě katastrální území obce jsou v povodí Malé Úpy. Malá Úpa a všechny její přítoky mají na území obce malá Úpa bystřinný charakter. S ohledem na zákon č. 254/2001 Sb. a vyhlášku č. 470/2001 Sb. bude kolem toku Malé Úpy ponechán pruh v šíři 6 m od břehové čáry.

Některé, především jednostranné přítoky Malé Úpy zůstávají jako nepojmenované vodoteče. Tento stav by bylo pro budoucí vydání map potřeba vyřešit.

Částečné odlesnění poloh nad 1000 m n.m. po imisních kalamitách se ještě stále projevuje na častých místních povodních.

Z hlediska údržby krajiny i z hlediska vodohospodářského bude třeba věnovat daleko větší péči hrazení těchto bystřin, včetně hlavního toku Malé Úpy pod Spáleným Mlýnem, jak již bylo zmíněno.

Z místního sledování vyplývá základní zjištění, že nově budovaná hrazení po r.1945 s posledními úpravami v osmdesátých letech minulého století má kromě výrazného poškození těchto toků z architektonicko krajinářského hlediska ještě prakticky mizivou odolnost při opakovaných povodních.

Většinu splavů a opěrných zdí zděných z lomového kamene a dobetonovaných, poslední povodeň zcela rozebrala. Naopak hrazení z 18. a 19. stol., prováděná v kombinaci dřevěného hrázdění s velkoplošnou kamennou dlažbou do dřevěných trámových ráků bez použití spárování a skládaných opěrek z místního hledaného kamene, zůstává dodnes zachováno.

Především v povodí Černé Vody, kudy je také navrhována naučná stezka, se řada těchto drobných, ale pozoruhodných technických děl zachovala.

Hrazení bystřin se většinou zařazuje do tzv. lesnicko technických meliorací. Tato činnost spadá do kompetence Lesní správy KRNP, případně pod správce toků, což je pro Malou Úpu Povodí Labe, s. p. Hradec Králové, její přítoky, klasifikované jako drobné vodní toky spadají do kompetence Správy KRNPu.

Pro území obce Malá Úpa je stav vodních toků jedním z určujících fenomenů působení krajiny. Rozsáhlá eroze způsobovaná byť i místními povodněmi po větších deštích, je alarmující.

Navrhujeme proto, aby se obec ve spojení s autory ÚPD a odborníky vodohospodářského oboru, pokusila získat finanční zdroje na oživení této tradiční metody hrazení bystřin a začala ji ve spolupráci s KRNP a povodím Labe cílevědomě na svém území uplatňovat. Mohlo by se jednat o pilotní projekt s podporou fondů Evropské unie na obnovu venkova a životního prostředí. Metody druhé poloviny 20tého století jsou v této oblasti nejen neestetické a nefunkční, a je ve výsledku i nepřiměřeně nákladné.

Za vodní plochy na území obce lze považovat pouze stávající nádrž pod ČOV hotelů Hořec a Družba a dále navrhovanou retenční nádrž pro zasněžování v rámci lyžařského areálu Lesní hřeben – Pomezí Boudy. V současnosti se upřesňuje lokalizace této nádrže. Použití vody pro zasněžování bude předmětem dohody se správcem toku – Povodí Labe, tak, aby byla dosažena shoda s §101 vodního zákona.

Dle platného SVP č. 34 z roku 1988 je územně hájena výhledová vodní nádrž Lata (s vodárenským účelem), zařazená v seznamu nádrží do kategorie B. Nádrž na pitnou vodu pro Trutnov v Latově údolí byla převzata i do ÚP VÚC Krkonoše a rovněž do tohoto ÚPO Malá Úpa (zatím ale není v reálném horizontu tohoto ÚP).

B.d) Návrh členění obce na funkční plochy a podmínky jejich využití

Specifika rozptýlené horské zástavby, která je pro celé území Malé Úpy typická, vyžadují i jiný způsob zpracování ÚPD, neboť plošné členění funkční plochy, jak je užíváme u běžných městských nebo i vesnických sevřenějších sídelních útvarů, zde není zcela použitelné.

Zastavěné území je možno definovat pouze v lokalitě Pomezí Boudy. V předcházejících ÚPD existuje ještě definice intravilánu v lokalitě „u kostela“. Tato část obce je však vzhledem ke svému historickému a architektonickému významu klasifikována jako zóna zvýšené památkové ochrany.

Proto je plošné funkční členění tak, jak je používáno standardně, užito pouze ve správním centru a místě největší hustoty v Malé Úpě na Pomezích Boudách.

S ohledem na historický vývoj osídlení a na tradiční vícezdrojový způsob obživy obyvatel se ve smyslu funkčního členění jedná vždy o plochy polyfunkční s jednou nebo více převládajícími funkcemi.

Proto bylo funkční členění probíráno současně s popisem jednotlivých lokalit a jejich rozvojového potenciálu, případně jejich specifických vlastností, které jsou důvodem pro zvláštní režim regulace.

B.e) Limity využití území včetně stanovených zátopových území

V rámci zadání byla zpracována mapa limitů, která byla s ohledem na ochranu přírody konzultována se Správou KRNP.

Mapa včetně komentáře je dílem autorů původních průzkumů a rozborů z r.1996-7 ing. Lenky Klimešové, RNDr. Pavla Klimeše a ing. Miroslava Klimeše.

V této mapě je shrnuta aktualizace průzkumů a rozborů.

Nejvýznamnějším celoplošným limitem obce Malá Úpa je zahrnutí obou katastrálních území obce do I., II. a III. zóny KRNP.

Vlastní sídelní část, která se rozkládá v lučních enklávách, je celá ve III.zóně. Z toho vyplývají omezení, daná zákonem 114/92 Sb. o ochraně přírody.

Hranice jednotlivých zón je vyznačena v grafické části tohoto návrhu ÚP.

Mezi lokální limity, vyplývající ze zájmů ochrany přírody, patří vyznačené jednotlivé výskyty chráněných rostlin.

Tato část bude upřesněna co do režimu ochrany v navrhovaném zastavitelném území obce.

Nadregionální zájmy ochrany přírody vyplývají ze samostatně zpracovaných nadregionálních a regionálních systémů územní ekologické stability okresu Trutnov, které byly zpracovány Společností pro životní prostředí BRNO s.r.o.

Řešeným územím Malé Úpy procházejí regionální koridory RK 714 a RK 656, které se stýkají na regionálním biocentru 1654. Koridory procházejí po vodoteči Malé Úpy, centrum je lokalizováno v blízkosti lokality Rottovy boudy.

V této dokumentaci jsou biokoridory vyznačené k vymezení a biocentrum k doplnění.

V rámci grafické části tohoto návrhu ÚPD je vymezení koridorů a centra navrženo. Biokoridory i biocentrum je v souladu s výskytem chráněných druhů rostlin, jejich lokalitami, případně se soustředěným výskytem významných botanických druhů, tak, jak byly zjištěny v rámci průzkumů a rozborů.

Rozsah botanicky významných území v některých případech zasahuje do navrhovaných zastavitelných ploch. V těchto případech bude rozsah ochrany a režim užívání konzultován v rámci dalších projektových stupňů s ochranou přírody KRNP. Roztroušený výskyt cenných druhů rostlin je zejména v území „Mokré jámy“ a „Smrčí“. Jednotlivé záměry je v takových případech třeba posuzovat individuálně na místě po dohodě s orgánem ochrany přírody.

Nejvýznamnějším liniovým limitem území je nadzemní vedení vysokého napětí 110 kV, respektive po vybudování trafostanice Mokré jámy 35 kV z Dlouhého hřebene přes Dolní Malou Úpu, Kraví horu a Haidu na Mokré Jámy. Ochanné pásmo 7 m od krajního vodiče bude všude respektováno.

Ostatní rozvod VN je již plně kabelizován a má ochranné pásmo 1 m od osy vodiče.

Trafostanice a rozvodna Mokré jámy má ochranné pásmo 15 m.

Dílkí liniová ochranná pásma v území jsou u vodovodů 2 m a kanalizačních řadů 3m od potrubí.

Tři stávající centrální čistírny na řešeném území mají ochranná pásma 20 m.

Významnější liniové ochranné pásmo má ještě silnice II. třídy č. 252, které je 15 m od vozovky.

Ke kolizi s těmito ochrannými pásmy nikde v rámci návrhu nedochází.

Pouze u silnice II. tř. č. 252 je řada původních objektů v tomto pásmu, což je dáno postupným zvyšováním třídy komunikace a jejím rozšiřováním.

V rámci definovaného biokoridoru v blízkosti vodoteče je rovněž několik původních objektů.

Pokud se jedná o chráněné území jako kulturní památky, vlastně nelze hovořit v pravém slova smyslu o limitech, protože jsou navrhována autory ÚP. Bylo již o nich zmiňováno v předchozím textu.

Stále se v delším časovém horizontu uvažuje s výstavbou vodárenské nádrže Lata. Ve výkresové části je vyznačena zátopová čára i případné přeložení komunikace.

Na limity území je reagováno regulací jak funkčního využití, tak regulací prostorovou, která souvisí především se vztahem k měřítku prostředí a charakteru urbanizace. Tyto dva faktory určující charakter řešeného území jsou rovněž přirozeným limitem.

B.f) Přehled a charakteristika vybraných ploch zastavitelného území

Grafická část návrhu územního plánu je s ohledem k převažující roztroušené formě stávající i navrhované zástavby pojata poněkud odlišně od standardních územních plánů. U stávajících objektů, kde se nepředpokládá zásadní hmotová a funkční změna, jsou v příslušné barvě (odpovídající dané funkci) vyznačeny samotné objekty.

Pozemky, náležející k těmto objektům jsou většinou ponechány s označením louky nebo pastviny. Návrhové plochy jsou vyznačeny šrafovou pro příslušné funkce. Toto plošné vymezení v žádném případě neznamena možnost zástavby celého pozemku, ale pouze vymezení potenciálně vhodných ploch pro navržené funkce, s nutným dodržáním následně stanovených funkčních a prostorových regulativů. V územních plánech obecně používané omezení „maximálně možného procenta zastavění pozemku“ je v konkrétním případě Malé Úpy nevhodné, neboť zde existuje řada rozsáhlých lučních pozemků, kde by i nízké procento zastavěnosti umožňovalo existenci nepříměřených hmot. Z toho důvodu bude regulace navržené zástavby následně upravena formou požadavku k územnímu řízení, kdy si stavební úřad na základě ustanovení SZ může vyžádat další potřebné podklady, v tomto případě např. jednoduchou zastavovací studii se stanovením přibližného umístění nových objektů včetně jejich plošného rozsahu, výšky a dalších regulačních prvků odpovídajících spíše podrobnějšímu stupni ÚPD – regulačnímu plánu. Doporučuje se v těchto případech postupovat koordinovaně a do požadavků stavebního úřadu zahrnout i podmínky vyžadované obcí (prověření záměru formou jednoduché zastavovací studie).

Územní plán ve své grafické části člení celé území na jednotlivé funkční plochy, které vymezují stávající a navržené využití jednotlivých pozemků.

Stále platí, že obyvatelé Malé Úpy musí mít většinu finančních prostředků pro život z více zdrojů – např. pronajímání pokojů, malý rodinný penzion, práce v komunálních službách, práce pro Lesní správu, příp. služby pro cestovní ruch typu skiservis, cykloservis, atd. Dále to jsou sezónní zaměstnání v lyžařských areálech, případně drobný prodej a další služby.

Většina těchto služeb (nesmí mít rušivý vliv na okolí) může být umístěna v RD, které mají z tohoto důvodu v podstatě širší funkční obsah než pouze bydlení. Proto používáme v dalším textu i v grafické části termín „služby cestovního ruchu“.

Pro větší přehlednost jsou tyto plochy označeny funkčním kódem. Jsou vymezeny následující funkční plochy:

- 1 - BO – plochy se stabilizovanou rozptýlenou zástavbou převážně na lučních pozemcích – zástavba s převažujícími objekty bydlení, příp. služeb cestovního ruchu
- 2 - OS – plochy se stabilizovanou rozptýlenou zástavbou převážně na lučních pozemcích – zástavba s převažujícími objekty občanské vybavenosti a služeb cestovního ruchu
- 3 - RU – plochy se stabilizovanou rozptýlenou zástavbou převážně na lučních pozemcích – zástavba s převažujícími rekreačními ubytovacími objekty
- 4 - TV – objekty a plochy technické vybavenosti
- 5 - SR – plochy zařízení pro sport a volný čas
- 6 - LA – plochy pro zařízení lyžařského areálu (retenční nádrž, tech. a obslužné zařízení a stavby, příp. rekreační ubytování a služby cest. ruchu)
LA_N – plocha pro víceúčelovou vodní nádrž, vyčleněná v rámci této funkční zóny pouze pro dané využití
- 7 - DP – dopravní plochy
- 8 - PD – polyfunkční plochy - louky využitelné v zimním období jako příležitostné dopravní plochy
- 9 - PL – polyfunkční plochy přírodního charakteru využívané pro sjezdové lyžování
- 10 - ZF – plochy pro víceúčelové zemědělské farmy (ekologická funkce, agroturistika)
- 11 - OV – plochy pro rozvojové záměry obce (rozptýlená zástavba vybavenosti, služeb cestovního ruchu), vymezené pouze orientačně – jako územní rezerva (za návrhovým horizontem ÚPO), pro případné dřívější využití těchto ploch by bylo nutné pořídit změnu ÚPO
- 12 - VZ – intenzivněji udržovaná veřejná zeleň
- 13 - LO – louky a pastviny
- 14 - LE – lesní pozemky
- 15 - VO – vodní plochy a toky

B.g) Návrh koncepce dopravy, občanského a technického vybavení, nakládání s odpady

B.g.1) Návrh koncepce dopravy

Území je dobře komunikačně přístupné silnicí II. tř. č. 252, která spojuje dvě regionální centra Trutnov a Jelení Góru s hraničním přechodem právě na Pomezních Boudách. Tato silnice tvoří hlavní komunikační tepnu území. Z hlediska dopravy je současný stav pro tranzitní i místní dopravu co do komunikační sítě a její kapacity vyhovující. Stávající síť vyhoví i předpokládanému rozvoji.

Převážná část cestní sítě na lesních pozemcích není evidována v katastru nemovitostí a není vyjmuta z PUPFL. Jedná se o lesní dopravní síť ve znění ČSN 73 61 08/únor 1996, která je součástí lesních pozemků a požívá ochrany podle zák. č. 289/1995 Sb., o lesích. Územní plán neodlišuje tuto cestní síť, ale v reálném terénu je jasně označena a doprava na ní je regulována.

Problém, který je třeba řešit, je doprava v klidu, a to především z hlediska velikého rozdílu v potřebě kapacity v průběhu kalendářního roku.

V letní sezóně je kapacita dostatečná především proto, že většina penzionů a hotelů má vlastní parkoviště, která byla vybudována v posledních 10-12 ti letech přímo u objektů.

Zimní sezóna je především z tohoto hlediska výrazně rozdílná s ohledem na zimní nepřístupnost většiny ubytovacích kapacit pro osobní automobily.

Rozšíření parkovacích kapacit pro špičku zimní sezóny i pro jednodenní parkování za účelem využití lyžařských areálů v Malé Úpě bylo popsáno u jednotlivých lokalit.

Jedná se prakticky pouze o území Pomezní Boudy – Mokré Jámy a dílčí místa v lokalitě Spálený Mlýn.

Tyto odstavné plochy budou využívány maximálně tři měsíce v roce (prosinec, leden, únor), sezónní využívání je podmíněno absencí stavebních zásahů a úprav povrchu. Terénní úpravy přicházejí v úvahu pouze pro úpravu nájezdů z veřejných komunikací. Plochy budou využívány pro parkování pouze na sněhu. Zůstanou zatrávněny a v době bez sněhové pokrývky budou udržovány jako louky.

Rozšiřovat asfaltové plochy nebo dlážděné, je krajinářsky neúnosné a logicky absurdní.

Rozšíření „horního“ parkoviště na Pomezních Boudách a rezervní plochy, které budou vybrány v lokalitě u státní silnice mezi Mokrymi Jámami a obecním pozemkem pod stávající školou, by mělo mít v letních měsících zatrávněný povrch.

V lokalitě Spálený Mlýn se jedná o plochy na místě bývalého manipulačního dvora Lesní správy KRNP.

Zde se předpokládá na ploše nad novou telekomunikační ústřednou, kterou se podařilo již umístit v souladu s tímto záměrem, zbudovat hromadnou garáž pro obyvatele a podnikatele z lokality mezi kostelem a Spáleným Mlýnem a z Latova údolí. Jednalo by se o objekt s jedním trvale udržovaným vjezdem, který bude sloužit zároveň i komunálním službám obce.

Rozhodně se nepředpokládá výstavba řadových garáží, kterou se podařilo „nezahájit“.

Pro záměr zlepšení situace v dopravě v klidu v lokalitě Spálený Mlýn, případně i přesnou lokalizaci a stavební úpravu pro sběrné místo separovaného odpadu bude třeba zpracovat podrobnější dokumentaci.

B.g.2) Návrh občanské vybavenosti

S rozvojem občanského vybavení v rámci působnosti této ÚPD se počítá prakticky pouze ve stávajícím správním centru obce na Pomezních Boudách.

Jedná se prakticky pouze o čtyři stavební akce:

1. Lokalizace umístění nové školy a jejího sportoviště. Současná budova již nevyhovuje. Pro tuto budoucí výstavbu je určena plocha za objektem samoobsluhy v návaznosti na silnici do Černé Vody, prakticky v centru obce. Především se jedná o místo vhodné k výstavbě jak vzhledem k malé svažitosti, tak s ohledem na možnost napojení na všechny inženýrské sítě.
Tato plocha je také podstatně delší dobu osluněna než je tomu u školy stávající.
2. Výstavba hasičské zbrojnice mezi celnicí a souborem objektů, napojených na hotel Pomezní Bouda. Touto úpravou se vyřeší současná architektonicky neúnosná situace u vjezdu do republiky. Viz předchozí text.
3. Úprava tzv. spodního parkoviště, která bude zahrnovat nová garážová stání, případně další funkce pro obecní vybavenost. Především s ohledem na architektonicko-urbanistickou úpravu místa, které je nyní v neúnosném stavu, především s ohledem na hlavní ekonomickou funkci obce, kterou je turistika a cestovní ruch. Viz text Návrh urbanistické koncepce - Pomezní Boudy.
4. Zařízení pro dopravu v klidu v lokalitě Spálený Mlýn. V rámci hromadných garáží bude část vyhrazena pro komunální služby obce.

B.g.3) Návrh technické infrastruktury**B.g.3.1) Vodní hospodářství – zásobování vodou****STAV**

Celé území obce Malá Úpa leží ve III. zóně Krkonošského národního parku. Z hlediska ochrany přírody a vodních zdrojů a potvrzení vydaným Okresním úřadem v Trutnově – referát životního prostředí – jsou jednotlivé dílčí pásma a požadavky citovány v rámci následujících řádků. Z hydrogeologického hlediska náleží zájmová oblast do povodí Malé Úpy, území náleží k hydrogeologickému rajonu 641 Krystalinikum Krkonoš a Jizerských hor. Jsou zde zastoupeny horniny tzv. velkoupské skupiny, řazené k nejstarším geologickým jednotkám tohoto krystalinika (proterozoikum). Litologicky je zde tato jednotka zastoupena šedými muskovitickými svory až fylity, muskovitickými až dvojslídnyými rulami a amfibolity. Pruhy uvedených hornin se táhnou ve směru SV-JZ pod úklonem břidličnatosti 45-60° převážně k východojihovýchodu. Z kvartérních hornin jsou zastoupeny svahové (deluviální) sedimenty polygenetického charakteru a eluviální zvětraliny skalního podloží. Prostředí oběhu podzemních vod je zde označováno jako hydrogeologický masív, tj. prostředí bez souvislých hydrogeologických kolektorů vrstvého typu, v němž je hlavní oběh podzemních vod vázán na tzv. zónu přípovrchového rozvolnění horninového masívu a na zvětralinový plášť tohoto masívu. Vody tohoto oběhu jsou charakteristické nízkou mineralizací, nižším pH a zřetelnou závislostí kvality a vydatnosti na srážkách, tuto genezi lze předpokládat u mělkých zdrojů podzemní vody. Dle základní vodohospodářské mapy České republiky spadá zájmové území do Chráněné oblasti přirozené akumulace vod (CHOPAV) Krkonoše a do OP 3. stupně zdroje povrchové vody (odběr pitné vody z Úpy).

V jednotlivých částech obce jsou kromě objektů trvalého bydlení rekreační objekty, restaurační zařízení a objekty občanské vybavenosti soustředěny kolem komunikací, nebo v lokálních shlucích případně volně roztroušeny. Zásobování těchto objektů pitnou vodou je zajištěno částečně připojením na vodovod, který provozuje Majetková správa a delimitační unie odborových svazů (v rámci části katastrálního území Horní malá Úpy), částečně i z individuálních zdrojů společných pro několik objektů se sledovanou kvalitou a částečně ze samostatných individuálních zdrojů s kolísavou vydatností, a to jak z povrchových jímacích zařízení, tak ze studní, po většinou v poslední době vrtaných.

V Horní Malé Úpě je jádro obce nesourodě připojeno na technické zařízení v majetku MSDU OS Praha. Vodovod byl vybudován v roce 1928 a jeho technický stav, stejně jako způsob jeho provozování (právně i technicky) je nevyhovující, odběr podzemní vody povolil tehdejší ONV, OVLHZ Trutnov svým rozhodnutím č.j. 997/76-Km v množství 11 020 m³/rok, provozovatel vodovodu nemá oprávnění k provozování dle zákona. Dle předaných podkladů o této vodovodní síti je jasně patrné, že prameniště této organizaci nepatří (nejsou jím zaevidovány ani nijak uváděny), nemají stanovené PHO. Řad má jeden nadzemní hydrant umístění u státní silnice pod objektem Jeřábinka. Technicky jde o v zemi uložené ocelové potrubí DN 100, 80, 32 a část vedení provedení v olovu, hloubky uložení vedení kolísá od 0,4 – 1,4 m. Obecní prameniště, která se v současnosti zahrnují do připravované výstavby veřejného vodovodu, se nachází přibližně 0,5 km severně od obce Malá Úpa – lokalita Horní Malá Úpa v rozsáhlém zalesněném území u stezky na Jelenku. Prameniště bylo vybudováno pravděpodobně v roce 1929 a jde o tři podzemní objekty, sestávajících z prameniště – sběrná jímka I, prameniště – sběrná jímka II a vodojem II. Prameniště má minimální hladinu ve výšce 1150,4 m n.m., minimální vydatnost 1,25 l/s, maximální 4,85 l/s, podzemní voda je z tohoto objektu odváděna ocelovým potrubím do zásobního vodojemu na řadu Unie. Níže položené prameniště II s minimální hladinou ve výšce 1110,2 m n.m. má minimální vydatnost 1,45 l/s, maximální 8,75 l/s, voda je dále odváděna do blízkého dvoukomorového vodojemu II – 2x5 m³, s následným zapojením do spletného místního rozvodu. Systém je bezobslužný pouze s nárokem na provozní kontroly. Z hlediska širšího využití v budoucnu má z hlediska technického využití prvořadý význam, viz návrh.

Další prameniště s jímáním, akumulací, vodojemem a následným řadem ve velmi špatném technickém stavu se nachází ve stejném území, ale v lesním prostoru nad objektem Ruměnky, v rámci pramenní oblasti Malé Úpy. Využití je omezeno na blízké umístěné objekty, zařízení pochází z období roku 1928 a nemá stanovené žádné ochranné pásmo. Navíc neexistuje žádné známé zaměření tohoto zařízení. Z hlediska širšího využití v budoucnu má z hlediska technického druhořadý významem.

V části Nových Domků na území Horní Malé Úpy je ještě jedno významnější prameniště, které napájí již historickým rozvodem značnou část volně stojících objektů roztroušených podél místní komunikace spojující Horní Malou Úpu s historickým jádrem Dolní Malé Úpy, konkrétně lokalitou U Kostela. Zde je jen jedno významnější prameniště s jímáním, akumulací, vodojemem a následným řadem v poměrně dobrém technickém stavu, je v majetku pana Patzelta a nachází se v lesním prostoru svahu nad objektem penzionu U Patzeltů (113), zavodňuje část místních objektů rozkládajících se pod svahem s prameništěm.

V lokalitě Smrčí, která je hlavní rozvojovou rezervou obce byla v r.1983 provedena jímací studna na pozemku č.p.309/1. Čerpací zkouška probíhala od 10.2 do 12.10. Vydatnost neklesla pod 3,95 l/sec (max.bylo 12,7 l/sec). Využitelná vydatnost je 4 l/sec. Tato kapacita zajistí dostatek pitné vody i při významném rozvoji v lokalitě (až pro 1000 lůžek) při 250 l/os/den.

V rámci celého území je zde mnoho dalších samostatně využívaných vodních zdrojů pitné vody, a to jak v nedávné době zřízených (vrtané studny), tak z dob pradávných zachovaných, kterým se vzhledem k množství a četnosti není možné více věnovati.

Zásobení požární vodou zde prakticky není vůbec zajištěno. V Horní Malé Úpě je hydrant pod Jeřábinkou při státní silnici. V Dolní Malé Úpě je možné využít toku Malé Úpy, nicméně z hlediska požární ochrany v území je třeba v budoucnu zajistit více zdrojů, zejména v lokalitách, kde se další rozvoj obce uvažuje – viz. návrh.

NÁVRH

V současnosti je ve fázi územního řízení příprava výstavby obecního vodovodu pro lokalitu Pomeznic Bud v Horní Malé Úpě s využitím již citovaných zdrojů tak, aby byla pokryta i potřeba vody v lokalitách určených k rozvoji.

Navrhuje se napojit nový vodovod na dosavadní *vodní zdroje podzemní vody*, situované přibližně 600 m severovýchodně od spotřebiště:

- objekt jímání PJ 1 v nadmořské výšce 1152 m n.m. a akumulční jímka VD 1 obsahu 6 m³ ve výšce 1100 m n.m.
- objekt jímání PJ 2 s akumulční jímkou VD 2 v nadm. výšce cca 1110 m n.m.

Vydatnost zdrojů a jejich kvalita je v současné době sledována dlouhodobým měřením.

K zásobení celé lokality pitnou a požární vodou se navrhuje :

- dva přírodní řady DN 80 a 100 mm z prameniště do vodojemu v celkové délce 670 m
- vodojem s obsahem 50 m³
- zásobní řady DN 125 a 100 mm v celkové délce 1430 m

Součástí stavby budou opravy povrchu betonových konstrukcí v pramenních jímkách, výměna jejich vystrojení (armatury, žebříky, poklopy), vyčištění jímacího zařízení, čištění a desinfekce objektů. Při stavbě musí být zachován provoz stávajícího vodovodu, proto nemůže být prováděna oprava u obou jímek současně.

Při stavbě vodovodu bude nutno respektovat podzemní inženýrské sítě – spojové kabely, energetické kabely, plynové potrubí a dosavadní vodovodní potrubí.

Navrhovaná stavba nebude v kolizi se žádným chráněným objektem či ochranným pásmem kromě dosavadních inženýrských sítí.

Podmínky využití a ochrany zdrojů jsou součástí hydrogeologického zhodnocení v režimním sledování kvality a vydatnosti zdrojů vody zpracovaném firmou Hydrotrend Trutnov v prosinci 2002. Pro ochranu zdrojů před znečištěním je navrženo ochranné pásmo 1. stupně pro každé z obou pramenišť a ochranné pásmo 2. stupně.

Ochranné pásmo 1. stupně zdrojů se navrhuje vymezit mimo trvale zalesněné plochy oplocením či ohrazením, omezujícím možnost vstupu zvířete a nepovolaných osob do jeho areálu, v zalesněném prostoru mezníky a výstražnými tabulemi umístěnými v lomových bodech OP – 1. stupně směrem vně pásma s textem: „POZOR – VODNÍ ZDROJ ! Ochranné pásmo 1.stupně. Nepovolaný vstup zakázán !“

Hlavní funkcí OP 1. stupně musí být zajištění trvalé vodoochranné funkce půdního a rostlinného krytu v rámci vymezeného území a omezení možnosti nežádoucích či neoprávněných zásahů do okolí jímek a zářezů. Z tohoto důvodu jsou zde navrhována tato ochranná opatření:

1. Vymezení a vyznačení OP 1. stupně v terénu, trvalé technické zajištění jímek proti možnosti vnikání povrchových vod či nečistot do jímané vody a zamezení přístupu nepovolaných osob do vnitřního prostoru jímek.
2. Údržba pozemků OP pravidelnou probírkou stromové vegetace a úklidem větví a polomů, neprodlené odstranění (sanace) výmolů, vývrátů, erozních rýh aj. prohlubní s rizikem stagnace srážkové vody na ploše OP.
3. Odstranění jakýchkoli odpadů a zejména závadných látek z prostoru OP, zákaz manipulace s těmito látkami v prostoru OP a trvalá údržba tohoto pásma v čistém stavu.
4. Jakákoliv stavební a jiná činnost v OP, ohrožující přirozený vegetační kryt, může zde být prováděna pouze na podkladě odborného posouzení specialisty (hydrogeologa, inženýrského geologa, autorizovaného vodohospodáře a podobně) a za jím vymezených podmínek, pokud tyto mohou spolehlivě vyloučit ohrožení kvality či vydatnosti zdroje. Hloubkový dosah takových prací nesmí přesáhnout 1 m od terénu.

5. Těžba dřevní hmoty v OP 1. stupně musí být prováděna výhradně prostředky a postupy, při jejichž použití nedochází k narušení půdního krytu a k ohrožení kvality vody závadnými látkami. zakázáno je použití těžké mechanizace a přípravků pro chemickou ochranu rostlin a lesa v prostoru OP 1.stupně.

Podmínky ochrany v OP 2.stupně jsou tyto:

1. Zákaz těžby zemních hmot, zřizování drenáží, studní, kamenolomů, realizace vrtného průzkumu, důlní a stavební činnost, narušující přirozený půdní kryt (s výjimkou stavebních zásahů, nezbytných k údržbě či rekonstrukci stávajících vodovodních zařízení, dopravních a inženýrských sítí, případně sanaci erozních aj. jevů, ohrožujících zdroje – tyto zásahy však musí být odsouhlaseny příslušným vodohospodářským orgánem na podkladě odborně zpracované dokumentace).
2. Zákaz skladování a používání trhavin, toxických či jinak vodám škodlivých látek, zákaz zřizování skládek odpadů, kompostů, podmoků odpadních vod a provádění nedovolené manipulace se závadnými látkami. Zákaz skladování , přípravy a aplikace chemických přípravků – k aplikaci přípravků pro chemickou ochranu rostlin a lesa je nezbytný souhlas vodohospodářského orgánu a orgánu hygienické služby – přitom příprava aplikačních forem těchto přípravků musí být prováděna mimo hranice OP 2.stupně a aplikaci musí provádět pracovníci k tomuto účelu řádně vyškolení a poučení o svých povinnostech z hlediska platných zásad ochrany podle Vodního zákona.
3. Zákaz (v případě nutnosti zamezení technickými prostředky) neoprávněného vjezdu a parkování veškerých motorových vozidel a mechanismů v území OP 2.stupně. Nákladní vozidla a mechanismy pro hospodářskou činnost v území OP 2.stupně musí být vybaveny základními prostředky pro likvidaci případného pro likvidaci případného havarijního úniku ropných látek. Vjezd motorových vozidel a mechanismů v nevyhovujícím technickém stavu do OP je zakázán.
4. Zákaz zřizování sportovišť a realizace hromadných sportovních akcí (s výjimkou pouhého pochodu osob po zpevněných komunikacích).
5. Podřízení režimu rozvoje území a lesního hospodaření v daném OP primárnímu požadavku na vyloučení takových postupů a aktivit, jež by mohly vést ke vzniku plošné či výmolové vodní eroze, plošnému odlesnění či odvodnění pozemků či ke zvyšování znečištění prostředí cizorodými látkami nad stávající úroveň
6. Hranice OP je nutno vymezit v terénu na přístupových komunikacích a v lomových bodech výstražnými tabulemi s textem: „Ochranné pásmo vodního zdroje 2. stupně. Zákaz znečišťování!“

Nakládání se zdroji, jejich kontrola a podobně podléhá dalším zákonným povinnostem.

Z hlediska rozvoje území se doporučuje vyhlásit na ostatní zdroje konkrétně citované v předcházející pasáži také alespoň ochranné pásmo 2.stupně.

Velikost ochranného pásma 1. stupně pro dva obecní zdroje a pásma 2. stupně je dána zobrazením ve výkresové části, Navrhované ochranné pásmo pro ostatní zdroje se doporučuje minimálně o poloměru kruhu 50 m od středu zdroje.

V rámci přípravy území z hlediska výstavby lyžařského areálu v partii souboru Pomezních Bud je připravována i výstavba zařízení pro umělé zasněžování jehož součástí bude víceúčelová nádrž situovaná vpravo od komunikace směr Pomezní boudy na část poz. p. č. 177/2 v k. ú. Horní Malá Úpa (přibližně do prostoru louky v návaznosti na vodní tok Malá Úpa) a přivaděč užitkové vody z místa jímání umístěného do soutoku Malé Úpy s bezejmennou vodotečí v povodí číslo 1-01-02-006, v blízkosti objektu BAK Trutnov. Délka výtlačného potrubí DN 110mm je 970 m a kapacita nádrže cca 5200 m³. Této skutečnosti bude využito nejen k účelům rekreačním, ale zejména požárními, protože tak v katastru Horní Malé Úpy vznikne dostatečně velký zásobník vody pro požární zásah a to i v zimním období. V Dolní Malé Úpě k tomuto účelu dostatečně postačuje tok Malé Úpy celoročně přístupný v místě parkoviště u Spáleného Mlýna.

B.g.3.2) Vodní hospodářství - odvádění a likvidace odpadních vod

Kanalizační systém v celém území obce Malá Úpa je velmi různorodý, podřízený formám sídelního uspořádání.

V lokalitě Dolní Malé Úpy jsou splaškové odpadní vody odváděny do místních recipientů přes lokální domovní čistírny odpadních vod, nebo sestavy septiků z nichž některé mají i následné filtrační zařízení, nebo kumulují v bezodtokových jímkách, které jsou dle potřeb využívány, tento způsob je ovšem velmi svazován klimatickými podmínkami a konkrétní dostupností. Takovýto technický stav ovšem nedovoluje možnost rozvoje územní části, možnost rekonstrukcí vlastních nemovitostí a jejich kvalitní využívání. V současnosti je Obcí

připravována výstavba kanalizačního sběrače s příslušnou čistírnou pro spádovou lokalitu U Kostela, viz návrh. V dalších enklávách Dolní Malé Úpy se výstavba centrální čistírny jeví z hlediska technicko-ekonomického jako nerealizovatelná, nicméně je třeba klást důraz a podporovat záměry sdružování čistírenských zařízení alespoň pro několik blízce položených nemovitostí, bohužel se těmito úsilím příliš nedaří. Z tohoto hlediska je vyvíjen celkem úspěšný tlak orgánů státní správy na postupné odbourávání užívání jímek a septiků a přechodu alespoň k čistírnám s moderní technologií, lokálním nebo místně centrálním.

V místní části Horní Malé Úpy je situace výrazně lepší. Je zde trojice větších čistíren s napojením na lokalitní splaškové kanalizační stoky s různým stářím a technickou úrovní zařízení obřezující se následně v čistícím efektu.

Čistírna odpadních vod Obce Malá Úpa byla postavena v roce 1992 s kapacitou, která po zapojení budovaného objektu informačního centra a galerie s bytovými jednotkami (Obecní investice) bude prakticky vyčerpána. Jde o biodiskové zařízení čistící odpadní vody z objektů v části Mokřích jam po střed obce nad státní silnicí k celnici, tato stoka je prodloužena k novostavbě Infocentra u Hradečanky.

V soukromém vlastnictví je zhruba stejně velká čistírna odpadních vod pod objektem Družba, je v majetku Majetkové správní a delimitační unie odborových svazů Praha, k provozování veřejnému nemá ovšem majitel oprávnění, proto jsou zde čistěny splaškové vody pouze pro skupinu jeho nemovitostí, Družba, Šáteček, Hořec, Hradečanka, Pomezní Bouda, Zámeček a objekt Celnice. Volná kapacita čistírny o velikosti zhruba 40% je pro možnost rozvoje nevyužitelná, majitel nemá zájem na další spolupráci v této oblasti, proto Obec připravuje výstavbu nové čistírny včetně sítě kanalizačních přivaděčů pokrývajících významnou část tohoto katastrálního území.

Poslední z trojice čistíren je nejmenší biodisková čistírna vystavěná pro objekty Hrad, Kněžna a Rychnov, je situována v blízkosti potoka Černá Voda pod svahem se jmenovanými objekty. Toto zařízení v současnosti přechází do majetku Obce a bude využito pro potřeby výstavby nového zařízení, tím dojde k tomu, že bude přes obecní čistírny odkanalizovatelná většina objektů v Horní Malé Úpě (místní části: Pomezní Boudy, Mokré Jámy, Černá Voda, Nové Domky).

Jmenované stočné sítě projevují místně poruchy, je třeba proto věnovat větší pozornost údržbě těchto technických zařízení.

V rámci území i zde jsou rozmístěny lokální domovní čistírny odpadních vod, septiky s trativody a žumpy, v příštím období v rámci ozdravení území je bude třeba postupně zapojovat na obecní stokovou síť, nebo přecházet na technologie s účinnějším čistícím efektem.

Dešťové vody jsou vesměs ponechány v přirozeném odtoku do řečišť k místním vodotečím v rámci přirozené svažitosti terénu. kanalizační řád řešící tuto problematiku je zřízen jen v části Horní Malé Úpy, a to u státní komunikace II. třídy spojující Českou republiku s Polskem. Jedna větev odvádí dešťové vody z uličních vpustí od Celnice a Pomezní Boudy kolem Družby do pramení oblasti potoka Černá Voda, druhá větev začíná u Hradečanky a pokračuje přes parkoviště kolem Obecního úřadu a u Lesního Zátíší je zaústěna do rigolu u silnice, odtud kolem krajnice vody pokračují k toku Malé Úpy. V rámci rozvoje území s budováním dešťové stokové sítě nepočítá.

NÁVRH

Pro výstavbu Obecních čistíren odpadních vod včetně kanalizačního splaškového systému bylo vydáno na podzim letošního roku územní rozhodnutí pro Horní Malou Úpu (Černá Voda, Nové Domky), zde probíhá i stavební řízení, a Dolní Malou Úpu (U Kostela).

Předmětem uvažované výstavby pro Horní Malou Úpu je

- výstavba splaškové kanalizace v obci Malá Úpa – katastrální území Horní Malá Úpa, místní část Nové Domky a Černá Voda
- výstavba čistírny odpadních vod pro 600 EO

Výstavbou splaškové kanalizace a společné čistírny odpadních vod bude v této lokalitě dosaženo takového stupně čištění odpadních vod, jaká odpovídá současné technické úrovni.

Pro odvedení veškerých splaškových vod z dané lokality jsou navrhovány 3 stoky v celkové délce 2 123 m z trub PVC DN 300 mm, uložených v hloubené rýze do pískového lože.

Trasa stoky A délky 980 m vede od navrhované čistírny na pravém břehu potoka Černá Voda na levý břeh, odtud k penzionu „Kateřina“ a dále podél místní komunikace v Nových Domcích až k severnímu okraji lokality Nové Domky.

Na levém břehu potoka se napojuje na stoku A stoka A 1, přivádějící splašky z jižní části území Černá voda. Délka této stoky je 380 m.

U penzionu „Kateřina“ navazuje na stoku A stoka A 2 v délce 328 m, přivádějící splašky ze tří chat na jižním konci lokality Nové Domky.

Stoka B v délce 390 m přivádí do čistírny splašky z objektů na pravém břehu potoka Černá voda.

Stoka B 1 napojuje dosavadní kanalizaci z chat Hrad, Rychnov a Kněžna, které jsou dosud zaústěny do stávající čistírny DČB 16 a odtok z domovní čistírny chaty Blesk. Délka stoky B1 je 45 m.

Ke styku se komunikacemi dojde ve třech místech kolmým křížením a to u stoky A těsně před napojením do čistírny, u stok A 1 a A 2 před jejich napojením na stoku A.

Předpokládá se, že na kanalizaci budou připojeny všechny nemovitosti v této části obce, kanalizační přípojky v celkové délce cca 729 m.

Nová čistírna je situována na pravém břehu potoka Černá Voda na okraji místní komunikace na pozemcích par.č.70/1 a 70/23 a to v bezprostřední blízkosti toku potoka Černá Voda v místě mostku přes tuto vodoteč s výhodně uspořádanými výškovými poměry pro přivaděč i přepadové potrubí do zmiňované proudící vodní plochy pozemkového čísla 537/2 v majetku České republiky s právem hospodaření s majetkem státu pro Správu Krkonošského národního parku .

Vzhledem ke značnému rozdílu v množství odpadních vod v sezóně a mimo sezónu je navrhována biologická čistírna pro 600 ekvivalentních obyvatel typu SBR (Sequence Batch Reaktors) s nitrifikací a denitrifikací a s aerobní stabilizací kalu. Biologický proces probíhá ve zcela uzavřených železobetonových nádržích s vysoce účinným přestupem kyslíku, zajišťujícím bezzápachový provoz celé čistírny. Velikost reaktorů bude volena s ohledem na sezónní výkyvy v množství odpadních vod.

Rezerva v kapacitě čistírny umožňuje protažení sítě stok zejména do středu obce – k Obecnímu úřadu a odlehčení stávající čistírny.

Předmětem uvažované výstavby pro Dolní Malou Úpu je

- výstavba splaškové kanalizace v obci Malá Úpa – v katastru obce Dolní Malá Úpa v místní části - U kostela
- výstavba čistírny odpadních vod pro 180 EO

Pro odvedení veškerých splaškových vod z dané lokality jsou navrhovány 2 stoky v celkové délce 455 m z trub PVC DN 300 mm a jeden přepadový řád v celkové délce 90 m z trub PVC DN 200 mm, uložených v hloubené rýze do pískového lože.

Trasa stoky C délky 325 m vede od navrhované čistírny pod Sokolí boudou a Zemljankou v rohu pozemku číslo 193/1 v těsné blízkosti místní Obecní komunikace a styku s pozemkem 196/1 pod božími muky a končí u penzionu „Patzelt“ č.p. 113. Tuto větev bude možné v budoucnu (je uvažováno v kapacitě ČOV) prodloužit i do lokality Rennerových Bud.

Na stoku C navazuje před čistírnou stoka C 1, která v délce 130 m vede kolmo přes místní komunikaci k čp. 68 podél fary a končí u objektu čp. 71 u hřbitova.

Ke styku s komunikacemi dojde ve čtyřech místech kolmým křížením, konstrukčně opatřeným proti poškození.

Předpokládá se, že na kanalizaci budou připojeny všechny nemovitosti v této části obce. Na navrhovanou stavbu musí proto nutně navazovat realizace kanalizačních přípojek v celkové délce cca 412 m.

Nová čistírna je situována pod Sokolí boudou a Zemljankou přibližně v místě zúžení pozemku v těsném souběhu s místní komunikací (snadná přístupnost) a to na pozemku par.č. 193/1. Pod objektem Božích muk. Navrhuje se stejná technologie jako v Černé Vodě.

OCHRANNÁ PÁSMA

Nově budované čistírny budou mít ochranné pásmo velikosti 25 metrů od vnějšího líce objektu, nové stoky pak 1 m na každou stranu od vnějšího líce potrubí v půdorysném průmětu.

Stávající zařízení čistíren by měly mít ochranné pásmo v okruhu 20 m a lokální splaškové kanalizace pak metry tři o povrchu potrubí. Ochranná pásma stávajících kanalizací se ve většině případů překrývají s ochranným pásmem silnice II. třídy č. 252, které je 15 m (jde o komunikaci v Horní Malé Úpě z údolí k Celnici).

B.g.3.3) Energetika

STAV

Do řešeného území vstupují koridory vrchního kmenového vedení 35 kV napojující místní rozvodny na rozvodnu EPO Poříčí. Část kmenového vedení je provedeno v trasách vrchního vedení distribuční sítě VN do 35 kV a VN do 10 kV, významnější část je ovšem provedena formou zemního kabelového vedení VN do 10 kV. Trasy vzájemně propojují místní transformační systém stanic 10/0,4 kV, a to jak v lokalitě Horní tak Dolní Malé Úpy. Sekundární rozvodná síť 0,4 kV je vedena v zemi kabely propojujícími jednotlivé odběratele s napojením na primární síť ukončovanou v příslušných TS.

Roční spotřeby elektrické energie pro Horní Malou Úpu (kategorie maloodběr D (MOO) + maloodběratelé kategorie C (MOP) + velkoodběratelé kategorie B (VO)) celkem 3018 MVh.

Roční spotřeby elektrické energie pro Dolní Malou Úpu (kategorie maloodběr D (MOO) + maloodběratelé kategorie C (MOP) + velkoodběratelé kategorie B (VO)) celkem 2731 MVh.

Celková spotřeba v obci Malá Úpa tedy činí 5749 MVh.

V katastrálním území Horní Malá Úpa je celkem 11 transformačních stanic 10/0,4 kV o celkovém instalovaném výkonu 5020 kVA. V katastrálním území Dolní Malá Úpa je celkem 10 transformačních stanic 10/0,4 kV o celkovém instalovaném výkonu 4770 kVA.

V převážné většině jsou stanice majetkem Východočeské energetiky a.s. Hradec Králové.

Pro stávající stav v obci je tato distribuční síť dostatečná.

VÝHLED

Výhledová výstavba zařízení pro rozvod elektrické energie bude prováděna na základě stavebně technické činnosti Východočeskou energetikou:

- nová TS 10/0,4kV včetně kabelových vedení VN 10kV pro lokalitu Šimovy chalupy
- nová TS 10/0,4kV včetně kabelových vedení VN 10kV pro sportovní areál Horní Malá Úpa
- nová TS 10/0,4kV vč. kabelových vedení VN 10kV pro lokalitu mezi TS U Blesku a TS Rottrovy domky

Ochranná pásma

Ochranná pásma venkovního vedení VVN a VN zřízeného do 31.12.1994 jsou dle energetického zákona č. 458/2000 Sb.:

vedení	110 kV	15 m	na každou stranu od krajního vodiče
vedení	35 kV	10 m	na každou stranu od krajního vodiče

Ochranné pásmo trafostanic a rozvoden zřízených do 12.12.1994 je 30 m od oplocené nebo obezdné hranice stanice.

Pro venkovní vedení VVN a VN zřízené po 1.1.1995 jsou ochranná pásma jsou dle energetického zákona č. 458/2000 Sb.:

vedení	110 kV	12 m	na každou stranu od krajního vodiče
vedení	35 kV	7 m	na každou stranu od krajního vodiče

Ochranné pásmo trafostanic a rozvoden zřízených po 1.1.1995 je 20 m od oplocené nebo obezdné hranice stanice.

Celková šířka chráněných koridorů vedení je dána skutečnou šíří vedení mezi krajními vodiči v daném úseku a jeho součtem se šíří obou stran ochranných pásem na každou stranu od krajního vodiče.

U souběžných vedení ve stejném koridoru je možné vzájemné překrývání ochranných pásem.

V ochranných pásmech vedení a stanic je zakázána nebo omezena veškerá činnost ohrožující plynulost a bezpečnost provozu.

Ochranné pásmo kabelových vedení je 1 m od vnějšího okraje kabelu na každou stranu.

B.g.3.4.). Spoje

STAV

Místní telekomunikační síť

Řešené území je zapojeno v rámci systému telekomunikační sítě do MTO Trutnov. Napojení je provedeno z objektu hlavní pošty a Telecomu, kde jsou umístěny ATÚ.

Hlavní rozvody MTS v obou částech obce jsou provedeny kabelově včetně účastnických přípojek. V lokalitě Malé Úpy byla výstavba sítě prakticky ukončena s tím, že část starších rozvodů je vyřazena s provozu a ponechána v původních trasách jako případná rezerva pro možnost lokálních připojení.

V části Dolní Malé Úpy procházejí zemní kabely optické sítě (MKO), která je pro přístup využívána.

V celém území je již k dispozici množství přípojek ISDN pro přenos dat, která se postupně rozšiřuje o další uživatele.

Sítě mobilních operátorů

V území jsou zastoupena zařízení pro provoz všech mobilních operátorů, a to T-mobile (za budovou Obecního úřadu), Eurotel (nad Jelenkou) a Vodafone. Pokrytí území je dostatečné s drobnými výjimkami.

Radioreleové trasy

Přes řešené území prochází trasy RR spojujících jejichž správcem jsou České radiokomunikace oblast Východní Čechy a dotýkají se celého území Malé Úpy. Trasy jsou přibližně ve výši víc než 50 m nad terénem, při nové zástavbě by v cestě neměly být výškové stavby apod., což se ani nepředpokládá.

Přenos a příjem TV signálů

Řešené území je pokryto televizním signálem všech českých programů. Mimo české programy je možné za pomoci individuálních satelitních přijímačů sledovat zahraniční programy.

V Dolní Malé Úpě na Pomezním hřebenu je umístěna stálá televizní kamera s propojením do celorepublikového vysílání – ČT 2, internet.

Ochranná pásma

Ochranná pásma telekomunikačních zařízení jsou dána zákonem č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů:

Sdělovací vedení kabelové	- 1 m na obě strany od krajního kabelu
Radioreleové trasy	- je dáno výškou terénu a určováno pro každou lokalitu zvlášť
Vysílače TV, RR	- 500m kruhové ochranné pásmo
TV převaděče	- 300m kruhové ochranné pásmo
TKB	- 500m kruhové ochranné pásmo

Rozšiřování uváděných technických zařízení se v budoucnu nepředpokládá.

B.g.4) Nakládání s odpady

Jako u většiny horských obcí v rámci KRNP je problém nakládání s odpady v Malé Úpě již celkem uspokojivě vyřešen.

V obci jsou určena sběrná místa a doba odvozu. Komunální odpad se shromažďuje v normalizovaných PVC pytlích a odváží na skládku v podhůří.

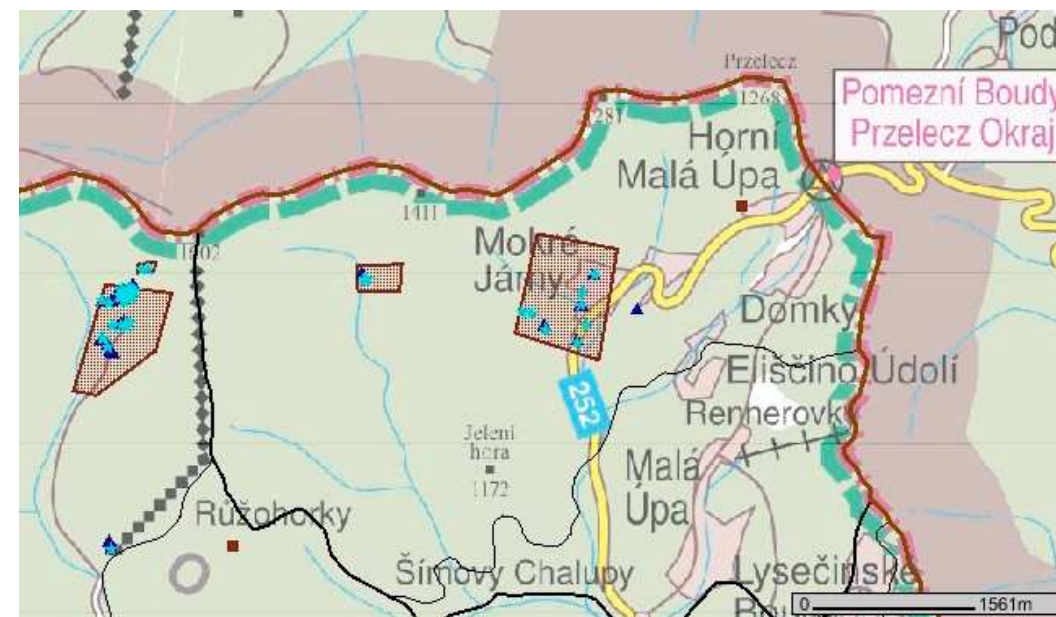
Smluvním partnerem obce pro svoz odpadu je firma Transport Trutnov.

Třídění odpadu probíhá řadu let, ale sběrná místa pro tříděný odpad je zatím pouze na „dolním“ parkovišti na Pomezních Boudách. Velkoobjemové uzavřené kontejnery na sklo a plasty jsou umístěny na spodním okraji parkoviště. Další sběrné místo je ve Spáleném Mlýně.

S ohledem na zimní provoz, kdy jsou z neprůjezdné části obce od horní části Rennerových bud až po Spálený Mlýn jako místa pro překládání zboží pouze Pomezní Boudy a Spálený Mlýn, je zatím toto řešení vyhovující i s ohledem na rozvoj obce v rámci účinnosti zpracovávaného ÚP. Bude se jednat spíše o větší frekvenci odvozu.

B.h) Vymezení ploch přípustných pro dobývání ložisek nerostů a ploch pro jeho technické zajištění

V řešeném území jsou celkem tři poddolovaná území: 3353 „Žacléřské boudy“ (plošné, dle zákresu v mapě v rozsahu cca 86 ha), 3364 „Pomezní boudy“ (bodové) a 3339 „Svorová hora“ (plošné, v rozsahu cca 12 ha). Všechna se nacházejí v k. ú. Horní Malá Úpa. Evidovaná opuštěná důlní díla a stará důlní díla se dle České geologické služby – Geofondu ČR v ř. ú. nevyskytují. Plochy přípustné pro těžbu a její technické zajištění se zde nenacházejí.

Zdroj:
<http://geoportal.cenia.cz>

B.i) Návrh místního územního systému ekologické stability

Lokální systém ekologické stability je plně v kompetenci KRNP. Dle dohody mezi MŽP a Správou KRNP (ve smyslu metodického pokynu, kterým je dopis ze dne 9. 6. 2004, podepsaný RNDr. A. Vopálkovou, ředitelkou odboru zvláště chráněných částí přírody MŽP) zajistí Správa KRNP dle možností zpracování plánu ÚSES pro celé území KRNP. Do doby zpracování tohoto materiálu bude Správa KRNP postupovat při zpracování ÚPD obcí tak, že si u autorizované osoby objedná vypracování příslušného plánu ÚSES a náklady na jeho pořízení uhradí z vlastních finančních zdrojů. V případě ÚPD Malá Úpa tomu tak nebylo a lokální ÚSES nebyl požadován ani v zadání, ani při projednání konceptu ÚPD se Správou KRNP.

V rámci tohoto ÚP je upřesněn regionální systém ekologické stability. Byly vymezeny biokoridory RK – 714 a RK 658, které procházejí řešeným územím a bylo založeno biocentrum 1654 v lokalitě Rottovy boudy.

B.j) Vymezení ploch veřejně prospěšných staveb, asanací a asanačních úprav

Vymezení těchto ploch je předmětem samostatného výkresu v rámci této fáze ÚPD.

V návrhu ÚP zařazujeme do této kategorie následující veřejně prospěšné stavby:

1. Výstavba školy a školního hřiště.
2. Výstavba hasičské zbrojnice včetně architektonické úpravy vjezdu do republiky
3. Stavebně technická úprava „dolního“ parkoviště.
4. Výstavba obecního vodovodu na Pomezních Boudách.
5. Výstavba (přestavba) kanalizační čistírny „Černá Voda“, včetně kanalizačního řadu.
6. Výstavba kanalizační čistírny v lokalitě „u kostela“ včetně připojovacího kanaliz. řadu.

Kromě toho se navrhuje tzv. „opatření ve veřejném zájmu“:

7. Zimní rezervní odstavné plochy (nejedná se o stavby, ale pouze o sezónní využití lučních ploch pro odstavování vozidel, využitelné jen od prosince do února, s možnými úpravami nájezdů z veřejných komunikací - podle konkrétního umístění).

B.k) Návrh řešení požadavků civilní ochrany

Návrh opatření na úseku civilní ochrany vychází ze zákona č. 239/2000 Sb. (o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů) a z vyhlášky č. 380/2002 Sb., (vyhl. Ministerstva vnitra k přípravě a provádění úkolů ochrany obyvatelstva).

§ 20 vyhl. č. 380/2002 Sb. vyjmenovává požadavky civilní ochrany k územnímu plánu obce, které na základě stanoviska dotčeného orgánu uplatněného k návrhu zadání se v rozsahu předaných podkladů zapracují do textové a grafické části. K jednotlivým bodům – návrhům ploch pro požadované potřeby:

OCHRANA ÚZEMÍ PŘED PRŮCHODEM PRŮLOMOVÉ VLNY VZNIKLÉ ZVLÁŠTNÍ POVODNÍ

Tento požadavek nebyl nárokován, vzhledem k poloze sídla je nutnost zajištění ochrany proti povodni bezpředmětná.

ZÓNY HAVARIJNÍHO PLÁNOVÁNÍ

V řešeném území nejsou žádné výrobní provozy, ani se s nimi nepočítá. Z toho důvodu je vymezení hranice havarijního plánování bezpředmětné. Pro řešení případných provozních havárií spojených s únikem nebezpečných škodlivin platí zásady uvedené v „Dokumentaci opatření obrany a ochrany Obecního úřadu Malá Úpa“ (ev. č. 43/1).

UKRYTÍ OBYVATELSTVA V DŮSLEDKU MIMOŘÁDNÉ UDÁLOSTI

Zůstává v platnosti Plán ukrytí obce (ev. č. 43/2) doplněný o nově navrhované stavby dle ÚPO. Dle stávajícího plánu ukrytí je na území obce celkem 22 protiradiačních úkrytů:

č.p. domu s PRÚ-BS	pozn. k označení domu (název/správce)	PRÚ-BS bez IFVZ pro žactvo ("Ž")	PRÚ-BS bez IFVZ pro obyvatelstvo ("O")	PRÚ-BS bez IFVZ pro osazenstvo objektů ("OO")	koeficient zesl.	pořadové číslo úkrytu	kapacita úkrytu
Horní Malá Úpa							
56-57	Peterka, Havlík, Šichanová		o		24/24	181	24
43	OÚ bytovka	o			25/25	153	25
109	Na pekárně Mocl		o		27/17	180	17
116	Obecní úřad, pošta			o		185	15
45	Ruměnka - Zákoucký			o	30	213	10
37	Panorama - Fedr			o		214	32
36	Prefa Čeperka			o	?	234	17
33	ČSAD Trutnov			o	45/37	205	21
29	Kateřina - Jakl			o	240	207	52
23	U studánky - Sytař			o	35/50	236	20
17	Blesk – Rides			o	42/33, 28/22	227	65
66	hájozna - Kozákovi		o		8/7	179	7
74	VCHZ Synthesia PU			o		198	21
93	Satelit – Popule			o	28/42	228	35
Dolní Malá Úpa							
85	HACAR HK			o	35	235	50
89	Apalucha - Kulík			o	310	206	43
125	Homoláč			o	50	186	23
60	Atas Náchod			o	25	201	25
103	býv. Hoblinka			o	21	195	50
51	Ťapka – Wolosczuk			o	30	238	36
115	Permoník - Leavia PU			o	1031	211	56
65	Balcar A.		o		15/15	178	15

Kromě toho ze zjišťovaného stavu existujících úkrytů (podklady z r. 1986) vyplývá, že existuje ještě několik dalších úkrytů. Tyto údaje jsou vzhledem k jejich stáří pouze orientační a nejsou zakresleny v grafické příloze.

č.p. domu s PRÚ-BS	pozn. k označení domu (název/správce)	PRÚ-BS bez IFVZ pro žactvo ("Ž")	PRÚ-BS bez IFVZ pro obyvatelstvo ("O")	PRÚ-BS bez IFVZ pro osazenstvo objektů ("OO")	koeficient zesl.	pořadové číslo úkrytu	kapacita úkrytu
Horní Malá Úpa							
26	Zornička TS TU			o	30/50		15-20
21,118	Michaela – Schimmer			o			cca 60
60	Malý Vlad.			o			10
Dolní Malá Úpa							
41	Jednota Hronov-Pěnk.vrch			o	50/70		10-15
107	U Wondráčků			o			4-jen zam.

V návrhových lokalitách se navrhuje ochranné prostory. Úkryty jsou navrženy v plochách pro rodinné domy, výrobu a služby odpovídající nárůstu počtu obyvatelstva a osazenstva objektů (pracovníků ve službách a ubytovaných návštěvníků). Při jejich umístění se vychází z hustoty osídlení a z docházkových (doběhových) vzdáleností. Nové úkryty je navrženo budovat jako víceúčelové, tzn. využívat prostory sklepů obytných budov, technického zázemí RD a stavby s komerčními účely. Tyto úkryty se budují až v době vyhlášení nouzového stavu. Ochranný součinitel stavby úkrytů budovaných svépomocí je stanovený min. Ko=50.

V plochách pro výstavbu cca 20 rodinných domů, penzionů a zařízení služeb navrhujeme celkem 2 ochranné prostory s celkovou kapacitou 100 osob. Umístění bude v některém z navržených objektů, nejlépe v centru jejich spádové oblasti.

Pozemní komunikace musí umožňovat přístup ke stavbám pro civilní ochranu a stavbám dotčeným požadavky civilní ochrany podle jejich druhu a potřeby, kapacitně vyhovující komunikační přípojkou, nebo účelovou komunikací.

EVAKUACE OBYVATELSTVA A JEHO UBYTOVÁNÍ

Požadavek nebyl nárokován, velikost sídla a struktura osídlení nevyvolává nutnost řešení.

SKLADOVÁNÍ MATERIÁLU CIVILNÍ OCHRANY A HUMANITÁRNÍ POMOCI

Materiál civilní ochrany je skladován v objektu Obecního úřadu, Horní Malá Úpa čp. 116. Inventarizace počtu zabezpečovaných osob (30 osob), plánovaného a skladovaného množství materiálu CO byla provedena v r. 1996.

VYVEZENÍ A USKLADNĚNÍ NEBEZPEČNÝCH LÁTEK MIMO SOUČASNĚ ZASTAVĚNÁ ÚZEMÍ A ZASTAVITELNÁ ÚZEMÍ OBCE

Bude zajištěno mimo řešené území, v souladu s plánem CO okresu Trutnov.

ZÁCHRANNÉ, LIKVIDAČNÍ A OBNOVOVACÍ PRÁCE PRO ODSTRANĚNÍ NEBO SNÍŽENÍ ŠKODLIVÝCH ÚČINKŮ KONTAMINACE, VZNIKLÝCH PŘI MIMOŘÁDNÉ UDÁLOSTI

Oblast ohrožení obyvatel při průmyslových haváriích na pozemních komunikacích spojených s únikem toxických látek bude zajištěno v souladu s plánem CO okresu Trutnov. Stavebně technická opatření civilní ochrany se orientují tak, aby na posuzovaném území byly dodrženy nezbytné podmínky pro usnadnění záchranných, likvidačních a obnovovacích prací k odstranění následků vzniklých při krizových situacích a mimořádných událostech.

OCHRANA PŘED VLIVY NEBEZPEČNÝCH LÁTEK SKLADOVANÝCH V ÚZEMÍ

Vzhledem k charakteru sídla je tento bod bezpředmětný, jinak obecně platí, že podle potřeby bude řešeno řídicí skupinou.

NOUZOVÉ ZÁSOBOVÁNÍ OBYVATELSTVA VODOU A ELEKTRICKOU ENERGIÍ

Bude podle potřeby řešeno krizovým štábem obce (řídicí skupinou).

DALŠÍ POŽADAVKY:

ZAJIŠTĚNÍ POTŘEBNÉHO MNOŽSTVÍ POŽÁRNÍ VODY A PŘÍSTUPOVÝCH KOMUNIKACÍ

Požární voda pro účely hašení případného požáru (podle vyhl. č. 137/1998 Sb.) bude zajištěna odběrem z veřejného vodovodu, čerpacími stanovišti na vodním toku a stálou zásobou požární vody v požární nádrži. Podmínky pro zajištění přívodu vody k budovám dle ČSN 73 0873/1995 musí být pro jednotlivé budovy (dle způsobu jejich využití) splněny při stanovených vzdálenostech od hydrantů jako vnějších odběrných míst na řadech o minimálním uvedeném DN (konkrétní řešení bude předmětem samostatné dokumentace).

Zastavěná území budou vybavena přístupovými komunikacemi pro zásah požárních jednotek podle vyhl. č. 137/1998 Sb. a normových požadavků.

SYSTÉM VAROVÁNÍ OBYVATELSTVA ZA MIMOŘÁDNÝCH SITUACÍ

V České republice je jeden varovný signál – všeobecná výstraha. Kolísavý tón sirény po dobu 140 vteřin. Signál může být vyslán po sobě v cca třiminutových intervalech. Vyhlášeje se při bezprostředním ohrožení mimořádnou událostí. Elektrická poplachová siréna je instalovaná v prostoru autobusové zastávky Pomezní boudy.

ZÁJMY OBRANY STÁTU

Z hlediska zájmů obrany státu nedochází v řešeném území k žádným změnám. Sdělovací kabely, ani jiné inženýrské sítě vojenské správy nejsou v řešeném území evidovány. Ze strany VUSS nebyly v rámci projednání zadání a konceptu územního plánu nárokovány žádné konkrétní požadavky. Obecné požadavky na respektování parametrů příslušné kategorie komunikace a jejího ochranného pásma jsou splněny (nedochází ke změnám). Návrhem ÚPN ani jeho důsledky nebudou dotčeny pozemky ve vlastnictví MO ČR.

V případě výstavby sjezdové trati s lyžařským vlekem v blízkosti česko-polských státních hranic (horní stanice lyžařského vleku v blízkosti hraničního znaku 21/11) nedojde k zasažení polského území ani pásu 1 m podél státních hranic. rovněž nebudou poškozeny hraniční znaky v dané lokalitě. Ministerstvo vnitra ČR, odbor všeobecné správy, oddělení státních hranic bude informováno o započetí a ukončení stavby.

B.I) Vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného řešení na životní prostředí, na zemědělský půdní fond a na pozemky určené k plnění funkce lesa podle zvláštních předpisů

Následující tabulky dokumentují nároky na zábory ZPF ve fázi návrhu územního plánu. Vyhodnocení je provedeno s pětistupňovou kategorizací kvality zemědělské půdy podle BPEJ podle „metodického pokynu odboru ochrany lesa a půdy Ministerstva životního prostředí ČR ze dne 1. 10. 1996 k odnímání půdy ze zemědělského půdního fondu podle zákona ČNR č. 334/92 Sb. o ochraně zemědělského půdního fondu ve znění zákona ČNR č. 10/1993“.

Podobně jako celá grafická část územního plánu je i zemědělská příloha vzhledem ke specifickým podmínkám zpracována poněkud odlišně od standardní ÚPD. Navržené vyhodnocení důsledků na ZPF a PUPFL je trojího druhu:

- Návrh - v rámci tzv. zastavitelného území, kde se jedná o obvyklé řešení podle metodiky,
- Polyfunkční plochy – jedná se o plochy, které nebudou prakticky vyňaty z lesního nebo zemědělského půdního fondu na území Horní Malé Úpy, jsou to sezónní plochy pro zimní parkování v rekreačních špičkách a plochy sjezdových tratí a vleků. V Dolní Malé Úpě jsou to pouze plochy sjezdových tratí a vleků. Mimo zimní sezóny tyto plochy zůstávají jako lesní plochy jiného využití a louky. Z formálního hlediska nejde o požadavky na vyhodnocení záborů ZPF.
- Rezerva - orientačně jsou uvedeny v samostatných částech tabulek potenciální zábory pro rozvojové záměry obce. Tato kategorie v rámci zpracovávaného územního plánu nepředstavuje požadavky na vyhodnocení záborů ZPF a je do značné míry uváděna jen jako podklad pro dlouhodobou strategii obce, z důvodu zamezení případného vydání dotčených pozemků ve správě Pozemkového fondu jiným subjektům.

Celkový rozsah navržených záborů pro návrhové období je 15,98 ha, z toho 4,37 ha je v rámci současně zastavěného území (mimo SZUO je 9,76 ha).

Kromě toho v kategorii „polyfunkčních ploch“ (nejedná se o faktické zábory) leží 0,36 ha, z toho 0,32 ha v současně zastavěném území.

Dalších 30,49 ha je uvedeno pouze orientačně jako rezerva (vše mimo souč. zastavěné území). Tyto „výhledové“ plochy by ale pro případné využití vyžadovaly pořízení změny ÚPO, včetně vyhodnocení záborů ZPF.

Územním plánem dochází k záboru pozemků, určených k plnění funkcí lesa (PUPFL) v rozsahu 0,82 ha. V kategorii „polyfunkčních ploch“ (nejedná se o faktické zábory) je zahrnuto 4,16 ha PUPFL. Veškerá tato plocha je určena pro sjezdovku - lok. č. 4(P).

Údaje o funkcích a rozlohách všech navržených lokalit jsou patrné z následujících tabulek.

Tab. 1 Návrh ÚPO Malá Úpa

Kvalita dotčených zemědělských a lesních pozemků dle stupňů přednosti odvozených z BPEJ

etapa	katastrální území	třída ochrany	plocha (ha)	podíl v %
n á v r h	Horní Malá Úpa	2	0,22	1,38
		3	8,36	52,32
		5	5,19	32,48
	Dolní Malá Úpa	PUPFL	0,36	2,25
		3	1,19	7,45
		5	0,20	1,25
		PUPFL	0,46	2,88
		Celkem:	15,98	100,00

etapa	katastrální území	třída ochrany	plocha (ha)	podíl v %
polyfunkční plochy (nejde o faktické zábory ZPFa PUPFL)	Horní Malá Úpa	3	1,11	19,61
		5	0,39	6,89
		PUPFL	4,16	73,50
	Dolní Malá Úpa		0,00	0,00
		PUPFL	0,00	0,00
	Celkem:		5,66	100,00

etapa	katastrální území	třída ochrany	plocha (ha)	podíl v %
r e z e r v a	Horní Malá Úpa	2	1,38	4,53
		3	9,43	30,93
		4	10,99	36,04
		5	8,69	28,50
		PUPFL	0,00	0,00
	Celkem:		30,49	100,00

Tab. 2 Návrh ÚPO Malá Úpa

Přehled lokalit urbanistického řešení dle navrženého funkčního využití

etapa	funkční využití	plocha (ha)			podíl v %
		k. ú. Hor. Malá Úpa	k. ú. Dol. Malá Úpa	celkem	
návrh	vybavenost, služby	4,57	0	4,57	28,60
	bydlení	5,67	0,12	5,79	36,23
	sport, rekreace	2,75	0,08	2,83	17,71
	ubytování	0	1,19	1,19	7,45
	dopravní plochy	0,51	0,46	0,97	6,07
	zemědělské farmy	0,63	0	0,63	3,94
	celkem:	14,13	1,85	15,98	100,00

polyfunkční plochy	polyfunkční pl. - sjezdovky	4,82	0	4,82	85,16
	polyfunkční pl. - sezónní parking	0,84	0	0,84	14,84
	celkem:	5,66	0	5,66	100,00

rezerva	plochy pro potřeby obce (OV)	30,49	0	30,49	
---------	------------------------------	-------	---	-------	--

B.m) Návrh lhůt aktualizace

Pro plnění ÚPO bude účelné na některé záměry a lokality zpracovat podrobnější dokumentaci (nejlépe regulační plán, příp. urbanistickou studii), a to s dostatečným předstihem. To znamená s některými částmi začít již po schválení ÚPO.

Aktualizace vlastního ÚPO se předpokládá nejdříve po 2 letech, podle potřeby z hlediska obce. Účelnější bude zřejmě pořízení nového územního plánu, s ohledem k ustanovení nového stavebního zákona, platného od 1. 1. 2007 (zák. č. 183/2006 Sb.), kde se v § 188 uvádí, že “Územně plánovací dokumentaci sídelního útvaru nebo zóny schválenou po 1. červenci 1992 nahradí obec do 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona územním plánem nebo regulačním plánem.”

C) ČÍSELNÉ ÚDAJE DOPLŇUJÍCÍ A CHARAKTERIZUJÍCÍ NAVRŽENÉ ŘEŠENÍ

Jsou zařazeny v textu.

D) NÁVRH ZÁVAZNÉ ČÁSTI ÚP VE FORMĚ REGULATIVŮ**D.a) Základní zásady uspořádání území**

Urbanistická koncepce: Malá Úpa je horskou obcí s rozptýlenou zástavbou v lučních enklávách a pouze s dílčím zahuštěním v lokalitách Pomezí Boudy, U kostela a Spálený Mlýn. Urbanistická koncepce je podřízena poloze v Krkonošském národním parku, je založena na sladění zájmů ochrany přírody a rozvojových aktivit. Vedle zachování charakteru zástavby se jedná především o dodržení měřítkových vztahů staveb a prostředí, které se podařilo zachovat ve vzácně vyvážené míře. Koncepce spočívá v citlivém rozšíření ploch soustředěné zástavby na část propojených lučních enkláv, přiléhající ke komunikacím Spálený Mlýn – Jana bouda, Spálený Mlýn – lokalita U kostela – Pomezí Boudy.

Využití ploch a jejich uspořádání: Specifická poloha a uspořádání má za následek částečně odlišnou formu funkčního členění než je obvyklé u standardních územních plánů měst a sevřenějších obcí. Dále je to dáno také tím, že většina zástavby je historicky polyfunkční. Územní plán navrhuje následující funkce v uspořádání dle grafické části:

- 1 - BO – plochy se stabilizovanou rozptýlenou zástavbou převážně na lučních pozemcích – zástavba s převažujícími objekty bydlení, příp. služeb cestovního ruchu
- 2 - OS – plochy se stabilizovanou rozptýlenou zástavbou převážně na lučních pozemcích – zástavba s převažujícími objekty občanské vybavenosti a služeb cestovního ruchu
- 3 - RU – plochy se stabilizovanou rozptýlenou zástavbou převážně na lučních pozemcích – zástavba s převažujícími rekreačními ubytovacími objekty
- 4 - TV – objekty a plochy technické vybavenosti
- 5 - SR – plochy zařízení pro sport a volný čas
- 6 - LA – plochy pro zařízení lyžařského areálu (retenční nádrž, tech. a obslužné zařízení a stavby, příp. rekreační ubytování a služby cest. ruchu)
- 7 - DP – dopravní plochy
- 8 – PD – polyfunkční plochy - louky využitelné v zimním období jako příležitostné dopravní plochy
- 9 - PL – polyfunkční plochy přírodního charakteru využívané pro sjezdové lyžování
- 10 - ZF – plochy pro víceúčelové zemědělské farmy (ekologická funkce, agroturistika)
- 11 – OV – plochy pro rozvojové záměry obce (rozptýlená zástavba vybavenosti, služeb cestovního ruchu), vymezené pouze orientačně – jako územní rezerva (za návrhovým horizontem ÚPO), pro případné dřívější využití těchto ploch by bylo nutné pořídit změnu ÚPO
- 12 - VZ – intenzivněji udržovaná veřejná zeleň
- 13 - LO – louky a pastviny
- 14 - LE – lesní pozemky
- 15 – VO – vodní plochy a toky

Pro další podrobnější regulaci navržené zástavby si stavební úřad může k územnímu řízení vyžádat další potřebné podklady, v tomto případě např. jednoduchou zastavovací studii se stanovením přibližného umístění nových objektů včetně jejich plošného rozsahu, výšky a dalších regulačních prvků odpovídajících spíše podrobnějšímu stupni ÚPD – regulačnímu plánu. Doporučuje se v těchto případech postupovat koordinovaně s obcí.

Vymezení zastavitelného území: Územní plán navrhuje hranici zastavitelného území v souvislosti s řešením rozvojových lokalit. Hranice současně zastavěného území obce (SZÚO) a navržená hranice zastavitelného území jsou zakresleny v grafické části územního plánu.

Omezení změn v užívání staveb: Netýká se.

Zásady uspořádání dopravního, technického a občanského vybavení: V oblasti dopravy je komunikační síť beze změn. Navrženo je rozšíření parkovacích kapacit pro jednotlivé lokality (hlavně Pomezí Boudy a Spálený Mlýn).

Rozvoj občanské vybavenosti je navržen hlavně ve stávajícím centru Pomezí Boudy a to: 1. Nová škola a sportoviště, 2. Hasičská zbrojnice, 3. Úprava spodního parkoviště s garážemi a další obecní vybaveností, 4. Zařízení pro dopravu v klidu v lok. Spálený Mlýn, včetně části pro komunální služby obce.

V oblasti technického vybavení se navrhuje: 1. Zásobování vodou - výstavba obecního vodovodu pro lokalitu Pomezí Bud s napojením na stávající vodní zdroje. 2. Odvádění a likvidace odpadních vod - výstavba

splaškové kanalizace v místních částech Nové Domky, Černá Voda a U Kostela, včetně dvou ČOV Černá Voda a pod Sokolí boudou. 3. Energetika – tři nové TS pro lokality Šimovy chalupy, sport. areál Horní Malá Úpa, mezi Rottrovými domky a U Blesku.

Vymezení územního systému ekologické stability: V rámci ÚPD je upřesněn regionální systém ekologické stability. Byly vymezeny biokoridory RK – 714 a RK 658, které procházejí řešeným územím a bylo založeno biocentrum 1654 v lokalitě Rottrovy boudy. Řešení místního systému ekologické stability nebylo požadováno z důvodu, že celé řešené území leží v ochranných zónách KRNAP.

Limity využití území: Nejvýznamnějším celoplošným limitem je zahrnutí obou katastrálních území obce do I., II. a III. zóny. Mezi lokální limity, vyplývající ze zájmů ochrany přírody, patří vyznačené jednotlivé výskyty chráněných rostlin. Rozsah botanicky významných území v některých případech zasahuje do navrhovaných zastavitelných ploch. V těchto případech bude rozsah ochrany a režim užívání podřízen požadavkům KRNAP. Dalšími limity jsou prvky ÚSES, které řešení ÚP respektuje.

Nejvýznamnějším liniovým limitem území je nadzemní vedení vysokého napětí 110 kV s ochranným pásmem 7 m od krajního vodiče. Ostatní rozvod VN je již plně kabelizován a má ochranné pásmo 1 m od osy vodiče. Trafostanice a rozvodna Mokré jámy má ochranné pásmo 15 m. Dílčí liniová ochranná pásma v území jsou u vodovodů 2 m a kanalizačních řadů 3 m od potrubí. Tři stávající centrální čistírny v řešeném území mají ochranná pásma 20 m. Významnější liniové ochranné pásmo má ještě silnice II. třídy č. 252, které je 15 m od osy vozovky. Ke kolizi s těmito ochrannými pásmy nikde v rámci navrženého řešení nedochází. Na limity území je reagováno regulací jak funkčního využití, tak regulací prostorovou, která souvisí především se vztahem k měřítku prostředí a charakteru urbanizace. Tyto dva faktory určující charakter řešeného území jsou rovněž přirozeným limitem.

Plochy přípustné pro těžbu nerostů: Netýká se.

Vymezení ploch pro veřejně prospěšné stavby a pro provedení asanací nebo asanačních úprav:

VEŘEJNĚ PROSPĚŠNÉ STAVBY

1. Výstavba školy a školního hřiště.
2. Výstavba hasičské zbrojnice včetně architektonické úpravy vjezdu do republiky.
3. Stavebně technická úprava „dolního“ parkoviště.
4. Výstavba obecního vodovodu na Pomezích Boudách.
5. Výstavba (přestavba) kanalizační čistírny „Černá Voda“, včetně kanalizačního řadu.
6. Výstavba kanalizační čistírny v lokalitě „u kostela“ včetně připojovacího kanalizačního řadu.

OPATŘENÍ VE VEŘEJNÉM ZÁJMU

7. Zimní rezervní odstavné plochy (nejedná se o stavby, ale pouze o sezónní využití lučních ploch pro odstavování vozidel, využitelné jen od prosince do února, s možnými úpravami nájezdů z veřejných komunikací - podle konkrétního umístění).

ASANACE

Žádné požadavky nejsou známy.

ASANAČNÍ ÚPRAVY

Žádné požadavky nejsou známy.

D.b) Regulativy funkčních ploch

Zásady regulace pro jednotlivé funkční zóny jsou popsány v následující struktuře:

X (1 – 15) – název zóny

Základní funkční využití.

X.1. Určené

X.2. Přípustné (tyto činnosti nesmí být v konfliktním vztahu k činnostem převládajících a mají charakter doplňujících činností).

X.3. Nepřípustné.

Poznámka: Pro potřeby závazné části územního plánu a obecně závazné vyhlášky byly specifikovány některé užité termíny, pokud nejsou vysvětleny v § 3 vyhlášky č. 137/1998 Sb., o obecně technických požadavcích na výstavbu.

Službami cestovního ruchu se rozumí činnosti typu půjčovny a servisy kol a lyží, informační kanceláře, stravovací a polyfunkční ubytovací zařízení (pokud jsou jejich součástí i další služby CR), drobné obchody se zaměřením na návštěvnickou klientelu, různá sportovní, rekreační, příp. zábavní zařízení, která svým charakterem odpovídají danému účelu a zároveň nepůsobí rušivě či nevhodně vůči okolí nebo obecným zájmům.

Parkováním vozidel zaměstnanců a klientů se rozumí garáže, parkoviště a odstavné plochy sloužící pro vozidla majitele, resp. správce objektu, zaměstnance a pro ubytované hosty, případně pro pasantní návštěvníky služeb cestovního ruchu v příslušném zařízení (objektu nebo areálu).

Bydlením a ubytováním zaměstnanců se rozumí byty majitelů, správců a zaměstnanců, nebo pokoje pro jejich přechodné ubytování v rámci příslušného zařízení.

Víceúčelovou zemědělskou farmou se rozumí objekt nebo areál rodinného typu určený zejména pro zemědělskou výrobu založenou na ekologických formách hospodaření. Doprovodnými funkcemi jsou agroturistika, tj. možnost přechodného ubytování se zaměřením na rodinnou rekreaci, v přiměřeném rozsahu i některé vybrané služby cestovního ruchu (půjčovny kol, občerstvení, drobný prodej vlastních výrobků, apod.).

1 – BO – Zástavba s převažujícími obj. bydlení, příp. služeb cest. ruchu

Základní funkční využití:

Bydlení a služby cestovního ruchu.

1.1. Určené:

Výstavba rodinných domů s pronajímatelnými pokoji, případně dalšími službami cestovního ruchu.

1.2. Přípustné:

Převaha služeb cestovního ruchu. Parkování vozidel zaměstnanců a klientů.

1.3. Nepřípustné:

Všechny druhy výrobních činností.

2 – OS – Zástavba s převažujícími objekty obč. vybavenosti a služeb cestovního ruchu

Základní funkční využití:

Zóna slouží k rozšíření centrální části obce. Funkce: občanská vybavenost, obchod a služby cestovního ruchu.

2.1. Určené:

Škola, obchod, služby cestovního ruchu, volný čas, komunální služby, správa.

2.2. Přípustné:

Bydlení a ubytování zaměstnanců, parkování vozidel zaměstnanců a klientů.

2.3. Nepřípustné:

Veškeré výrobní a zemědělské funkce.

3 – RU – zástavba s převažujícími rekreačními ubytovacími objekty

Základní funkční využití:

Objekty soukromé rekreace a penziony se službami cest. ruchu.

3.1. Určené:

Doplnění objekty pro rekreaci a cest. ruch v rámci rozptýlené zástavby většinou s využitím parcel po zaniklých objektech.

3.2. Přípustné:

Bydlení a ubytování zaměstnanců, omezená zemědělská činnost v rámci luční parcely, parkování vozidel zaměstnanců a klientů.

3.3. Nepřípustné:

Veškerá výrobní činnost.

4 – TV – Objekty a plochy technické vybavenosti

Základní funkční využití:

Objekty a plochy pro technickou infrastrukturu obce.

4.1. Určené:

K výstavbě objektů ČOV, vodovodů a dalších objektů pro infrastrukturu.

4.2. Přípustné:

Doprovodné činnosti a související funkce.

4.3. Nepřípustné:

Nesouvisející funkce (obecně), s ohledem na individuální určení jednotlivých objektů je nutné posoudit nepřipustnost vždy samostatně.

5 – SR – Plochy zařízení pro sport a volný čas

Základní funkční využití:

Stavby pro sport a volný čas, venkovní plochy a hřiště stejného určení.

5.1. Určené:

Pro sport a volný čas.

5.2. Přípustné:

Služby cestovního ruchu včetně omezeného ubytování klientů, ubytování zaměstnanců, parkování vozidel zaměstnanců a klientů.

5.3. Nepřípustné:

Všechny druhy výrobní činnosti včetně zemědělství.

6 - LA – Plochy pro zařízení lyžařského areálu (retenční nádrž, tech. a obslužné zařízení a stavby, příp. rekreační ubytování a služby cest. ruchu)

Základní funkční využití:

Stavby související s dovybavením lyžařského areálu „Lesní hřeben“, zahrnují technické a obslužné zařízení areálu a stavby včetně možných doprovodných činností.

6.1. Určené:

Pro funkce zajišťující fungování lyžařského areálu (vlek se zázemím vč. technického zajištění sjezdovky – technické zasněžování).

6.2. Přípustné:

Služby cestovního ruchu ve vazbě na lyžařský areál, včetně možného ubytování klientů, ubytování zaměstnanců, parkování vozidel zaměstnanců a klientů.

6.3. Nepřípustné:

Všechny druhy výrobní činnosti včetně zemědělství, ostatní nesouvisející činnosti.

Pozn.: **LA_N** – plocha pro víceúčelovou vodní nádrž, vyčleněná v rámci této funkční zóny pouze pro dané využití.

7 – DP – Dopravní plochy

Základní funkční využití:

Sezónní rozšíření parkovacích ploch, parkovací a odstavné plochy, kryté hromadné garáže a dopravní služby (servis, mytí atd.)

7.1. Určené:

K výstavbě parkovacích ploch a garáží, příp. dopravních služeb.

7.2. Přípustné:

Alternativní letní využití jako sportovní plochy. Případné využití plochých střech pro sportovní plochy. Ubytování nad garážemi. Spojení s komunálními službami.

7.3. Nepřípustné:

Trvalé bydlení.

8 – PD – Polyfunkční plochy – louky využitelné v zimním období jako příležitostné dopravní plochy

Základní funkční využití:

Sezónní rozšíření zimních parkovacích ploch, bez stavebních zásahů.

8.1. Určené:

K parkování ve špičce zimní sezóny (max. 3 měsíce v roce – prosinec, leden, únor). V ostatních obdobích jako louky.

8.2. Přípustné:

Alternativní letní využití jako sportovní plochy přírodního charakteru. Ošetřování jako luční porost.

8.3. Nepřípustné:

Umísťování jakýchkoliv staveb, ostatní funkce.

9 – PL – Polyfunkční plochy přírodního charakteru, využívané pro sjezd. lyžování

Základní funkční využití:

Sjezdové tratě pro lyžování, lyžařská dopravní zařízení, infrastruktura umělého zasnežování, služby pro lyžaře.

9.1. Určené:

Plochy, v zimě určené pro lyžování, v letních měsících luční hospodářství, technická zařízení, spojená se zimním lyžařským provozem, stavby u dolní stanice se základními službami pro lyžaře – občerstvení, půjčovny, servis atd. (v případě těchto ploch jen v omezeném rozsahu – v souladu s ÚPO).

9.2. Přípustné:

Alternativní letní využití jako sportovní plochy. Ošetřování jako luční porost.

9.3. Nepřípustné:

Všechny funkce, které by byly v kolizi s provozem areálu na jedné straně a se zájmy ochrany přírody na straně druhé.

Pozn.: Vymezení těchto ploch PL je nutné považovat pouze za orientační, zejména v případě sjezdovek u malých vleků, kde rozsah skutečného využití k lyžování nelze přesně určit.

Rozsah „určených“ funkcí bude v konkrétních případech stanoven na základě stavebním úřadem vyžádaných dalších potřebných podkladů k územnímu řízení (např. jednoduchá zastavovací studie s regulačními prvky odpovídajícími spíše podrobnějšímu stupni ÚPD – regulačnímu plánu).

10 – ZF – Plochy pro víceúčelové zemědělské farmy (ekolog. fce, agroturistika)

Základní funkční využití:

Rezervní plocha pro vybudování víceúčelové zemědělské farmy.

10.1. Určené:

Pro výstavbu víceúčelové zemědělské farmy.

10.2. Přípustné:

Ubytování a další služby cest. ruchu, řemeslná výroba, parkování vozidel klientů a zaměstnanců.

10.3. Nepřípustné:

Všechny funkce, které by byly v kolizi s provozem farmy.

11 – OV – Plochy pro rozvojové záměry obce (rozptýlená zástavba vybavenosti, bydlení a služeb cest. ruchu)

Základní funkční využití:

Zájmové plochy, vymezené pouze orientačně – jako územní rezerva (za návrhovým horizontem ÚPO). Pro případné dřívější využití těchto ploch by bylo nutné pořídit změnu ÚPO

11.1. Určené:

Některé formy obč. vybavenosti (hlavně nekomerčního typu) a bydlení, služby cest. ruchu

11.2. Přípustné:

Doplňkové činnosti a související funkce.

11.3. Nepřípustné:

Funkce nesouvisející s vybaveností, bydlením, službami cest. ruchu a příslušnými doplňkovými činnostmi.

12 – VZ – Intenzivněji udržovaná zeleň

Základní funkční využití:

Plochy parkového charakteru s intenzivnější údržbou zeleně v centrální části obce.

12.1. Určené:

Jako okrasné a pobytové plochy zeleně, příp. dětská hřiště.

12.2. Přípustné:

Umístění herních prvků a prvků informačního charakteru.

12.3. Nepřípustné:

Veškerá ostatní stavební činnost.

13 – LO – Louky a pastviny

Základní funkční využití:

Louky a pastviny jako součást krajinného rázu prostředí, s potřebou pravidelné údržby (sečení).

13.1. Určené:

Jako trvalé travní porosty, u nichž je hlavní mimoprodukční funkce (součást ekologické kostry), výtěžek je seno, resp. jsou určeny ke spásání

13.2. Přípustné:

Rekreační využití v případě, kdy nepoškozuje přírodní hodnoty v území.

13.3. Nepřípustné:

Zorňování půdy, intenzivní hospodaření na pozemcích, zneškodňování odpadů, používání chemických prostředků.

14 – LE – Lesní pozemky

Základní funkční využití:

Plochy s lesními funkcemi, jako jeden z hlavních krajinných prvků území.

14.1. Určené:

Lesní porosty pro ekologickou stabilizaci krajiny.

14.2. Přípustné:

Hospodářské a rekreační využití pouze za předpokladu souladu se základní funkcí.

14.3. Nepřípustné:

Výstavba, většina ostatních činností.

15 – VO – Vodní toky a plochy

Základní funkční využití:

Významný fenomén krajinného rázu území, s nutností údržby bystřinných toků.

15.1. Určené:

Ekologická funkce.

15.2. Přípustné:

Rekreační využití pouze v případě, kdy nepoškozuje přírodní hodnoty území.

15.3. Nepřípustné:

Všechny ostatní činnosti.

D.c) Chráněná území a k ochraně navržené kulturní památky

Na území obce Malá Úpa se nacházejí následující kulturní památky: Kostel sv. Petra a Pavla, č.p. 27 - venk. usedlost (v návrhu), č.p. 30, 31, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 124 – venk. domy v lok. Šímovy chalupy, ř.p. 48, 66, 71, 84 – venk. domy, č.p. 69 – fara, č.p. 109 – venk. usedlost, č.p. 112 – penzion horský, tzv. Modrý pavilon, vše v k. ú. Dolní Malá Úpa. Kulturní památky v k. ú. Horní Malá Úpa jsou č.p. 27 – venk. dům a č.p. 95 – venk. usedlost. Dále byla zahájena řízení pro chalupy č.p. 56 v D. M. Úpě a č.p. 46 v H. M. Úpě.

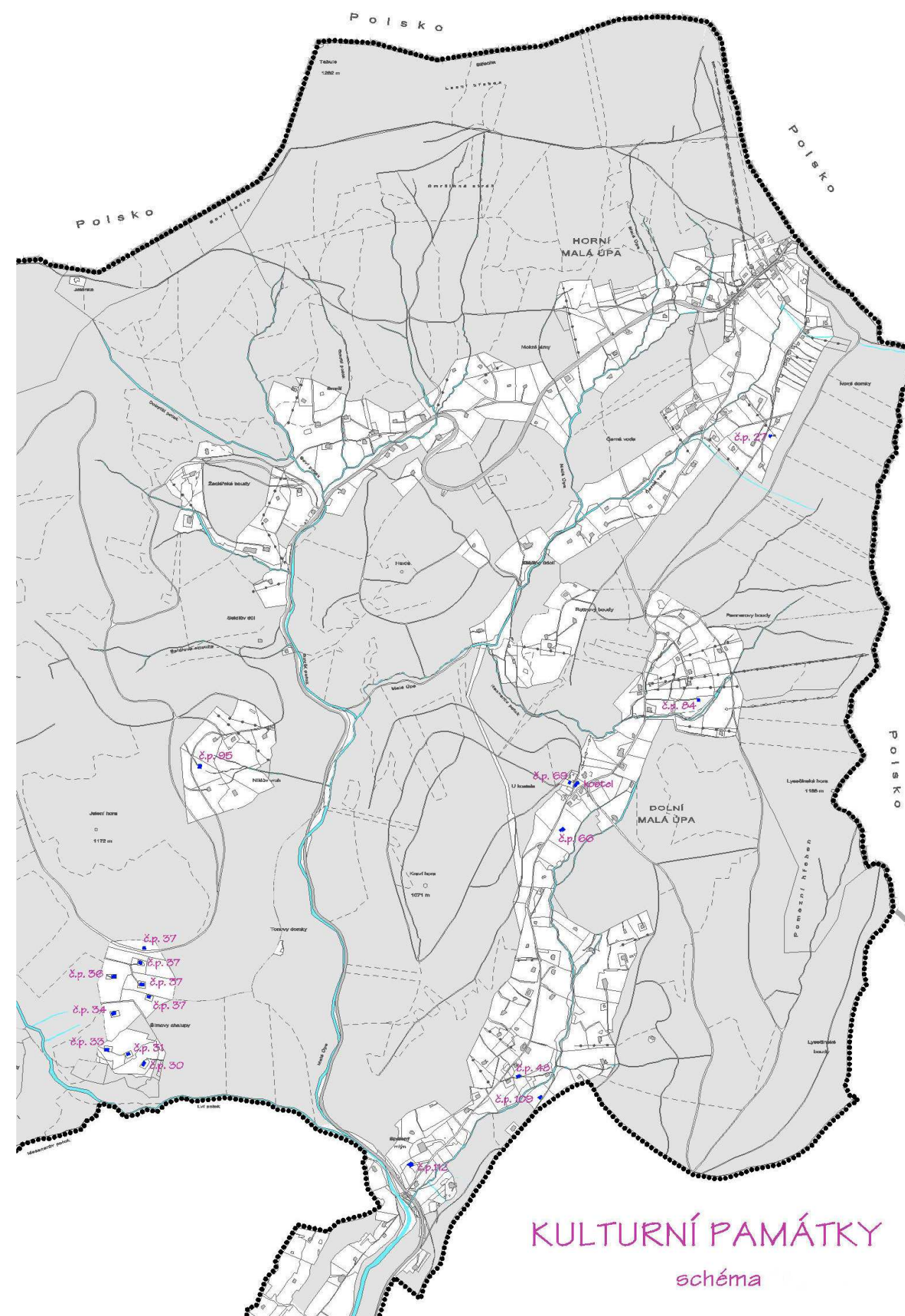
Dle vyhlášky č. 413 ze dne 24. 6. 2004 byla s účinností od 1. 1. 2005 vyhlášena památková zóna Šímovy chalupy v k. ú. Dolní Malá Úpa – „Území s historickým prostředím obsahující soubory lidové architektury v částech obce“.

K ochraně je navrženo území u kostela, jako ochranná zóna kulturní památky – farního kostela sv. Petra a Pavla se hřbitovem i s ohledem na ochranu panoramatu a objekt na Dolských boudách č.p.28d, jako památka lidové architektury.

Pozn.: Ochrana některých těchto území a objektů již platí v současné době. Tam, kde zatím není legislativně zajištěna, je potřeba urychleně projednat zákonnou ochranu.

Předpokládáme následující regulaci:

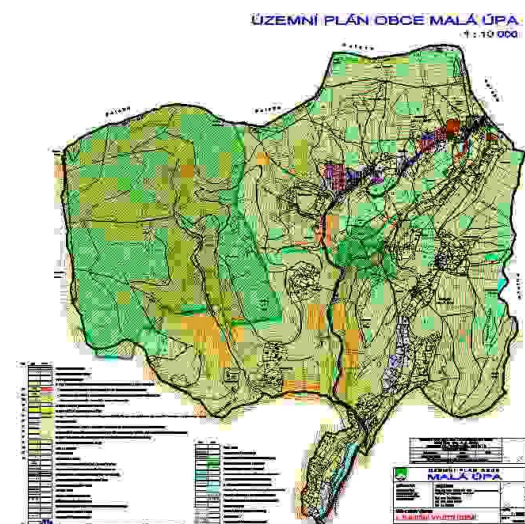
- 1) Základní regulace vyplývá ze skutečnosti, že obě katastrální území Malé Úpy leží v Krkonošském národním parku. Z toho budou vyplývat nutné konzultace při regulačních plánech, územním a stavebním řízení.
- 2) Historické jádro obce s dominantou kostela sv. Petra a Pavla. V této lokalitě ÚP nepředpokládá žádnou novou výstavbu a veškeré větší rekonstrukční zásahy na přilehlých objektech k tomuto centru bude nutno konzultovat s orgány památkové péče. Zásadní podmínkou je zachování měřítkových vztahů tohoto místa s dominantou kostela.
- 3) Šímovy chalupy – lokalita již byla prohlášena za památkovou zónu lidové architektury. Veškeré rekonstrukční zásahy je třeba konzultovat s orgány ochrany památkové péče, aby byl zachován výjimečný ráz tohoto území s ojediněle zachovanou lidovou architekturou východních Krkonoš.
- 4) Regulace vztahující se na objekty lidové architektury východokrkonošského typu se seníkovým vikýřem do svahu. Jedná se o tzv. maloúpský vikýř, který je typický svou přímkovou zborcenou plochou, která byla dána technologií krytiny šindel na vodorovné laťování. Zde bohužel došlo v téměř absolutní většině při změně krytiny i ke změně geometrie vikýřů na vikýře sedlové. Těch několik, které se zachovaly, je třeba chránit.
- 5) Objekty postavené v období cca od r. 1910 do druhé světové války, měly již mimo stálého bydlení a zemědělství i funkci ubytování hostů. U těchto objektů se setkáváme se štítovým polygonálním arkýřem, který je většinou řešen jako trámová tesařská konstrukce. Tento arkýř chránil návětrnou stranu domu a zároveň rozšiřoval v letní sezóně užitnou plochu podlaží. Bohužel v mnoha případech byl již z důvodu porušení konstrukce stržen (za ním zůstávala normální fasáda objektu). Tento prvek by se měl rovněž – tam, kde je zachován – chránit a případně v původní podobě rekonstruovat. Zde se doporučuje rovněž konzultace s orgánem památkové péče.

GRAFICKÁ ČÁST

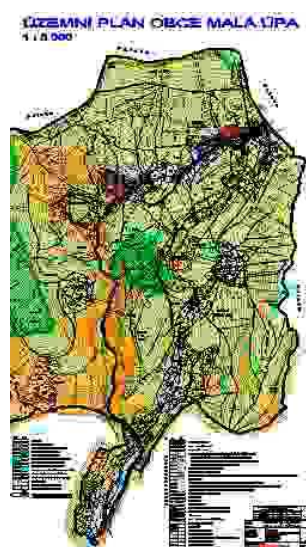
1. Funkční využití území (v rozsahu celého admin. území obce)
(volně vloženo)

1 : 10 000

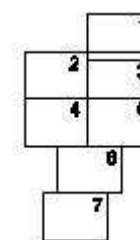
- 1a. Výkres funkčního využití území
(volně vloženo – zahrnuta jen východní urbanizovaná část území)

1 : 5 000

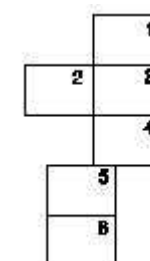
2. Technická infrastruktura
(7 listů A3 v textu + legenda, zahrnuta jen východní urbanizovaná část území)

1 : 5 000

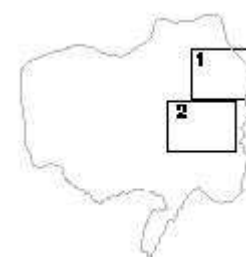
3. Vyhodnocení záborů ZPF a PUPFL
(6 listů A3 v textu – pouze výřezy částí území s navrženými zábory)

1 : 5 000

4. Veřejně prospěšné stavby
(2 listy A3 v textu + legenda, jen výřezy částí území obsahující veř. prosp. stavby)

1 : 5 000

5. Výkres civilní ochrany
(2 listy A3v textu – pouze výřezy obsahující urbanizované území)

1 : 10 000

6. Kulturní památky – schéma
(1 list A3 v textu)

1 : 15 000